

Giới thiệu Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ

Trong truyện teen hay của tác giả Quân Ngọc mang tên Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ, một người là nữ phụ tàn nhẫn, độc ác có kết cục bi thảm. Một người là nữ bác sĩ thiên tài xinh đẹp, kiêu ngạo. Một ngày khi nữ bác sĩ thiên tài biến thành nữ phụ ác độc sẽ như thế nào?

Có lẽ không vậy? cô chỉ là quá nhàm chán nên lời cuốn tiểu thuyết xuyên không đồng nghiệp cho mượn ra đọc thôi mà, có cần biến cô thành vị nữ phụ nào tàn đó không? Cô không muốn có kết thúc bi thảm như thế. Cô sẽ không đi dành nam chủ với nữ chủ không phải vì cô không dám mà căn bản là cô không muốn làm mấy việc vô nghĩa như vậy. Cái kết nào cho truyện online này, mời bạn khám phá.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

CHƯƠNG 1

Tích ... tích... tích ...

Trong phòng bệnh yên ắng tới nỗi có thể nghe thấy âm thanh từ những máy móc thiết bị. Trên giường bệnh là một cô gái với mái tóc đỏ rực, làn da trắng nõn tới xanh xao, khuôn mặt mặc sặc sỡ nhưng lại trắng bệch nhưng không còn một giọt máu. Đôi chân mày thanh thoát, long mi dài cong, mắt phượng hẹp dài nhắm chặt như đang ngủ nhưng hơi thở lại rất mỏng manh tùy thời có thể tắt bất cứ lúc nào.

Tích ... tích... tích....

Tít ... tít...tít...

Nút đỏ trong phòng bệnh bệnh chợt vang lên, bên ngoài hành lang có nhiều tiếng bước chân hối hả chạy đến.

- Nhanh mau đi báo với bác sĩ và người nhà bệnh nhân- một y tá cất giọng lên tiếng.

Nơi này là đâu? mình đang ở nơi nào vậy?

- Lặng tiểu thư, Lặng tiểu thư cô có thể nghe tôi nói không, Lặng tiểu thư.

Mơ hồ nghe có tiếng người đang gọi mình, Lặng Kì Huyền mơ hồ chậm chạp mở mắt, mông lung nhìn thấy trần nhà màu trắng. Đảo mắt cô thấy có nhiều rất nhiều người vây quanh cô. Cô không nhớ là mình có nhiều người thân bạn bè như vậy? Họ là ai? cô đang ở nơi nào? Lặng Kì Huyền chưa kịp nhận thức thì có vô số hình ảnh hiện ra trong đầu làm cho đầu cô đau muốn nổ tung. Đó là kí ức của một người khác không phải của cô mà, những tình tiết trong kí ức đó lại giống với bộ truyện cầu huyết mà cô mới vừa đọc cách đây mấy ngày. Có lẽ không vậy? chả lẽ cô đã chết rồi hơn nữa còn xuyên vào cuốn truyện cầu huyết "Độc sủng tiểu thiên thần" đã vậy còn làm nữ phụ có kết cục bi thảm chết không toàn thây.

Đành chịu vậy chứ biết làm sao bây giờ. Nhưng cô không biết một vị bác sĩ được mệnh danh là thiên tài như cô lại chết vì một cục xà bông trong phòng tắm thì có hơi mất mặt. Có mở mắt ra một lần nữa lần này cô thấy một người đàn ông trung niên mặc áo blouse trắng, bên cạnh ông ta là một cô bé tầm khoảng mười bảy mười tám tuổi đứng chuẩn lolita. Đối mặt cô bé đắm lệ ghen ngào nào:

-Chị...hic..hic .. cuối cùng... chị cũng tỉnh rồi. Em rất lo cho chị. Vì một người đàn ông như vậy có đáng không chị. Em nhất định báo thù cho chị.

Cô biết đây là Lặng Vân em gái của "Lặng Kì Huyền". Trong nguyên tác "Lặng Kì Huyền" rất không ưa cô em gái này thậm chí có nhiều lần hãm hại Lặng Vân. Lặng Vân biết là chị mình hại mình nhưng không bao giờ nói ra vì nó rất thương chị nó. Từ bây giờ cô chính là nàng nhưng không có nghĩa là cô phải gánh lấy số phận của nàng. Cô sẽ sống theo cách của cô, làm một nữ cường cao cao tại thượng sẽ không bao giờ đi làm cái nữ phụ nào cực tàn đó.

-Chị không phải đã tỉnh lại rồi sao, xem em kia khóc thành như vậy xấu chết được- yếu ớt lên tiếng rồi nở một nụ cười thật tươi hướng Lặng Vân.

-Chị à...- Lặng Vân sững sờ cô chưa từng thấy chị cười như vậy với mình cũng chưa bao giờ đùa với mình như vậy.

- Chị xin lỗi, thời gian qua chị không tốt với em và làm em lo lắng nhiều như vậy nhưng sau này sẽ không thế nữa chị sẽ chăm sóc em được không ?

-Được- Lặng Vân vui mừng nói trong niềm hạnh phúc.

Bác sĩ kiểm tra cho Lặng Kì Huyền xong đảm bảo cô không có di chứng gì tịnh dưỡng vài ngày là có thể xuất viện, Lặng Vân cũng ra ngoài cho cô nghỉ ngơi. Lúc này trong phòng bệnh chỉ còn lại một mình Lặng Kì Huyền, cô bắt đầu sắp xếp lại đồng kí ức lộn xộn. "Lặng Kì Huyền" không chỉ ngày tháng năm sinh giống cô mà còn ngay cả nghề nghiệp cũng giống cô là một bác sĩ. Cha mẹ "Lặng Kì Huyền" mất trong một vụ tai khi đi du lịch. Bởi vì che chở

cho Lăng Vân mới chết nên "Lăng Kì Huyền" luôn căm ghét Lăng Vân. "Lăng Kì Huyền" còn có một người anh trai hơn nàng năm tuổi tên là Lăng Tuấn. Anh nàng đã phát triển công ty cha mẹ để lại thành một tập đoàn lớn, nuôi nàng và em gái bằng tất cả tình thương. Đối với "Lăng Kì Huyền" và Lăng Vân, Lăng Tuấn không chỉ là một người anh trai mà còn là một người cha, một người mẹ.

Trở lại với cốt truyện nào. "Lăng Kì Huyền" với nữ chủ là bạn học, vì thấy nữ chủ có nhiều nam chủ vây quanh nên sinh ra ganh tị hãm hại nữ chủ, quyến rũ nam chủ. Khi "Lăng Kì Huyền" xô nữ chủ xuống cầu thang đã bị nam chủ bắt gặp và thế là... bị trúng một phát súng của nam chủ nếu không phải Lăng Tuấn kịp thời đến ngăn cản thì "Lăng Kì Huyền" đã không giữ được toàn thân. Sau này "Lăng Kì Huyền" còn bắt cóc nữ chủ cho người cường bức cô ta nhưng không thành bị mấy nam chủ của nữ chủ phanh thây quanh cho chó gặm.

Nghĩ đến đây Lăng Kì Huyền thật sự ảo não, Lăng Tuấn là một trong những nam chủ của bạch liên hoa nữ chủ và cũng là anh cô chắc sẽ không cho cô sắc mặt tốt.

Không. Cô tuyệt đối sẽ không để những chuyện tồi tệ đó xảy ra. Bởi vì cô chính là Lăng Kì Huyền cao cao tại thượng, cô sẽ làm mấy cái việc nhảm chán đó sao. Đương nhiên là không rồi. Nam nữ chủ sao? cô sẽ nhớ kỹ nếu họ không phạm cô thì thôi nhưng... nếu đụng đến cô thì đừng trách cô tàn nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

CHƯƠNG 2

Ở lại bệnh viện tĩnh dưỡng vài ngày, Lăng Kì Huyền cuối cùng cũng được cho xuất viện.

- Chị à thủ tục xuất viện em đã hoàn thành xong rồi giờ chúng ta có thể về nhà.- Lăng Vân bước vào nhỏ giọng nói rồi bước sang giúp Lăng Kì Huyền thu dọn đồ đạc.

Ngồi trên chiếc BMW một quãng đường khá dài thì đến nơi gọi là nhà. Trước mắt cô là một căn biệt thự phủ ngoài một lớp sơn màu kem, mái ngói đen. Phía bên trái là hồ bơi, bên phải là vườn hoa. Nhìn chung ngôi thự không quá xa hoa nhưng cũng không kém phần hấp dẫn, gần đúng với sở thích của cô yên ả, thoáng mát.

Vào đến trong nhà, một người đàn ông tầm ba mươi tuổi mặc bộ âu phục màu đen, ánh mắt thâm trầm nhìn cô và Lăng Vân. Nhìn kĩ người đàn ông này có đến bốn phần giống Lăng Vân nên cô đoán đây chắc là anh trai của "Lăng Kì Huyền" Lăng Tuấn, bây giờ anh ta là anh của cô.

- Anh trai em về rồi. Không hoang ghê em sao?- cô thấp giọng lên tiếng, trên môi nở một nụ cười nhàn nhạt.

- Em không có gì cần giải thích với anh sao.

- Giải thích? giải thích cái gì? về chuyện em "vô tình" làm Lâm Tịch Tuyết rơi xuống cầu thang sao?

- Tiểu Tuyết em ấy đã sảy thai? em không cảm thấy có lỗi về việc mình đã làm sao? nếu hôm đó anh không đến kịp lúc em nghĩ em còn có thể đứng ở đây đối co với anh.

-Không phải em cũng bị người đàn ông của cô ta cho ăn một viên đạn sém chút đi báo danh với Diêm Vương rồi. Anh hối hận vì đã không để một trong những người đàn ông của cô ta giết em?

-Anh không có ý đó- Lăng Tuấn lên tiếng phản bác giọng điệu thâm trầm như đang cô kiềm nén một cái gì đó.

-Được rồi. Em xin lỗi anh không phải vì em đã đẩy Lâm Tịch Tuyết làm cô ta sảy thai, em xin lỗi anh vì lúc trước em đã quá tùy hứng làm quá nhiều việc sai nhưng em chưa bao giờ hối hận vì những việc mình đã làm nếu sai thì sửa, sau này em sẽ không thế nữa. Chúng ta là anh em, sao cứ vì một người phụ nữ mà cãi nhau. Em sau này sẽ không động đến Lâm Tịch Tuyết nữa.

Lăng Tuấn sững sờ em gái anh sẽ nói nhiều điều như thế sao? sẽ tự chủ động nhận sai sao? hay là đi dạo một vòng quỹ môn quan nên thay đổi rồi.

Thấy không khí căng thẳng, Lăng Vân lên tiếng gián hòa- Được rồi, được rồi chị mới từ bệnh viện cần nghỉ ngơi. Chúng ta là một gia đình mà, có khúc mắc gì cùng nhau ăn bữa cơm hảo hảo nói chuyện, đừng vì một người ngoài mà xáo xáo cái nhau, ba mẹ trên trời có nhìn thấy cũng sẽ không vui. Chị em đưa chị lên phòng nhé.

Nhìn quanh căn phòng bốn phía là màu đỏ Lăng Kì Huyền cảm thấy chói mắt vô cùng, bước đến mở tủ quần áo ra Lăng Kì Huyền há hốc mồm mắt mở to muốn lòi ra. Cái này mà là quần áo sao? không hề lung cũng là ngực, có cái còn không bằng bikini. Đứng trước gương, cô há hốc mồm, "Lăng Kì Huyền" thật sự là một bản sao của cô. Khuôn mặt góc cạnh sắc sảo, mắt phượng nhỏ hẹp, chân mày thanh thoát, đôi mi dài cong vút, đôi môi nhỏ nhắn. Trên mặt Lăng Kì Huyền xuất hiện ba đường hắc tuyến. Bộ dạng này kiểu nào cũng là một người đoan trang cư nhiên bị vị nữ phụ này biến thành nảo tào, lẳng lơ.

Cô gọi người dọn hết đồ trong phòng ra ngoài, bắt đầu chỉnh sửa lại căn phòng theo ý thích của cô. Cho sơn lại màu tường đỏ thành màu trắng, giường ngủ cũng đồng dạng đổi sang màu trắng. Gom hết những thứ không ra quần áo vứt bỏ, đến những đồ vật trang trí lờ lẹt đủ sắc màu đều gom lại bỏ vào nhà kho hết. Dọn xong căn phòng bảy sắc cầu vồng này cũng hết nửa ngày. Nhìn lại bộ dạng này của mình Lăng Kì Huyền cũng lắc đầu thờ dài, hiện tại trên người cô mặc bộ váy màu trắng được coi là kín đáo nhất. Nói sao thì Lăng Kì Huyền cô cũng là một người hướng nội nhiều hơn hướng ngoại, khá bảo thủ nên không thể nào chấp nhận được cái bộ tóc đỏ rực đó được nên cô quyết định phải "lột xác" mới được.

Lăng Kì Huyền kéo Lăng Vân đi mua quần áo với mình, bởi vì Lăng Kì Huyền mới đến thế giới này chưa quen đường xá thế nào ngộ nhờ đi lạc thì rất phiền toái với người thân với cô nhất ở đây là Lăng Vân nên chọn Lăng Vân là người dẫn đường là tốt nhất rồi.

Lăng Vân đưa Lăng Kì Huyền đến Hair Salon để làm lại mái tóc. Lăng Kì Huyền quyết định làm lại kiểu tóc cũ của mình lúc chưa xuyên đến. Nhộn lại mái tóc thành màu nâu đen bóng bẩy, uốn xoan đuôi ngang lưng nhẹ nhàng thanh lịch nhưng không kém phần quyến rũ. Tiếp đến đi đến Kim Khái, khu mua sắm lớn nhất của giới thượng lưu, để mua quần áo. Lăng Kì Huyền mua những bộ đồ màu trắng, đen phối hợp, quần áo công sở. Lăng Kì Huyền mặc chiếc quần leggings đen ôm sát đôi chân thon dài, hời hợt mặc chiếc áo thun màu trắng, áo khoát ngoài màu đen, cùng với đôi giày cao gót đúp mũi đồng dạng màu đen. Bộ dạng này của Lăng Kì Huyền làm cho Lăng Vân há hốc mồm, chị cô khi nào thì có phong cách mặc đồ như vậy, mấy nữ nhân viên xung quanh có người thì ganh tỵ có người thì nuối tiếc tại sao Lăng Kì Huyền không phải nam nhân.

Lăng Kì Huyền nhếch mép cười, đi thanh toán bỏ lại một đám người còn ngẩn ngơ.

- Em định đứng đấy luôn sao, tiểu Vân.

Hoàng hôn Lăng Vân chạy đến bên cạnh Lăng Kì Huyền đưa cô đi mua đồ trang sức.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3

Hai chị em đến chỗ bán đồng hồ, Lăng Kì Huyền Chọn cho mình chiếc đồng hồ nữ màu đen mặt vàng dây nữ tính và thanh lịch. Bỗng nhiên một giọng nói nhỏ nhẹ pha chút non nớt vang lên:

- Tuấn Phong, em thích chiếc đồng hồ đó quá nhưng cô gái kia mua rồi làm sao bây giờ?- Lâm Tịch Tuyền nũng nịu nói với Hải Tuấn Phong

- Nếu em thích thì chúng ta đến đó mua lại?- Hải Tuấn Phong ôn nhu nói.

- Em thấy chiếc đồng hồ này rất hợp với chị đó, chị...-Lăng Vân chưa nói hết câu Lâm Tịch Tuyết cắt ngang.

- Vị tiểu thư này, cô có thể hay không nhường lại chiếc đồng hồ này cho tôi?

Lăng Kì Huyền, Lăng Vân quay lưng lại. Vừa thấy Lâm Tịch Tuyết, Lăng Vân khề quát:

- Lâm Tịch Tuyết cô lại muốn gì?

Lâm Tịch Tuyết? vị nữ chủ bạch liên hoa sao cũng ở đây? người đàn ông bên cạnh cô ta chắc là một người trong hậu cung của cô ta rồi. Kệ vậy dù sao cũng phải đối mặt, gặp sớm một chút cũng không sao. Lăng Kì Huyền hơi nhếch môi cười lên tiếng:

- Vị tiểu thư này, chiếc đồng hồ kia tôi đã chọn trước, nếu cô thích đồng hồ như vậy có thể chọn cái khác mà, có sao lại muốn lấy đồ của người khác chứ?

Hải Tuấn Phong và Lâm Tịch Tuyết đồng thời nhìn về phía Lăng Kì Huyền họ không ngờ Lăng Kì Huyền sẽ nói như vậy. Bây giờ họ mới đánh giá Lăng Kì Huyền, cô hiện tại không còn một mái tóc đỏ rực nữa mà thay vào đó là một mái tóc màu nâu đen uốn xoan ngang lưng, khuôn mặt sắc sảo để tự nhiên chứ không tô một lớp phấn dày cộm như trước. Trên người mặc bộ quần áo trắng đen phối hợp tạo cho cô một phong thái của một người phụ nữ thành đạt sắc sảo không còn nét của ngoa đồng đánh như trước. Nhìn cô thật khác nhưng cũng không vì vậy mà xem trọng cô chút nào.

-Lăng Kì Huyền cô nói vậy là có ý gì? tôi Hải Tuấn Phong không phải đã từng nói với cô tốt nhất đừng xuất hiện trước mắt tôi sao, còn không mau cút cho tôi.

A? thì ra là vậy. Anh ta là Hải Tuấn Phong, người thừa kế của tập đoàn Hải thị, là nam chủ thứ nhất của nữ chủ Lâm Tịch Tuyết. Muốn dọa cô sao, không có cửa, cô không phải cái bình bông "Lăng Kì Huyền" náo loạn đó. Về mặt kiêu ngạo ra vẻ như đã hiểu đó của Lăng Kì Huyền đập vào mắt Hải Tuấn Phong là khiêu khích.

-Hải thiếu gia à, anh đang đe dọa tôi sao. Không muốn tôi xuất hiện trước mặt anh thì tôi cũng xuất hiện rồi làm sao bây giờ? anh định làm gì tôi đây? chặt chân tôi, phanh tay tôi vứt xuống biển hay là băm ra làm xá xiu ăn hả? tôi thật sợ a- Lăng Kì Huyền hai tay khoanh trước ngực, bước đến vài

bước, nở nụ cười mỉm như thể cô đang kể chuyện cười.

Ba người Lăng Vân, Lâm Tịch Tuyết, Hải Tuấn Phong sững sờ. Họ họ không ngờ đến Lăng Kì Huyền không những không run sợ trước những lời nói của Hải Tuấn Phong mà còn thản nhiên nói như vậy như thể không phải là chuyện của mình. Lăng Vân thầm nghĩ chị mình thay đổi như vậy thì rất mừng, nhìn phong thái chị mình như vậy lại âm thầm cảm thán. Chị à chị như vậy nhìn rất phong độ đó không biết nếu là nam nhân thì sẽ soái tới mức nào nha. Hải Tuấn Phong thì bị lời nói của Lăng Kì Huyền hoàn toàn chọc giận, bước về phía Lăng Kì Huyền nhất tay phải lên hướng về phía mặt cô đánh tới. Mọi người chưa kịp phản ứng thì Lăng Kì Huyền đã nhanh tay bắt lấy cổ tay Hải Tuấn Phong vặn ra sau. Không biết tự lượng sức mình dù gì cô cũng là đai đen nhất đẳng karate nha giỡn mặt hả.

Mấy người vây xung quanh há hốc mồm, còn những người liên quan như Lăng Vân và Lâm Tịch Tuyết tròn to mắt như sắp lòi ra, đương sự đang bị kiểm hãm hoàn toàn hóa đá. Lúc này bọn họ đều có một suy nghĩ chung (đó là ai vậy? thật sự là Lăng Kì Huyền sao?). Lăng Kì Huyền cúi người xuống dùng ngón điệu chỉ đủ cho cô và Hải Tuấn Phong nghe:

-Thật yếu. Như vậy mà đòi dọa tôi sao. Anh như vậy chỉ có thể làm "thù". À còn nữa tôi cực kì ghét những người đánh vào mặt tôi.

Lăng Kì Huyền cô được lắm, còn chưa có ai dám đối Hải Tuấn Phong hấn như vậy, hấn thế nếu hấn không làm cho Lăng Kì Huyền sống không bằng chết hấn sẽ không lấy vợ. Lăng Kì Huyền buồn Hải Tuấn Phong ra, cần chiếc đồng hồ mới mua bước đến gần Lâm Tịch Tuyết, khi cô ta hoàn hồn lại thì thấy Lăng Kì Huyền đang bước về phía mình thì loạn choạng lui về sau vấp chân tưởng chừng phải tiếp xúc thân mật với đất mẹ thì một đôi tay mềm mại nhưng vững chắc vòng ra sau lưng đỡ cô ta nên chuyện gì cũng chưa xảy ra. Lâm Tịch Tuyết mở tròn đôi mắt nhìn người đang đỡ cô, Lăng Kì Huyền cư nhiên là người đỡ cô mà không phải Hải Tuấn Phong. Không phải Lăng Kì Huyền rất ghét sao, sao lại đỡ mình. Lăng Kì Huyền như biết suy nghĩ của Lâm Tịch Tuyết, cô chỉ nở nụ cười nhàn nhạt trên khóe môi. Hành động này của Lăng Kì Huyền thành công làm mọi người một lần nữa hóa đá. Một tay Lăng Kì Huyền còn đặt ở eo Lâm Tịch Tuyết, tay còn lại cần chiếc đồng hồ lúc này đeo lên cổ tay trắng nõn của Lâm Tịch Tuyết, ghét sát tai Lâm Tịch Tuyết nói nhỏ:

-Lâm tiểu thư hôm nay xem như có duyên, nếu cô thích chiếc đồng hồ này như vậy chỉ bằng tôi tặng cô vậy. Còn nữa khi này cô đi không cần thận như vậy, tôi không đỡ cô thì phải tiết xúc thân mật với đất mẹ rồi, cô báo đáp tôi thế nào hả?

Thấy nét mặt ngạc nhiên như thấy ma của Lâm Tịch Tuyết cô lại nhìn không được muốn nổi lên ý trêu đùa. Cô cúi người xuống hôn bằng tốc độ ánh sáng cực nhanh mà hôn lên vành tai của Lâm Tịch Tuyết thành công làm mặt cô ta đỏ bừng. Hải Tuấn Phong thấy thế bước đến kéo Lăng Kì Huyền ra quát:

-Lăng Kì Huyền cô lại muốn giở trò gì nữa?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4

-Tôi làm gì? Đương nhiên là tặng đồng hồ a?- Lăng Kì Huyền vẻ mặt hiên nhiên nói.

Hải Tuấn Phong bỏ tay Lăng Kì Huyền ra chạy đến chỗ Lâm Tịch Tuyết quan tâm hỏi:

-Tiểu Tuyết em không sao chứ? cô ta không làm gì em chứ?

-Không, không sao, cô ấy không làm gì em cả- Lâm Tịch Tuyết hoảng hồn trả lời. Lâm Tịch Tuyết đến giờ tim vẫn còn đập thình thịch, đây là lần đầu Lâm Tịch Tuyết tiếp xúc thân mật như vậy với Lăng Kì Huyền. Khi nhìn vào đôi mắt đen sáng thâm thúy đó của Lăng Kì Huyền cô ta không hiểu sao tim mình cứ đập liên hồi không phải là hồi hộp sợ hãi mà là rung động. Lâm Tịch Tuyết cảm nhận được đôi môi mềm mại đó khi lướt qua vành tai mình. Đúng vậy chính là rung động, cảm xúc chỉ xảy ra khi cô ta ở chung với nam nhân của mình. Lâm Tịch Tuyết mày điên rồi phải không, cư nhiên có loại cảm xúc đó với một người con gái, đối tượng lại là Lăng Kì Huyền. Nhất định đó chỉ là cảm xúc nhất thời thôi, nhất định là tại sự thay đổi đó của Lăng Kì Huyền.

Hải Tuấn Phong quay đầu lại định nói gì với Lăng Kì Huyền thì cô cùng với em gái- Lăng Vân đã đi một khoảng xa.

Bọn họ không ngờ rằng một rằng một màn vừa rồi đã lọt vào tầm mắt của ba người đàn ông trong góc khuất. Một người là Lăng Tuấn, một người là Trình Thanh Thu một trong nữ nam chủ của Lâm Tịch Tuyết và người còn lại là vị hôn phu của Lăng Kì Huyền mà ngay chính cô cũng không biết - Đoàn Mộc Hạo Huyền.

-Cô ta lại muốn giở trò gì nữa?- Trình Thanh Thu sắc mặt âm trầm lên tiếng.

-Tôi không nghĩ vậy, em ấy có lẽ đã thay đổi rồi, tôi tin em gái mình sẽ không tổn hại Tuyết nhi nữa.- Lăng Tuấn trầm ổn nói.

-Lăng Kì Huyền là em gái của anh đương nhiên anh sẽ nói giúp cô ta. Trình Thanh Thu gắt giọng.

-Vậy sao? Tôi lại cảm thấy cô gái này rất thú vị a - Đoàn Mộc Hạo Huyền lạnh giọng phun ra một câu như vậy khiến mọi người không hiểu "cô gái" trong miệng hấn nói rốt cuộc là ai Lăng Kì Huyền hay Lâm Tịch Tuyết.

-Này cậu không được đánh chủ ý lên người Tuyết nhi của tôi- Trính Thanh Thu và Lăng Tuấn đồng thanh.

-Các người thích kiểu như vậy sao, chung một người tình, các người không hổ là bạn bè lâu năm nhỉ sở thích giống nhau ngay cả bạn gái cũng là chung một người - Đoàn Mộc Hạo Huyền khinh liếc nhìn hai người kia đầy trào phúng, lại nhìn về hướng Lăng Kì Huyền đi khuất tràn đầy sự hứng thú.

-Đoàn Mộc lần này cậu về nước là muốn hủy hôn giữa cậu và em gái tôi sao? Nếu cậu hủy hôn tôi cũng không có bất mãn gì. Dù sao em gái tôi danh tiếng cũng không được tốt lắm sẽ làm mất mặt Đoàn Mộc thế gia.- Lăng Tuấn nháy mắt chuyển đề tài không nhanh không chậm nói.

-Tôi lần này về là để xem mặt vị hôn thê xấu đồn xa, không ngờ vợ của tôi lại thú vị thế này, hủy hôn thì thật đáng tiếc a.- Đoàn Mộc Hạo Huyền mặt không đổi sắc nói, trong mắt lóe lên một vài tia sáng gian xảo âm thầm tính toán xem làm sao để lừa được vợ nhỏ này của mình. Nhìn thấy một màn "biểu diễn" của Lăng Kì Huyền,Đoàn Mộc Hạo Huyền dám khẳng định vị hôn thê tiếng xấu lan xa này của hắn tuyệt không phải loại người dễ chọc. Ngày tháng nhàm chán của hắn sắp hết rồi.

Nhìn khuôn mặt băng sơn ngàn năm không đổi, ánh mắt mang theo lóe lên tia sáng của Đoàn Mộc Hạo Huyền báo động trong lòng Trính Thanh Thu và Lăng Tuấn vang lên. Không tốt, cậu ta lại tính toán cái thứ quái gì, chắc chắn không phải việc tốt.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: [Có Chỉnh Sửa]

Về đến nhà, sau khi sắp xếp mọi thứ xong xuôi Lăng Kì Huyền bắt đầu xử lý lại mọi việc và tính toán cho tương lai. Cô không phải cái nữ phụ nào tàn nhẫn đương nhiên sẽ không đi theo con đường tranh giành với nữ chủ như cô ta. Hôm nay cô gặp được Lâm Tịch Tuyết, cô nhớ vị nữ nhỏ hơn cô hai tuổi, là cô nhi, vì thiếu thốn tình thương từ nhỏ nên muốn được nhiều người thương yêu, lúc đầu cô ta chỉ coi mấy nam chủ như những người anh trai, sau đó dần harem lại phát sinh tình cảm với nữ chủ, Lâm Tịch Tuyết lại không muốn mất đi tình cảm áp áp đó nên nhận hết. Nam chủ yêu nữ chủ nên cũng đành chấp nhận.

Còn cái nhân vật "Lăng Kì Huyền" là nữ phụ khiến người ta vừa thương vừa hận. Thương vì quá si tình với Nam Cung Hạo Thần, nhưng hận ta lại không yêu cô ta. Hận cũng vì cô ta quá si tình mà sinh là ghen ghét đố kỵ với Lâm Tịch Tuyết, làm bao nhiêu là chuyện xấu, hại Lâm Tịch Tuyết sảy thai nếu không nhờ anh trai cô ta Lăng Tuấn ra mặt thì có lẽ đã chết ngay lúc đó rồi, sau này còn bắt cóc Lâm Tịch Tuyết có ý đồ giết nữ chủ nên bị các nam chủ phẫn nộ.

Thờ dài một tiếng Lăng Kì Huyền đưa ra một quyết định là không tham gia vào cốt truyện cứ làm một nhân vật quần chúng là được rồi. Cô sẽ sống theo cách của mình, cốt truyện có thay đổi hay không cô cũng chẳng quan tâm, cũng thực may mắn là "Lăng Kì Huyền" cũng là một bác sĩ. Cô sẽ tiếp tục theo đuổi sự nghiệp của mình trở thành một bác sĩ danh tiếng.

Đang suy nghĩ thì cửa phòng bỗng nhiên mở ra, người bước vào là Lăng Vân - Chị đang suy nghĩ gì vậy, em gõ cửa rất lâu mà không thấy chị ra mở cửa nên em vào, anh bảo chị xuống cùng ăn cơm - Lăng Vân cười nói.

-Được chị xuống ngay. Lăng Kì Huyền đáp, kì thật là đi mua sắm gần một ngày cô cũng rất đói.

Trong phòng ăn, Lăng Tuấn ngồi ở vị trí chủ vị, bên trái là Lăng Vân đang trợn mắt nhìn chằm chằm Lăng Kì Huyền ăn như bị bỏ đói lâu năm, cô càng quét một lượt, động tác mau lẹ dứt khoát nhưng lại không hề thô lỗ mà gấp thức ăn. No bụng rồi lại từ tốn lấy khăn lau miệng, lúc này cô mới ý thức được ánh mắt của hai người kia, nghi hoặc hỏi:

-Sao hai người không ăn nhìn em chằm chằm vậy làm gì ?

-Lúc trước sao không thấy em ăn nhiều như vậy ? Lăng Tuấn ôn hòa cười hỏi, từ lần thấy thái độ của Lăng Kì Huyền khi ở trung tâm mua sắm, thái độ của anh đối với cô cũng hòa nhã hơn, dù gì cô cũng là em gái anh, hơn nữa anh cũng hi vọng cô thay đổi.

Lăng Vân cũng ở một bên phụ họa, cô bé cảm thấy rất mừng, thái độ của hai người mà cô yêu thương nhất trở nên dịu đi rất nhiều, tin rằng không lâu nữa có lẽ sẽ trở lại như xưa. Lăng Kì Huyền thì ở một bên sững sờ, anh ta cư nhiên cười lại còn cười với mình không phải thái độ lúc trước rất chán ghét mình sao.

-Anh cũng nói là lúc trước mà, huống chi em cũng là người bệnh mới khỏe lại a, đương nhiên phải cần bồi bổ chứ. Lăng Kì Huyền cười đáp, nếu Lăng Tuấn chịu nhượng bộ trước cô cũng không so đo làm gì, và cô cũng muốn có người thân, gia đình. Kiếp trước là cô nhi không thể có được loại tình cảm ấp áp mà chỉ có gia đình mới mang lại, kiếp này cô có gia đình có anh trai, em gái cô nhất định sẽ trân trọng.

-Chị à, khi nào thì chị phỏng vấn?

-Phỏng vấn? Phỏng vấn cái gì? - Lăng Kì Huyền chưa kịp trả lời thì Lăng Tuấn lên tiếng.

-Chị ấy môn đi làm ạ, nên đã nộp đơn xin vào bệnh viện Y Đức, chỉ chờ phỏng vấn nữa thôi. Lăng Vân đáp.

-Làm việc? Em mới xuất viện không lâu chưa khỏi hẳn? Hơn nữa anh không nuôi nổi em sao? Với bằng du học xuất sắc của em tại sao phải xin việc tại bệnh viện nhỏ không danh tiếng đó ? Em cứ nghĩ thêm vài ngày nữa, nếu vẫn muốn đi làm thì anh sẽ sắp xếp cho em.

Lăng Kì Huyền cảm thấy áp áp, không biết vì cái gì. Vì những lời Lăng Tuấn nói sao? Đây là quan tâm cô sao?

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Theo lời Lăng Tuấn, Lăng Kì Huyền lại ở nhà nghỉ dưỡng thêm một tháng. Trong một tháng này Lăng Kì Huyền ngoại trừ ăn rồi ngủ thì hay thảo luận phim ảnh, tiểu thuyết tình yêu với Lăng Vân, bây giờ cô mới biết Lăng Vân là một trạch nữ hơn nữa còn nghiện tiểu thuyết tình cảm bất kể thể loại gì từ ngôn tình đến bách hợp, đam mỹ ... vân vân và mây mây, nhàm chán đến cực điểm.

"Huyền Huyền à, chị cảm thấy bộ truyện này hay không? Cái nhân vật nữ này sao lại giống Lâm Tịch Tuyết thế, em không thích chút nào. Sao cô ta lại tham thế yêu một lần nhiều người như thế cô ta không mệt sao. Còn nữa còn nữa cái bọn nam nhân này mất mủ hết rồi à đi yêu cô gái thăm lam như vậy, đúng là hào quang nhân vật chính mà". Lăng Vân vừa ăn bánh vừa thao thao bất tuyệt. Một tháng này cô bé cảm thấy rất vui, chị gái sau khi nằm viện tỉnh lại thay đổi rất nhiều, rất quan tâm cô bé, còn đùa giỡn, không lạnh nhạt ác cảm với cô bé như trước lại còn hòa thuận vui vẻ với anh hai không cãi nhau nữa. Tóm lại bây giờ cô bé cực kì hạnh phúc, lại một lần nữa cảm nhận được hơi ấm gia đình.

"...". Lăng Kì Huyền từ chối cho ý kiến.

"Chị?". Không thấy Lăng Kì Huyền đáp lời Lăng Vân nghi hoặc.

"Tiểu Vân à, tình yêu thì làm sao phân biệt đúng sai. Họ chấp nhận như vậy đơn giản vì họ yêu". Lăng Kì Huyền từ tốn đáp, kì thật cô cũng không hiểu yêu là cái cảm giác gì, cô chưa từng yêu có lẽ trên thế giới này cũng không ai có thể làm cho cô yêu.

"Chị, yêu nhau không phải một đôi một kiếp một đôi sao? Nhiều người như vậy còn gọi là tình yêu ư. Nếu chị là một trong những người đàn ông đó chị sẽ làm gì". Lăng Vân nghi hoặc hỏi.

"Chị không biết, nhưng nếu chị là một trong số những người đàn ông đó chị thả buôn tay còn hơn phải chia sẻ người yêu của mình cho người khác. Là bọn họ lụy tình, không có bản lĩnh giữ chặt người yêu để người đó toàn tâm toàn ý với mình".

Hai người lại tiếp tục bình luận sôi nổi về tiểu thuyết, phim tình cảm mà không biết Lăng Tuấn đã nghe được đoạn đối thoại vừa rồi của hai người. Lăng Tuấn định gọi hai đứa em gái của mình xuống ăn khuya không ngờ lại nghe được đoạn đối thoại đó của hai người. Có phải giống như lời Lăng Kì Huyền nói, là anh không có bản lĩnh giữ chặt tiểu Tuyết để em ấy toàn tâm toàn ý với mình hay là Lăng Kì Huyền đang nói chính mình không có bản lĩnh giữ chặt Nam Cung Hạo Thừa. Lăng Tuấn siết chặt nắm tay, miệng nở một nụ cười tự giễu trở về phòng.

Sáng hôm sau, Lăng Tuấn gọi Lăng Kì Huyền đến thư phòng. Cô không biết Lăng Tuấn gọi mình đến thư phòng để làm gì, thầm nghĩ chắc không phải việc gì xấu liên đi. Lăng Tuấn ngồi trên sofa hai chân gác lên bàn khuôn mặt âm trầm không biểu cảm như một vị vương tử nhìn chăm chăm Lăng Kì Huyền. Lăng Kì Huyền bị nhìn đến không được tự nhiên, nhưng cũng không chịu yếu thế mở to mắt nhìn chăm chăm lại Lăng Tuấn. Lăng Tuấn buồn cười bởi hành động của Lăng Kì Huyền, hai người cứ nhìn chăm chăm nhau như vậy một lúc. Lăng Tuấn đành mở miệng trước.

"Tối qua anh nghe được cuộc đối thoại của em và Lăng Vân"

"...".

"Em vẫn còn yêu Nam Cung Hạo Thừa?". Lăng Tuấn trầm giọng hỏi nhưng ngữ khí lại là chắc chắn. Anh nghĩ Lăng Kì Huyền vẫn còn yêu Hàn Hạo Thừa nên tối qua cô mới nói những lời đó. Lăng Kì Huyền đang tiêu hóa cái tên mới thốt ra từ miệng Lăng Tuấn. Nam Cung Hạo Thừa là người đứng đầu Nam cung thế gia, nam chủ cuối cùng của Lâm Tịch Tuyết. Có thể nói hần nổi trội nhất trong các nam chủ về ngoại hình lẫn thể lực. Nam Cung Hạo Thừa cả hắc đạo và bạch đạo đều có. "Lăng Kì Huyền" bị trúng tiếng sét ái tình của hắn, yêu đến bất chấp, điên cuồng làm ra những việc ngu xuẩn.

"Không, sớm đã không còn cảm giác". Lăng Kì Huyền thản nhiên nói như thể không hề liên quan đến mình.

"...". Lăng Tuấn nghi hoặc nhìn Lăng Kì Huyền. Không phải lúc trước bắt chấp mọi thứ đời sống đời chết muốn gả cho Nam Cung Hạo Thừa sao. Bây giờ lại thản nhiên nói không còn cảm giác. Anh quả thật là không hiểu đứa em gái này của mình.

"Từ một người xa lạ lại trở thành người quen rồi người yêu rồi chia tay cuối cùng lại trở thành người lạ. Em và Nam Cung Hạo Thừa chưa từng là người yêu nói gì đến chia tay, cùng lắm em với anh ta coi như quen biết nhưng bây giờ đối với em mà nói anh ta đã là quá khứ trở thành người xa lạ. Sau khi tỉnh lại em đã ngộ ra rất nhiều. Vì sao em phải vì một người đàn ông không yêu mình làm những việc ngu xuẩn. Từ giờ em sẽ sống cho mình, cho tương lai. Anh không phải gọi em đến đây chỉ để nói mấy vế này chứ". Lăng Kì Huyền mỉm cười nói.

"Đương nhiên không chỉ có vậy. Không phải lúc trước em nói muốn đi làm sao, mai đến bệnh viện Hạnh Phúc đi. Ở đó sẽ có người hướng dẫn cho em". Lăng Tuấn nhếch môi, có thể em gái của anh thật sự thay đổi. Một tháng này để Lăng Kì Huyền ở nhà một là để cô dưỡng bệnh, hai là để quan sát xem cô có thật sự thay đổi. Trong một tháng quan sát này anh lại phát hiện ra rất nhiều điều thú vị ở cô em gái này mà trước đây không biết. Tỷ như cô biết võ không biết đã học lúc nào, ở đâu, tỷ như cô rất thích trêu hoa ghẹo nguyệt, thích trêu chọc mấy cô giúp việc. Lại tỷ như miệng lưỡi cô sắc bén hơn xưa, vui vẻ hơn xưa. Hy vọng cô em gái này không làm anh thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Sáng hôm sau, Lăng Tuấn đưa Lăng Kì Huyền đến bệnh viện Hạnh Phúc làm việc, giới thiệu chỉ dẫn cho cô, điều qua một người trợ lý cho Lăng Kì Huyền với lý do là hỗ trợ cô làm việc, nhưng kỳ thật là giám sát xem cô có thật sự chú tâm làm việc hay không hay cô chỉ là nổi lên hứng thú nhất thời.

Đoan Mộc thế gia là một gia tộc thần bí nổi tiếng trong cả hắc đạo lẫn bạch đạo. Bệnh viện Hạnh Phúc là một phân ngành của Đoan Mộc thế gia. Gia chủ hiện tại của Đoan Mộc thế gia là Đoan Mộc Hạo Huyền, có thể nói anh ta vừa là một doanh nhân thành đạt vừa là một ông trùm mafia khét tiếng. Lạnh lùng tàn nhẫn chính là bản chất của anh ta, nhưng đó cũng là điểm hấp dẫn chí mạng của anh ta đối với cả nam lẫn nữ a. Lăng Tuấn, Trình Thanh Thu và Đoan Mộc Hạo Huyền là bạn thân thời đại học. Bọn họ có thể nói là không đánh thì không quen nhau. Lần đầu tiên gặp mặt Lăng Tuấn cùng Trình Thanh Thu đã rất chướng mắt cả bộ dạng núi băng của Đoan Mộc Hạo Huyền liền xông vào đánh người, nào ngờ Đoan Mộc Hạo Huyền là kẻ rất khó chơi và người bị đánh là bọn họ, từ đó bọn họ thân nhau đến giờ.

Bệnh viện Hạnh Phúc được thành lập cũng có phần của Lăng Tuấn và Trình Thanh Thu, mỗi người nắm giữ 20% cổ phần của bệnh viện, Đoan Mộc Hạo Huyền nắm 50%, 10% còn lại chia cho những người khác. Trong Hạnh Phúc Lăng Tuấn cũng coi như một đại cổ đông nên Lăng Tuấn mới dễ dàng đưa Lăng Kì Huyền vào đây làm trưởng khoa. Lăng Kì Huyền làm sao biết được nhiều chuyện như vậy? Không phải là do cô đọc truyện nên biết mà là do cô trợ lý Lăng Tuấn đưa tới. An Phi Nhi Cô ta như một cái kênh thông tin biết được mọi chuyện từ chuyện bác sĩ khoa sản có thai đến chuyện lông gà vò tỏi như cô lao công nọ bị đuổi việc cô ta cũng biết, về chuyện này Lăng Kì Huyền chỉ có thể mắt xem mũi, mũi nhìn miệng xem như không có gì xảy ra.

Hôm nay là ngày Lăng Kì Huyền đi làm, cô sẽ rất háng hái hào hứng nếu cô không đụng phải ba người đáng ghét một là Hải Tuấn Phong một người là Lâm Tịch Tuyết một người còn lại Lăng Kì Huyền không biết, là một người đàn ông mặt áo blouse trắng bên ngoài trông rất điển trai. Cô nhớ không lầm thì trong dàn harem của nữ chủ có một người là bác sĩ tên là Trình Thanh Thu thì phải, sẽ không phải là anh ta đó chứ. Lúc Lăng Kì Huyền đang suy nghĩ thì ba người kia đang đi từ từ đi về phía cô. Cô thật không ngờ ở một cái hoa viên vắng vẻ này mà cũng gặp được bọn họ quá là xui xẻo đi, haizzz nhưng mà không biết bọn họ thấy mình sẽ có vẻ mặt gì nhỉ lơ luôn hy vọng thái độ đây a.

Lâm nhâm của tác giả : đây là lần đầu mình viết truyện nếu có sai sót mong quý vị chỉ bảo thêm. Mình vô học r tới hai buổi lặn nên không vt thw xuyên dc nhưng sẽ cố gắng mỗi tuần 1 hoặc 2c vào thứ 7 hoặc chủ nhật. Sẽ viết bù vào ngày lễ khi dc nghỉ.

Chúc các bn vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Trong nhà ăn lúc này rất đông nhưng duy nhất chỉ có bàn ăn của Lăng Kì Huyền là vắng vẻ có mình cô. Vì sao lại như vậy? Đơn giản là vì danh tiếng của "Lăng Kì Huyền" quá "tốt" nên mới không có ai dám lại gần, còn cô trợ lý An Phi Nhi kia thì đi ăn trưa với bạn trai cô ta rồi. Lăng Kì Huyền sờ đi không ra ngoài ăn là vì cô lười, cũng bởi vì vậy mới đụng phải ba người Lâm Tịch Tuyết.

Bọn người Lâm Tịch Tuyết cũng định ra ngoài ăn cho tiện nhưng cô ta lại không chịu nói muốn ăn giống mọi người. Từ xa thấy mọi nơi đều đông nghẹt người, lại chỉ có mỗi bàn ăn của Lăng Kì Huyền còn chỗ trống nên mới đến ngờ ý muốn ngồi chung lại không ngờ đến người ngồi đó lại là Lăng Kì Huyền.

"Chị Kì Huyền là chị sao? Chị làm bác sĩ của Bệnh viện Hạnh Phúc à?". Lâm Tịch Tuyết cũng không ngờ lại gặp Lăng Kì Huyền ở đây nhất thời kinh hãi nở nụ cười rạng rỡ. Sau khi gặp mặt ở trung tâm mua sắm, không hiểu sao cô ta cứ nhớ mãi nụ cười thần nhiên đó của Lăng Kì Huyền, lúc đó cô ta cảm thấy Lăng Kì Huyền vô cùng đẹp, muốn gặp lại một lần nữa.

"Cô không phải cũng thấy rồi sao còn hỏi tôi làm gì". Lăng Kỳ Huyền dùng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc mà nhìn Lâm Tịch Tuyết. Nhìn thấy nụ cười của Lâm Tịch Tuyết, cô không hề cảm thấy rợn rở ảm áp, mà ngược lại cảm thấy nổi hết cả da gà.

"Em...em chỉ là cảm thấy ngạc nhiên thôi. Chị... chị ngồi đây một mình à? Có thể cho bọn em ngồi cùng không?". Lâm Tịch Tuyết áp úng thẹn thùng đáp.

"Tôi không phải đàn ông nên hãy thu hồi bộ dáng thiếu nữ thẹn thùng đó của cô đi. Tôi quả thật là ngồi một mình, nhưng cũng không muốn ngồi chung với người khác, quấy rầy nhã hứng ăn cơm của tôi". Lăng Kỳ Huyền nhếch miệng cười, nhàn nhạt đáp. Hai người đi bên cạnh cô ta quả nhiên là Hải Tuấn Phong và Trình Thanh Thu- viện trưởng bệnh viện Hạnh Phúc. Hai người này này giờ không lên tiếng chắc là kinh thường phải nói chuyện với cô thôi, cô cũng không cần thiết phải để ý làm gì. Đối với những người mà cô không thích, Lăng Kỳ Huyền sẽ không cho họ quá nhiều biểu tình.

"Lăng Kỳ Huyền cô đừng quá đáng, Tiểu Tuyết dù sao em cũng là một thần tượng nổi tiếng, không cần phải hạ thấp thân phận đi ngồi chung với người hạ tiện như cô ta". Hải Tuấn Phong bên cạnh Khinh bị lên tiếng.

"Lẽ nào tôi nên cảm thấy vinh hạnh vì được thần tượng nổi tiếng ngỗ lời muốn ngồi chung sao. Đáng tiếc a, Hải thiếu gia à tôi là một người quê mùa a nên không biết đến tên tuổi thần tượng nào a. Còn nữa Hải thiếu gia anh hôm nay mặc nguyên một bộ vest màu xanh lá như vậy quả thật rất hợp với anh chỉ có điều nếu anh mà đội thêm một cái nón xanh nữa thì nhất định là tuyệt phối không ai sánh bằng a". Lăng Kỳ Huyền cười như không cười mà châm chọc Hải Tuấn Phong.

"Lăng Kỳ Huyền cô...". Hải Tuấn Phong nghẹn họng không có chỗ phát tác liền hướng mặt Lăng Kỳ Huyền đánh tới, lại thấy cô trừng mắt nên nhớ lại lần bị cô chế ngự ở trung tâm mua sắm nên thu tay về.

"Sao muốn đánh tôi hả? tôi nói không đúng sao. Mà không phải đã từng nói với anh là tôi rất ghét những kẻ đánh vào mặt tôi sao? Tôi không ngại giáo huấn một đại thiếu gia như anh đâu".

"Lăng Kỳ Huyền, đây là bệnh viện không phải nhà cô mà muốn sao thì như thế". Trình Thanh Thu lạnh giọng. Nãy giờ hấn đứng thân âm thầm quan sát cô, nghe Lăng Tuấn nói cô thanh đôi hấn lại không tin bây giờ thấy được quả thật có chút ngoài ý muốn.

"Viện trưởng Trình, tôi nhớ không lầm thì là chuyện riêng của tôi, không liên quan đến anh, hơn nữa tôi cũng chưa có lời nào động chạm đến anh". Cô đã không quan tâm đến anh ta rồi, anh ta còn xen miệng vào làm chi, thật không hiểu nổi, haiizzzz.

"Lăng Kỳ Huyền, cô đừng đắc ý quá sớm, sỡ dĩ cô được đặt chân vào đây hoàn toàn là nhờ vào anh cô là một trong những đại cổ đông ở đây. Nếu không làm sao loại phế vật như cô làm sao có thể dễ dàng ngồi lên vị trí trưởng khoa chứ. Tôi sẽ chống mắt chờ coi phế vật như cô làm được trò trống gì". Trình Thanh Thu quăng cho Lăng Kỳ Huyền một ánh mắt khinh bỉ, hấn không tin loại phế vật này sẽ làm nên trò trống gì.

"Viện trưởng Trình anh không cần một câu cũng phế vật hai câu cũng phế vật, tôi biết tôi vào được đây là nhờ anh tôi a, tôi đương nhiên sẽ không làm anh ấy thất vọng. Sẵn tiện cho phế vật mở rộng tầm mắt hấn". Dứt lời Lăng Kỳ Huyền cầm lấy khăn từ tốn lau miệng bình tĩnh như một màn vừa rồi không hề xảy ra rồi đứng dậy rồi đi bỏ lại một đám xi xầm to nhỏ.

"Uầy đó là Lâm Tịch Tuyết kia, sao cô ấy lại đi chung với Viện trưởng của chúng ta vậy?". Y tá A nghi hoặc hỏi.

"Cô thật là không cập nhật thông tin gì hết. Nữ thần được mọi người hâm mộ nhất đồng thời cũng là người bị vạn nhân khinh bỉ nhất là Lâm Tịch Tuyết đó. Bên cạnh cô ấy có tới năm người đàn ông yêu thương như năm chỗ dựa vững chắc. Nên không ai dám chọc cô ấy đâu". Y tá B.

"Ê hình như người vừa mới đi kia là Lăng Kỳ Huyền vạn nhân ghét độc ác lại còn dám mơ tưởng đến người đàn ông của Lâm Tịch Tuyết nghe nói cô ta còn hăm hại Lâm Tịch Tuyết, mọi nơi gây khó dễ a. Thật đáng ghét. Mà vừa rồi sao cô ta lại mặc áo blouse của bệnh viện này vậy?". Bác sĩ Át.

"Ui chao, mọi người cận thận nha, Lăng Kỳ Huyền bây giờ đã là trưởng khoa tổng hợp rồi, nghe nói là anh cô ta đưa vào á. Nếu để cô ta nghe chúng ta nói xấu cô ta thì tiêu". Bác sĩ Giáp.

Mọi người lại nhao nhao bàn chuyện trên trời dưới đất. Mà không ngờ mọi chuyện đều rơi vào mắt một người đàn ông đang từng đợt từng đợt phá ra khi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Trên sân thượng, một người đàn ông mặc bộ vest màu đen, dáng người cao lớn, bờ vai rộng lớn hữu lực, khuôn mặt nam tính, đôi môi mỏng khẽ nhếch lên, ánh mắt tà mị mang ý cười nhìn vào màn hình điện thoại quay lại màn vừa của bọn người Lâm Tịch Tuyết và Lăng Kỳ Huyền.

"Thú vị, miệng lưỡi thật sắc bén a". Hôn thê của tôi.

Người đàn ông này chính là Đoàn Mộc Hạo Huyền gia chủ Độc Mộc thể gia và là vị hôn phu Lăng Kì Huyền không biết đến. Xuất thân là người trong xã hội thượng lưu nhưng kiểu ngồi của hắn không hề xứng với thân phận chút nào. Đoàn Mộc Hạo Huyền ngồi trên tường chắn của sân thượng hai chân buông thõng xuống, tự hồ chỉ cần có người đằng sau xô nhẹ đều có thể rơi xuống từ vong. Từ sau lần thấy Lăng Kì Huyền ở trung tâm mua sắm hắn đã nhận định người này là của mình, cho nên vật của mình thì phải giám sát bảo vệ thật cẩn thận tránh cho bị người khác trộm đi a. Lăng Kì Huyền em là của tôi, tôi không cho phép bất cứ kẻ nào dám tổn thương đến em dù chỉ là một sợi tóc. Một tháng qua hắn đã cho người âm thầm theo dõi Lăng Kì Huyền, đồng thời cũng là bảo vệ cô.

Đồng thời cũng trong một tháng này hắn tra xét toàn bộ quá khứ của Lăng Kì Huyền trước khi cô nằm viện. Điều làm cho hắn ngạc nhiên là Lăng Kì Huyền và người trong thông tin hắn tra được tựa hồ hoàn toàn là hai người khác nhau. Một người sau khi dạo quý môn quan một vòng lại thay đổi một trời một vực như vậy chỉ có hai khả năng, một là cô mượn xác hoàn hồn, hai là Lăng Kì Huyền mất phải căn bệnh huyền thoại _ đa nhân cách. Người bệnh đa nhân cách có thể bộc lộ những khả năng vượt trội mà nhân cách nguyên bản nhân cách trước không có được (ta chém ><) . Hắn thà tin Lăng Kì Huyền mắc phải căn bệnh huyền thoại đó chứ tuyệt đối không tin chuyện mượn xác hoàn hồn hoang đường kia. Hắn đang miên mang suy nghĩ thì bất ngờ từ phía sau truyền đến một giọng nói trong trẻo tinh tế.

"Này anh kia, sao anh lại ngồi trên đó vậy, rất nguy hiểm a, mau xuống".

Khi Đoàn Mộc Hạo Huyền xoay người lại, thật bất ngờ nha. Người đến là một cô gái rất đẹp nha. Mắt phượng đen láy, chân mày thanh thoát, mái tóc xoắn màu nâu đen xõa ngang lưng, cô còn khoát trên người chiếc áo blouse trắng. Rất dễ đoán, cô là bác sĩ của bệnh viện này. Đặc biệt hơn người này cùng với người hắn đang nghĩ trong đầu là một nha.

Lăng Kì Huyền cực kì buồn bực, ăn cơm cũng không được thoải mái gặp phải những người mình không hảo cảm nên mới lên sân thượng hóng mát để thay đổi tâm trạng lại không ngờ đụng phải người đàn ông kì lạ, có bản ghê vì sao không ngồi lại ngồi trên tường chắn, anh ta không sợ ngã chết sao. Bất ngờ Lăng Kì Huyền tròn mắt, anh ta... anh ta cư nhiên đứng lên, không phải là muốn tự tử đó chứ.

"Này anh... có chuyện gì cũng từ từ nói không cần kích động làm chuyện tự tử dạ đột". Lăng Kì Huyền có chút khản trương, nếu là bình thường cô sẽ không xen vào chuyện của người khác anh ta muốn chết hay sống gì là chuyện của anh ta, nhưng ở đây là bệnh viện và trên người cô đang khoác chiếc áo bác sĩ đầy tự hào cô sẽ không để người đó chết trước mặt mình. Hơn nữa có một số người bị bệnh nan y không cứu chữa được họ còn có mơ ước được sống vậy mà người đàn ông thoát nhìn khỏe mạnh lông tóc vô thương này lại muốn tự tử.

"Tự tử ? Bộ tôi rất giống người muốn tự tử sao?". Hắn nghi hoặc hỏi, không biết người cô gái này như thế nào lại nghĩ hắn tự tử, bộ dáng hắn rất giống tự tử sao.

"Anh không tự tử thì ngồi lên đó làm gì? Không sợ ngã chết sao, mà làm sao anh lên đây được không phải quy định của bệnh viện là bệnh nhân và người nhà bệnh nhân không được lên sân thượng sao?". Lăng Kì Huyền đen mặt nói. Thật là mặt mà.

"Tôi lên đây hóng mát a, còn nữa cô lên đây thế nào thì tôi lên đây như thế". Đoàn Mộc Hạo Huyền hí mắt cười như không cười nhìn chăm chăm vào Lăng Kì Huyền nói. Cô gái này cư nhiên không sợ hắn a, thuộc hạ của hắn khi thấy bộ dáng hí mắt cười như không cười này của hắn đã sớm sợ mất mặt bởi vì họ biết, khi hắn có bộ dáng như vậy thì nhất định là có suy nghĩ tà ác không lành mạnh nào đó.

Lăng Kì Huyền giật giật khóe miệng, trả lời như vậy mà cũng gọi là trả lời ư. Cô hừ một tiếng trừng mắt nhìn hắn, bày ra điệu bộ hồ ly đó với cô làm gì chứ thật là chướng mắt a.

"Còn cô lên đây làm gì ". Không hiểu sao, hắn tự nhiên thấy bộ dáng trừng mắt nhìn người khác này của cô rất đáng yêu

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10

"Anh lên đây làm gì thì tôi cũng vậy". Lăng Kì Huyền nói xong thì xoay người đi, để lại một mình Đoàn Mộc Hạo Huyền co giật khóe miệng. Cô gái này thật thích mang thù a, cư nhiên dùng câu nói của anh để trả lời anh, thật sự đáng yêu. Cái này có thể gọi là tình nhân trong mắt hóa Tây Thi trong truyền thuyết đó sao? Có phải khi mình vừa mất một người thì mọi hành động của người đó trong mắt mình đều đáng yêu hay không, thật nan giải a.

"Hôn thê của tôi, chúng ta rất nhanh sẽ gặp lại". Đoàn Mộc Hạo Huyền bóng lưng Lăng Kì Huyền xa dần nhỏ giọng thì thầm.

Tập đoàn Lăng thị _ phòng giám đốc.

Lăng Tuấn ngồi trên ghế giám đốc chăm chú làm việc mà ở góc bên phải có một người con trai đang chăm chăm nhìn vào anh như thể chỉ cần chớp mắt một cái Lăng Tuấn sẽ biến mất, cậu thầm nghĩ _ người ta nói khi một người đang ông tập trung làm việc thì họ trở nên rất hấp dẫn, cực kì mê hoặc nha. Người con trai này là Bạch Thanh Vân thư kí của Lăng Tuấn. Khuôn mặt cậu không tính là tuấn mỹ nhưng lại cực kì thanh tú, đôi mắt cậu trong sáng sạch sẽ không chứa bất kì tạp chất gì, làm cho cả khuôn mặt càng thêm trở nên sinh động.

Đối với Lăng Tuấn mà nói thì Bạch Thanh Vân có lẽ chỉ là một thư kí tài giỏi có thể giúp anh trong mọi việc không hơn không kém. Nhưng với Bạch

Thanh Vân mà nói thì Lăng Tuấn chính là cả thế giới của cậu. Khi còn bé cậu sống trong một gia đình hạnh phúc không trọn vẹn, khi cậu mới vừa được sinh ra thì đã khắc chết mẹ, cha cậu vì vậy mà cũng trở nên chán ghét cậu vì ông ấy cho rằng cậu chính là nguyên nhân hại chết người phụ nữ mà ông ấy dùng cả đời để yêu thương. Năm Bạch Thanh Vân lên sáu tuổi thì cha của cậu cũng đi theo mẹ cậu để lại cậu một mình, ông bà ghét bỏ họ hàng xa lánh, họ đưa cậu vào cô nhi viện. Trong cô nhi viện hoàn cảnh mọi người đều giống nhau không cha mẹ, không người thân nhưng vì cái gì cậu lại bị cô lập, bị kì thị, bị người khác gọi là sao chổi. Cậu không oán hận, cậu nghĩ kẻ xúi quẩy sát tính khắc chết cha mẹ như mình không đáng được yêu thương, hạnh phúc.

Cho đến năm Bạch Thanh Vân mười tuổi, khi đó cậu có suy nghĩ có phải mình là một đứa trẻ không đáng được sinh ra trên đời này, không đáng được tồn tại thì Lăng Tuấn xuất hiện trước mặt cậu như một vị thần, anh cho cậu ấm áp cho cậu ước mơ. Cậu còn nhớ ngày cậu gặp Lăng Tuấn là ngày cô nhi viện nhận được quyền góp từ thiện từ tập đoàn Lăng thị, cậu thu mình trong một góc nhỏ không muốn bất cứ ai thấy được mình vì cậu sợ họ sẽ gặp xui xẻo khi ở gần cậu. Đột nhiên trước mặt cậu xuất hiện một thiếu niên khoảng 17-18 tuổi rất đẹp chia tay ra với cậu nói:

"em nhỏ, em tên gì? Ra ngoài chơi cùng mọi người nhé, ở một mình như vậy rất buồn nha". Cậu biết đó là Lăng Tuấn người thừa kế tập đoàn Lăng thị người chủ trì buổi từ thiện hôm nay. Cậu thật sự rất muốn nắm lấy bàn tay đó nhưng cậu lại sợ, sợ cậu sẽ khắc chết người này. Nhưng không đợi cậu do dự xong thì bỗng dưng có một khuôn mặt kẻ sát mặt mình, thanh âm nhẹ nhàng trầm thấp truyền vào tai.

"Em đang sợ hãi sao? Anh không phải là người xấu". Cậu giật mình đẩy Lăng Tuấn ra chạy vụt đi, đằng sau lại vang vọng tiếng nói của Lăng Tuấn.

"Em nhỏ, tuy rằng không biết em đang sợ hãi điều gì nhưng em hãy mạnh mẽ lên đối mặt với thực tế, nó không quá đáng sợ như trong tưởng tượng của em, hãy sống và làm theo những gì mình muốn không cần để ý anh mắt của người khác chỉ cần mình thoải mái là được rồi". Bạch Thanh Vân cái hiểu cái không ghi nhớ kĩ những lời Lăng Tuấn nói, tuy rằng cậu không thể thấu đáo hết những điều Lăng Tuấn nói nhưng khi đó cậu biết được rằng Lăng Tuấn không kì thị cậu.

Sau đó Bạch Lăng Vân điên cuồng học tập cố gắng để trở thành một người tài giỏi và bây giờ cậu đã trở thành thư kí riêng cho Lăng Tuấn, luôn ở sau lưng anh giúp anh làm việc, hằng ngày ở cạnh anh có thể nhìn thấy anh là đủ rồi. Nhưng Lăng Tuấn đã không còn nhớ tới đứa trẻ ngày xưa ở cô nhi viện từng được anh cho ấm áp.

Như cảm nhận được cái nhìn chăm chú của Bạch Lăng Vân, Lăng Tuấn ngẩng đầu lên nhìn cậu hỏi:

"Có việc gì sao". Cậu nói này của Lăng Tuấn làm Bạch Phong Vân tỉnh lại từ hồi ức, cậu luống cuống đáp "không có gì". Bất ngờ điện thoại Lăng Tuấn vang lên đánh tan bầu không khí xấu hổ này, nhìn vào màn hình điện thoại thì thấy người gọi là Đoàn Mộc Hạo Huyền, Lăng Tuấn cảm thấy kì quái bình thường cậu ta sẽ không gọi vào giờ mình đang làm việc trừ khi có việc gấp, lại nhớ đến Lăng Kì Huyền hôm nay mới đi làm, sẽ không phải là em ấy lại chọc phải vị tổ tông này chứ thật không làm người ta bót lo được mà aizzz, thế nên Lăng Tuấn vội vàng bắt máy.

"Alô. Có chuyện gì mà cậu gọi tôi vào giờ này không biết là tôi lên làm việc sao". Mặc dù bất an nhưng Lăng Tuấn cũng phải làm bộ một chút.

"Tôi sẽ đến nhà cậu ở, dọn một phòng cho tôi bên cạnh phòng của Huyền Huyền, ngày mai tôi sẽ dọn qua". Bên kia đầu dây truyền đến tiếng nói không cảm xúc của Đoàn Mộc Hạo Huyền, đây là một thông báo cho Lăng Tuấn biết hẳn sẽ dọn đến nhà anh ở chứ không phải là xin Lăng Tuấn chớ hẳn ở nhờ. Nói xong lời muốn nói Đoàn Mộc Hạo Huyền dứt khoát cúp máy để lại Lăng Tuấn một bộ ngơ ngác. Cmn lại là cái thái độ này, nhà đó là của cậu sao, tôi là hạ nhân của cậu sao, còn nữa cái gì mà Huyền Huyền? là đang nói đến Lăng Kì Huyền em gái anh sao, bộ thân thiết lắm hả. Lăng Tuấn âm thầm gào thét trong lòng.

Lăng Tuấn cảm thấy bất an trong lòng nên mới gọi điện cho Lăng Kì Huyền, một là muốn xác nhận cô có chọc phải vị tổ tông Đoàn Mộc Hạo Huyền kia hay không, hai là muốn biết cô làm việc như thế nào. Chuông reo khoảng vài giây thì nghe đầu dây bên kia truyền đến tiếng nói trong trẻo êm ái của Lăng Kì Huyền.

"Anh gọi em có chuyện gì sao?". Lăng Kì Huyền có chút ngạc nhiên, thông thường Lăng Tuấn sẽ không chủ động gọi cho cô nếu như không có chuyện cần thiết.

"Không có chuyện gì thì không gọi cho em được sao? Anh chỉ là muốn hỏi em cảm thấy công việc như thế nào, có hòa nhập được với mọi người không thôi, nếu em không thích thì cứ nói với anh, anh sẽ tìm chỗ khác cho em". Lăng Tuấn có chút bất mãn, bình thường anh có ít hỏi han chăm sóc em gái nhưng anh cũng rất quan tâm hai đứa mà, sao lại ngạc nhiên khi anh gọi như vậy?

"không cần đâu anh, ở đây rất tốt, không cần phải chuyển chỗ làm. Tuy em chưa thể hòa nhập với mọi người nhưng sẽ nhanh thôi. Chỉ là hôm nay em gặp phải một người rất kì lạ, anh ta ngồi hóng mát trên tường chắn của sân thượng em còn tưởng anh ta muốn tự tử nữa chứ". Lăng Kì Huyền nói.

Lăng Tuấn nghe thế thì tối sầm mặt lại, khóe mắt liên tục co giật. Cái kiểu ngồi nguy hiểm đó thì chỉ có Đoàn Mộc ác ma mới dám ngồi như vậy, như một kẻ điên.

"Được rồi, mặc kệ tên đó đi. Chiều anh sẽ qua đón em. Nhà chúng ta sẽ có thêm thành viên mới, là bạn anh, chỉ đến ở nhờ khoảng vài tháng thôi, ở cạnh phòng em được chứ?". Lăng Tuấn đặt biệt nhấn mạnh từ thành viên mới.

Lăng Kì Huyền nghe được giọng Lăng Tuấn có chút không tốt cũng chỉ "ân" một tiếng rồi cúp máy. Cô có chút tò mò không biết thành viên mới mà anh cô nói này là bạn này sẽ là ai mà có thể làm cho Lăng Tuấn đặt biệt nhấn mạnh như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Kết thúc một ngày làm việc không quá hoàn hảo, Lăng Kỳ Huyền ra cổng bệnh viện thì thấy một người đàn ông tuổi trẻ khoanh tay trước ngực dựa người vào chiếc BMW nhìn về phía cô mỉm cười. Lăng Kỳ Huyền mỉm cười bước về phía người đàn ông đó nhưng nụ cười Lăng Kỳ Huyền không duy trì được lâu, cô đen mặt nhìn người nào đó đang đặt tay trên đầu mình xoa xoa.

"Anh, em đã lớn rồi không cần xoa đầu như thế sẽ làm rối tóc, rất mất hình tượng a". Lăng Kỳ Huyền bất mãn nói, cô đã là một người trưởng thành rồi vậy mà còn bị xoa đầu như mấy đứa trẻ được cha mẹ xoa đầu mỗi khi tan học, cũng thật dọa người.

"Lớn rồi thì không phải em của anh sao". Đúng vậy người đàn ông này chính là Lăng Tuấn, không biết những ngày gần đây anh bị cái gì cứ thích xoa đầu hai đứa em gái của mình, đặc biệt khi nhìn thấy ánh mắt bất mãn của Lăng Kỳ Huyền thì rất khoái trá.

Lăng Kỳ Huyền định ngồi vào xe, khi thấy người ngồi ở ghế phó lái thì bỗng chốc cứng người lại. Đây không phải người làm cô hiểu lầm anh ta tự tử hay sao, sao anh ta lại ở đây?. Cô định nói với Lăng Tuấn là đi nhầm xe rồi thì thấy Lăng Tuấn đã ngồi vào ghế lái.

"Chúng ta lại gặp rồi bác sĩ Lăng, thật có duyên a". Đoàn Mộc Hạo Huyền cười như không cười mà nhìn Lăng Kỳ Huyền nói.

Lăng Kỳ Huyền:"...".

Lăng Tuấn làm bộ ngạc nhiên ."Hai người quen nhau sau?".

"Hôm nay có gặp qua một lần, không ngờ bác sĩ Lăng lại là em gái của cậu". Nghe hắn nói thế thì khóe mắt Lăng Tuấn giật giật liên tục. Đây diễn quá sâu rồi, không phải cậu ta biết trước rồi sao. Chẳng lẽ là muốn diễn cho em gái anh xem sao.

"...". Lăng Kỳ Huyền thật sự muốn phun tào. Anh à anh đừng làm cái bộ dáng ngạc nhiên đó có được không nhìn rất giả tạo đó. Còn có người kia nữa ai có duyên với anh ta chứ. Bây giờ Lăng Kỳ Huyền có thể chắc chắn là người đàn ông kì quái này với Lăng Tuấn có quen nhau hơn nữa còn là thân thiết, không chừng người hôm nay Lăng Tuấn nói đến ở nhờ là anh ta.

Lăng Tuấn như nhận ra được không khí trong xe có chút quỷ dị thì lên tiếng đánh vỡ bầu không khí này.

"Huyền Huyền à, đây là bạn anh Đoàn Mộc Hạo Huyền, cậu ấy sẽ đến ở nhà chúng ta một thời gian".

"À". Lăng Kỳ Huyền cũng chỉ à một tiếng, cô chỉ có thể cảm khái trái đất thật tròn. Người đàn ông kì lạ kia cư nhiên là Đoàn Mộc Hạo Huyền ông chủ của cô a.

Về đến Lăng gia, Lăng Kỳ Huyền cùng Lăng Tuấn đều đen mặt nhìn nhóm người ra ra vào vào vào nhà tập nập chuyển đồ đạc vào trong biệt thự của họ như có ai đang chuyển nhà. Hai người không hẹn mà cùng đồng loạt đều có suy nghĩ, cậu ta/anh ta thật sự là đang chuyển nhà chứ không phải ở nhờ sao?. Đoàn Mộc Hạo Huyền rất tự nhiên mà bước vào, còn rất hào phóng "mời" Lăng Kỳ Huyền và Lăng Tuấn vào nhà. hai người lại lần nữa cùng nhau có suy nghĩ đây là nhà của cậu/anh ta chứ không phải là của anh em bọn họ, bọn họ mới là người ở nhờ.

Trong bữa ăn tối, không khí yên lặng đến nỗi chỉ nghe được tiếng gấp thức ăn. Lăng Vân nhận ra không khí quỷ dị này, đảo mắt nhìn qua ba người mặt không đổi sắc đang chăm chú ăn cơm.

"Tiểu Vân chuyên tâm ăn cơm". Lăng Kỳ Huyền nhắc nhở Lăng Vân, thật ra cô cũng không chịu được bầu không khí kì quái này, tuy rằng mọi ngày ăn cơm cũng không nói nhiều nhưng không khí rất hài hòa không yên ắng như vậy.

"Vâng. Huyền Huyền tối cùng em "làm bài tập" được không". Lăng Vân tình quái cười nói với Lăng Kỳ Huyền.

Lăng Kỳ Huyền cứng người. Thật sự là làm bài tập sao không phải lại thảo luận tiểu thuyết tèn hi đó chứ. Lăng Kỳ Huyền gần đây phát hiện Lăng Vân tuyệt không phải loại "ngây thơ khả ái" như bề ngoài của em ấy. Hơn nữa Lăng Vân cực kì thích bạo lực. Khi cô bé gặp được đối tượng thích hợp để buồn chuyện thì sẽ tuyệt không buồn tha, có hôm còn lôi kéo Lăng Kỳ Huyền nói chuyện từ sáng đến tối. Lăng Kỳ Huyền cô rất thích ngủ nha như thế đối với cô chả khác nào tra tấn ngọt ngào của em gái khả ái, làm sao mà từ chối được chứ.

Tại nhà của Trình Thanh Thu, hắn một mình trước bàn ăn dưới ánh nến đỏ , thoạt nhìn có vẻ rất lãng mạn nhưng không khí xung quanh lại căng đầy mây đen bao phủ, mặt hắn so với đáy nồi còn muốn đen hơn. Cái tên mặt trắng ẻo là Hải Tuấn Phong kia cư nhiên phá đám hắn cùng Tuyết nhi ăn bữa tối lãng mạn, lại nhớ đến lời Lăng Kỳ Huyền nói lúc ở nhà ăn bệnh viện lại càng thêm tức cái gì gọi là cho phé vật mở rộng tầm mắt, là đang nói hắn là phé vật sao, thật nực cười, hắn sẽ mãi mãi mong chờ.

Lăng Kỳ Huyền ở Lăng gia hắc hơi một tiếng, không biết là ai đang nhớ thương cô a. Sau khi "làm bài tập" cùng Lăng Vân cũng gần cả nửa đêm cô mới dụ cô bé ngủ được nếu không thì sẽ tới sáng mất cô còn phải đi làm a, huống chi BOSS của bệnh viện đang ở nhà cô nha, không thể lơi là được sẽ bị đuổi việc a.

Lăng Kì Huyền xuống nhà bếp pha một cốc trà cam thảo, cô có một thói quen là uống hồng trà trước khi ngủ có thể là trà xanh hoặc trà cam thảo như thế sẽ cảm thấy thoải mái hơn. Mùi thơm ngọt dịu của trà cam thảo lang ra không khí, Lăng Kì Huyền mỉm cười thỏa mãn hít một hơi, thật khoan khoái a.

Ngoài cửa nhà bếp Đoàn Mộc Hạo Huyền đang nhìn chăm chú Lăng Kì Huyền, chỉ có một cốc trà mà có thể làm cho cô ấy mỉm cười như vậy sao, đúng là một cô gái dễ thỏa mãn a, một chút cũng không giống lời đồn. Bấy giờ hẳn triệt để tình huống Lăng Kì Huyền bị đa nhân cách vì nhận được con đã kích trong tình cảm của Nam Cung Hạo Thừa. Hắn đem suy nghĩ Lăng Kì Huyền bị đa nhân cách nói cho Lăng Tuấn biết thấy anh cũng không có phản ứng quá lớn chắc là đã biết từ lâu. Như thế cũng tốt, nhân cách này tốt hơn nhân cách kia rất nhiều, nếu có thể hẳn mong "Lăng Kì Huyền" kia sẽ không bao giờ trở lại.

Cảm nhận được cái nhìn chăm chú Lăng Kì Huyền ngẩng đầu vừa vận bát gạt tầm mắt của Đoàn Mộc Hạo Huyền, hai người bốn mắt giao nhau.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12

Khi Lăng Kì Huyền ngẩng đầu lên, tầm mắt cô đúng lúc lúc bắt gặp được ánh mắt tà mị mang ý cười của Đoàn Mộc Hạo Huyền. Đôi mắt màu hổ phách sâu thẳm như có thể hút mọi thứ vào trong, không hiểu sao Lăng Kì Huyền cảm thấy ánh mắt đó rất đẹp.

Hướng hẳn mỉm cười, tay cầm cốc trà giơ lên. Dù sao thì sau này cũng cùng ở chung một nhà cũng không thể quá xa lạ, cô cũng không quá để tâm đến chuyện buổi trưa trên sân thượng bệnh viện bệnh viện, chuyện đó quá nhỏ nhặt cô cũng không phải người nhỏ mọn như vậy, hơn nữa đó là tại cô hấp tấp không thể trách anh ta được, huống hồ anh ta còn là ông chủ của cô a.

"Anh muốn uống một cốc không". Lăng Kì Huyền mỉm cười nói.

"Àn, được". Đoàn Mộc Hạo Huyền ôn nhu đáp, đi đến bàn ngồi xuống nhìn Lăng Kì Huyền xoay lưng đi pha trà cho hắn. Hắn vẫn luôn muốn tìm cách làm thân với Lăng Kì Huyền, nay người ta đã mở miệng trước, hắn đại gì không nhận. Bấy giờ cảnh hoàn rất thích hợp để trò chuyện làm thân a. Lăng Kì Huyền hoàn toàn không biết hắn nghĩ gì, đang pha cho hắn một tách trà Long Tĩnh cô nghĩ một người như hắn hẳn sẽ không thích loại hương vị ngọt ngào như cam thảo.

Lăng Kì Huyền, xoay người lại, bưng cốc trà mới vừa pha cho hắn.

"Anh vẫn chưa ngủ sao?". Lăng Kì Huyền cầm lấy cốc trà của mình uống một ngụm, mỉm cười hỏi.

"Tôi cần phải xem một ít tài liệu, còn bác sĩ Lăng thì sao?". Đoàn Mộc Hạo Huyền cũng đối cô cười đáp.

"Tôi giúp tiểu Vân làm một ít bài tập. Gọi tôi Kì Huyền được rồi.

"Tiểu Huyền".

Lăng Kì Huyền:"...".

Có cần kêu thân mật vậy không. Thế là có một cuộc đối thoại nhàm chán diễn ra giữa Lăng Kì Huyền và Đoàn Mộc Hạo Huyền, Lăng Kì Huyền là người đã kết thúc đoạn đối thoại thiếu muối này với lý do là cô buồn ngủ.

Sáng hôm sau, Lăng Kì Huyền dậy sớm để chạy bộ rèn luyện vài vòng quanh công viên. Vừa mới ra cửa thì gặp Đoàn Mộc Hạo Huyền, hai người chạy song song nhau, dọc đường đi không nói câu nào. Một lúc sau Lăng Kì Huyền nhận ra một điều, rèn luyện thân thể này từ lúc sống lại đến bây giờ cô chạy mười vòng quanh công viên thôi thì cô đã thở hồng hộc mồ hôi chảy ròng ròng, vậy mà Đoàn Mộc Hạo Huyền luôn chạy song song cô không có đồ lấy một giọt mồ hôi còn rất thông dong. Chẳng lẽ chênh lệch giữa nam và nữ lớn như vậy, hay là cô rèn luyện còn quá ít. Lăng Kì Huyền khom người chống hai tay lên đầu gối thở, ngẩng đầu lên thì đã không thấy Đoàn Mộc Hạo Huyền đâu.

Lăng Kì Huyền đi đến cái ghế cạnh đó ngồi xuống, khom người chỉnh lại dây giày, bất ngờ có một vậy cứng lạnh lạnh áp vào mặt cô, làm Lăng Kì Huyền giật mình ngẩng ngốc ngẩng đầu nhìn người cầm chai nước áp vào má cô. Đoàn Mộc Hạo Huyền nhìn về mặt ngốc lăng của cô như vậy thì bật cười, thật đáng yêu. Hắn có chút ganh tỵ với chai nước a, lẽ ra thứ áp trên mặt cô phải là môi của hắn mới đúng.

Lăng Kì Huyền cầm chai nước nhìn hắn nói cảm ơn, thì ra anh ta đi mua nước sao. Cô sẽ không tự luyến rằng hắn đặc biệt cố tình đi mua nước cho mình, cô chỉ nghĩ hẳn khát nước nên đi mua sẵn tiện mua giùm mình.

Lúc hai người về đến nhà thì Lăng Tuấn và Lăng Vân đã ăn sáng xong, Lăng Kì Huyền cười chào buổi sáng với hai người thì đi lên phòng tắm rửa chuẩn bị đi làm. Lăng Tuấn nở nụ cười đầy thâm ý nhìn Đoàn Mộc Hạo Huyền, đang truy em gái của tôi sao, không dễ đâu. Đối với anh mắt đó của Lăng Tuấn Đoàn Mộc Hạo Huyền chỉ liếc nhìn anh quăng lại cho một ánh mắt khinh bỉ. Vẫn là phong cách ăn mặc công sở quần đen áo sơ mi trắng áo khoát đen

giày cao gót đen hầu như không khác ngày hôm qua là bao.

Hôm nay Lăng Kì Huyền tự lái xe đi nhưng bên cạnh cô còn có BOSS Đoàn Mộc Hạo Huyền đơn giản vì Lăng Tuấn nói cô và hắn cùng đường nên đưa hắn theo luôn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

Cuộc sống của Lăng Kì Huyền cứ như vậy lặp đi lặp lại mỗi ngày, sáng cùng Đoàn Mộc Hạo Huyền chạy bộ rồi ăn sáng, cùng đi làm với hắn chiều thì cùng về, nhân viên trong bệnh viện thấy vậy thì chỉ trò nói này nói kia nhưng chỉ cần một cái nhìn sắc lạnh của BOSS thì lập tức im mồm, Lăng Kì Huyền vẫn đứng đưng. Cô vốn không quá để ý đến cái nhìn của người khác, sống theo cách của cô, người khác nghĩ gì là chuyện của họ, họ thích mình hay không thì kệ họ cũng chẳng để ra vàng hay mài ra com được.

Tuy cuộc sống mỗi ngày cứ lặp đi lặp lại như vậy nhưng Lăng Kì Huyền tuyệt không cảm thấy nhàm chán, gần đây cô phát hiện một chuyện rất thú vị. Đoàn Mộc Hạo Huyền mặt lạnh như tiền, hắn rất ích khi cười nhưng khi hắn cười thì anh mắt hắn lượng lượng híp lại trông rất đáng yêu, Lăng Tuấn thì quảng cho cô một ánh mắt quý dị. Cô xem Đoàn Mộc Hạo Huyền như người bạn đầu tiên của mình khi đến đây nên rất hay trêu chọc hắn.

Một tháng êm đềm cứ như vậy thong thả trôi qua, Lăng Kì Huyền chưa thừa được bao lâu thì chuyện khác lại tới. Đó là chuyện của vài ngày sau.

Lăng Kì Huyền đang trong phòng làm việc xem bệnh án của bệnh nhân, nghe có tiếng gõ cửa cũng không ngần đầu lên chỉ nói mời vào. Nghe thấy tiếng mở cửa, một lúc sau cũng không thấy người vào Lăng Kì Huyền mới ngần đầu lên. Đoàn Mộc Hạo Huyền khoanh tay dựa người vào cửa nâng mắt nhìn cô chỉ chỉ đồng hồ trên cổ tay. Lăng Kì Huyền thấy hắn thì mỉm cười bây giờ mới sực nhớ đến bây giờ đã qua giờ cơm trưa.

"Xem gì mà chăm chú quá vậy qua giờ cơm cũng không biết? Không đói sao?". Đoàn Mộc Hạo Huyền ngữ điệu lạnh nhạt nói. Mẹ hắn từng nói qua người đàn ông lúc tập trung là gọi cảm nhất nhưng hắn thấy Lăng Kì Huyền lúc chăm chú cũng rất đẹp nha, nhìn ngắm khuôn mặt của Lăng Kì Huyền đến thất thần, hắn nghĩ có lẽ hắn thực sự động tâm với cô gái này đi. Nhưng là cô gái này đến giờ vẫn không nhận ra hắn đối với cô đặc biệt hơn người khác, đến giờ cô chỉ xem hắn là bạn. Hắn cần phải đẩy nhanh tốc độ a, không thì kẻ khác trộm mất.

"Cũng không có gì chỉ là bệnh án của một bệnh nhân ung thư thời kì cuối không chịu tiếp nhận chữa trị thôi. À phải rồi anh tôi nói hôm nay không có thời gian để ăn trưa, lát nữa tiện mang bữa trưa qua cho anh ấy luôn nhé". Tuy ngữ điệu của Đoàn Mộc Hạo Huyền lạnh nhạt nhưng cô nghe ra trong đó chất chứa sự quan tâm của Đoàn Mộc Hạo Huyền. Lăng Kì Huyền cảm thấy có một dòng nước ấm chạy qua tim mỉm cười nói, cảm giác có một người bạn quan tâm như vậy thật không tệ chút nào.

Hai người đến một nhà hàng gần đó ăn, không khí hài hòa ấm áp không khiến người xung quanh ao ước không thôi, tuần nam mỹ nữ quả là tuyệt phối. Trái ngược với khung cảnh ấm áp hài hòa bên này, không khí trong phòng làm việc của Lăng Tuấn lại cực kì quý dị.

Lăng Tuấn mặt không đổi sắc hai mắt đắm đắm nhìn Lâm Tịch Tuyết như người xa lạ. Anh đã buồn tay hoàn toàn chết tâm với Lâm Tịch Tuyết, nhưng lại không ngờ hôm nay cô ta lại tìm tới đây đòi dọn đến nhà anh ở. Hiện tại anh đang sống rất tốt bên cạnh gia đình của mình, vô cùng hạnh phúc. Anh không muốn Lâm Tịch Tuyết nhảy vô phá hủy sự yên bình đó.

"Vi sao không cho em dọn đến ở chung với anh? Không phải anh yêu em sao?". Lâm hai mắt ngấn lệ nước mắt đọng nơi khóe mắt bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống. Từ trước nay Lăng Tuấn chưa bao giờ từ chối yêu cầu của cô, cô biết anh có tình cảm với cô nên bất cứ đưa ra yêu cầu gì anh cũng đồng ý nhưng hôm nay lại sao lại từ chối. Lâm tịch Tuyết không khỏi cảm thấy ủy khuất.

"Anh có từng nói yêu em sao?". Lăng Tuấn lạnh giọng.

"Em mặt kệ, em muốn dọn đến nhà anh".

Lăng Tuấn sững sốt, anh không nghĩ tới Lâm Tịch Tuyết còn có một mặt ngang ngược bướng bỉnh như vậy, lẽ nào nhu thuận hiền lương lúc trước là giả vờ sao.

"Ra ngoài, anh không muốn tiếp tục vấn đề này". Lăng Tuấn cả giận nói.

"Anh đuổi em? Sao này anh đừng hời hợt". Lâm Tịch Tuyết nói xong liền nhất chân rồi đi, khi ra tới cửa gặp Bạc Thanh Vân liền trừng mắt liếc cậu một cái rồi bỏ đi. Đứng tường cô không biết Bạc Thanh Vân có tình cảm với Lăng Tuấn, thấy cô bị đối xử như vậy chắc cậu ta hả hê lắm nhỉ. Cô bị Lăng Tuấn đối xử như vậy rất có thể là do cậu ta nói gì đó với Lăng Tuấn.

Bạc Thanh Phong vốn dĩ cũng không muốn tranh giành chia rẽ tình cảm của ai, cậu chỉ muốn ở lại bên cạnh Lăng Tuấn ngày ngày được nhìn thấy anh là cậu mãn nguyện lắm rồi. Nhưng hàng ngày thấy Lăng Tuấn si tình chấp nhất với Lâm Tịch Tuyết như vậy cũng không khỏi cảm thấy khó chịu, nhưng cậu luôn nhủ với mình rằng như vậy là quá đủ rồi có thể bên cạnh Lăng Tuấn ngày ngày cùng anh làm việc là quá đủ rồi. Nhưng hôm nay thấy thái độ như muốn cắt đứt mọi quan hệ với Lâm Tịch Tuyết tâm cậu lóe lên chút hi vọng nhỏ nhoi, như vậy cậu còn có cơ hội không?

Khi Lăng Kì Huyền với Đoàn Mộc Hạo Huyền đến chỗ Lăng Tuấn thì cũng là một lúc sau đó. Khi Lăng Kì Huyền bước vào đại sảnh công ty, mọi người đều lia mắt về phía cô có thì thầm to nhỏ, có chỉ trỏ châm chọc, nhưng chỉ cần Đoàn Mộc Hạo Huyền phát ra khí thế thì lập tức quay mặt đi, người đàn ông này thật đáng sợ a. Lăng Kì Huyền đến quây tiếp tân, nữ tiếp tân không khỏi rung lên sợ mình chọc phải tổ tông này, ai không biết cô ta chanh chua, đánh đá cỡ nào. Hơn nữa bên cạnh cô ta còn có người đàn ông đáng sợ này nhìn qua là biết không phải người tầm thường.

"Tôi muốn gặp Lăng tổng". Lăng Kì Huyền cười khỏ mềm mại nói, "lăng Kì Huyền" đại danh lại thối đến mức này đi đâu người ta cũng đề phòng a.

"Lăng ... Lăng tiểu thư ... cô có hẹn trước không?". Nữ tiếp tân có chút lắp bắp.

Lăng Kì Huyền mỉm cười đáp không rồi gọi một cuộc gọi cho Lăng Tuấn. Chừng năm phút sau Bạch Thanh Vân xuống đưa hai người lên, cậu có chút ngạc nhiên Lăng đại tiểu thư bình thường đánh đá chua ngoa lại rất háo sắc nhưng hôm nay lại đến đây đưa cơm cho Lăng Tuấn, hơn nữa cũng rất giản dị không như lúc trước. Nói chuyện rất dễ gần ôn hòa nào có chỗ nào chua ngoa đâu.

Lăng Kì Huyền thấy sắc mặt anh trai không tốt cũng không muốn gây thêm phiền cho anh nhưng không khí âm u này phải thay đổi một chút, sau đó lại kể một ý chuyện cười mà mình nghe ngóng được, cộng với biểu cảm khôi hài trên mặt thành công chọc Lăng Tuấn cười, cũng xoa dịu không khí u ám.

Lăng Tuấn cảm thấy thật vui vẻ, tâm trạng bức bối khi nãy cũng không còn, em gái thay đổi thật tốt. Ăn cơm xong anh rất từ tốn mà dùng khăn lau miệng, như sực nhớ ra cái gì bỗng nhiên nhìn về phía Lăng Kì Huyền.

"Nam Cung Hạo Thần trở về rồi". Lăng Tuấn nhìn chằm chằm Lăng Kì Huyền dò xét xem cô có biểu hiện gì. Lăng Kì Huyền tay đang lau bàn hơi khựng lại. Sau đó đơn giản chỉ là à một tiếng như không liên quan đến mình. Lăng Tuấn thấy vậy rất hài lòng càng thêm tin tưởng em gái mình thay đổi. Nhưng Đoàn Mộc Hạo huyền đang ngồi một bên khuôn mặt trầm xuống híp mắt lại không biết là đang nghĩ cái gì.

DIỄN thoại Lăng Kì Huyền bỗng nhiên vang lên, là trợ lý An Phi Nhi của cô. Biện viện có việc gấp gọi về mở cuộc họp hội chuẩn về tình trạng của thiếu tướng Nam Cung Hạo Thần.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

Phòng hội chuẩn hôm nay khá ít người hầu hết đều là trưởng khoa của các khoa và các bác sĩ tài giỏi. Lăng Kì Huyền tùy tiện tìm một ngồi xuống im lặng nghe bọn họ tranh cãi tìm biện pháp tối ưu để phẫu thuật cho Nam Cung Hạo Thần.

Lăng Kì Huyền thầm nghĩ Nam Cung Hạo Thần này số cũng thật nhỏ. Thân là thiếu tướng trẻ tuổi nhất nước Z, tuổi trẻ tài cao, tương lai đầy triển vọng, biết bao nhiêu người điên cuồng vì anh ta. vậy mà yêu ai không yêu lại đi chung tình với Lâm Tịch Tuyết đa tình kia, gần như là bị đội nón xanh. Về điểm này Lăng Kì Huyền tỏ vẻ tình yêu thật vĩ đại.

Lần này này Nam Cung Hạo Thần đi làm nhiệm vụ truy bắt ông hoàng trong giới hắc đạo - Diễm Hoàng, không may bị trúng một viên đạn gần tim nguy hiểm đến tính mạng. Làm cho biết bao thiếu nữ điên cuồng vì anh ta đau lòng không thôi. Dù mọi lời đồn đãi diễn ra với nhiều phiên bản khác nhau. Nào bị địch bắn lên nào là anh ta đã lấy thân mình che chắn cho đồng đội... vân vân và mây mây. Nhưng sự thật nguyên nhân khiến anh ta bị thương là điều mà mọi người không thể nào ngờ tới.

Sự thật là vậy, anh ta quả thật đi làm nhiệm vụ truy bắt ông hoàng hắc đạo - Diễm Hoàng. Nhưng mai phục cả một ngày cũng chẳng thấy bóng dáng của Diễm Hoàng đâu. Cũng vào lúc đó có một binh sĩ nào không biết móc đâu ra một trái chuối, ăn rồi tùy tiện vứt vỏ ở một nào đó.

Không biết là trùng hợp hay cố tình, Diễm Hoàng cả ngày chả thấy bóng dáng đâu bỗng nhiên xuất iện. Nam Cung Hạo Thần hưng phấn bắt đầu kế hoạch lúc hần vừa tấn công thì bên kia cũng bắt đầu phản kích. Hai bên đánh nhau giáp lá cà một hồi thì Nam Cung Hạo Thần nhận ra đó không phải là Diễm Hoàng mà là một trong hai đường chủ Hắc Long bang hội - Hoắc Phàm. Trong lúc Nam Cung Hạo Thần đang suy nghĩ thì có một viên đạn hướng anh ta bay đến. Nam Cung Hạo Thần nghiêng người né tránh viên đạn thì chân lại dẫm phải mảnh vỏ chuối nào đó của bạn binh sĩ nào đó lúc nãy quăng ra. Nam Cung Hạo Thần chẳng những không né được viên đạn mà còn trượt về phía viên đạn. Kết quả là hôm nay bạn thiếu tướng nào đó phải vào đây cấp cứu với viên đạn nằm sát tim. Cho nên mới nói vị thiếu tướng nào đó thật xui xẻo. Lúc trước khi đọc trong nguyên tác đến phần này Lăng Kì Huyền không nhìn được cười, bây giờ nghĩ lại vẫn là không nhìn được mà bật cười thành tiếng.

Ngay lúc cô bật cười, phòng hội chuẩn đang ồn ào bỗng nhiên lặng ngắt như tờ. Biết mình thất thố Lăng Kì Huyền cười gượng một tiếng ý muốn xin lỗi bảo mọi người cứ tiếp tục. Nhưng lúc Lăng Kì Huyền cười là lúc một nữ bác sĩ đưa ra ý kiến của mình. Thấy Lăng Kì Huyền cười như vậy cô ta cứ nghĩ Lăng Kì Huyền cười nhạo mình nên tức giận vô cùng. Phế vật Lăng Kì Huyền vậy mà cũng dám cười nhạo mình.

"Trưởng khoa Lăng đang cười nhạo phương án của tôi sao? Vậy không biết trưởng khoa Lăng có phương án nào tối ưu hơn không". Nữ bác sĩ gắt giọng.

Lăng Kì Huyền nâng mắt nhìn nữ bác sĩ đó, khi nhìn đến gương mặt có bốn phần tương tự Lâm Tịch Tuyết và bằng tên thì như hiểu ra điều gì. Thì ra là

Lưu Nhật Vi, vị hôn thê của Trình Thanh Thu yêu anh ta say đắm nhưng lại bị anh ta coi như thể thân của Lâm Tịch Tuyết. Nếu nói Boss phản diện lớn nhất thì "Lăng Kỳ Huyền" là số một, còn nói pháo hời nổi bậc nhất thì không ai qua được Lưu Nhật Vi.

"Bác sĩ Lưu hiểu lầm, tôi không phải cười nhạo mà chỉ là nghĩ đến một ít chuyện cũ thôi". Lăng Kỳ Huyền không nhanh không chậm mỉm cười đáp.

Lưu Nhật Vi nghe Lăng Kỳ Huyền nói vậy chỉ hừ một tiếng. Nhưng lại có một số người rảnh rỗi sinh nông nổi mà xem miệng vào mặc dù chuyện không liên quan gì đến mình. Trình Thanh Thu chính là một người như vậy.

"Bác sĩ Lăng có đang nghĩ gì vậy? Trong cuộc hội chẩn quan trọng như vậy mà cô lại không chú ý, hình như không phải là hành vi mà bác sĩ tốt nên làm. Cô nghĩ đây là Lăng gia của cô sao muốn làm gì thì làm à? Hay cô nghĩ mình quá tài giỏi rồi nên khinh thường ý kiến của người khác, khinh thường chúng tôi. Đừng quên cô là nhờ vào Lăng gia mới có thể đặt chân vào đây làm". Trình Thanh Thu nói giọng điệu đầy ý châm chọc.

Mọi người xung quanh không hện mà cùng nhìn về phía Lăng Kỳ Huyền tâm trạng vui khi người khác gặp họa muốn xem cô mất mặt nhưng Lăng Kỳ Huyền sẽ để bọn họ được như ý sao.

"Viện trưởng Trình tôi nghĩ gì là việc của tôi không đến phiên một người như anh quản. Tôi không tập trung là lỗi của tôi, tôi nhận lỗi với mọi người nhưng như vậy không có nghĩa là tôi không chú ý. Chuyện tôi vào đây làm việc nhờ vào Lăng gia là điều ai cũng biết. Còn nữa anh cũng đừng suy bụng ta ra bụng người mà nói tôi khinh thường mọi người. Hay anh nghĩ đây là Trình gia của anh nên muốn nói gì thì nói sao?". Lăng Kỳ Huyền mặt không đổi sắc lạnh lùng nói.

Mọi người trợn mắt khiếp sợ còn Trình Thanh Thu thì ngây người. Hắn trăm vạn lần không ngờ đến Lăng Kỳ Huyền sẽ nói với những lời như vậy. Bình thường không phải cô ta sẽ nổi giận và hét âm lên sao. Nhưng cô chẳng những không nổi giận mà bình tĩnh dùng lời nói của hắn để phản bác lại hắn. Bất giác hắn lại nghĩ đến những lời Lăng Tuấn nói mấy ngày trước, Lăng Kỳ Huyền bị đa nhân cách, hay cô ta đang giả vờ, thật khó tin.

"Vậy bác sĩ Lăng có phương án tối ưu nào không". Trình Thanh Thu nói.

"Sử dụng phương pháp xxx để thực hiện ca phẫu thuật này". Ngay khi Lăng Kỳ Huyền nói ra lời này thì Lưu Nhật Vi lập tức lên tiếng phản bác.

"Không được, bác sĩ Lăng cô điên rồi sao phương pháp xxx tuy hiệu quả nhưng rất nguy hiểm tỉ lệ thành công không cao".

"Bác sĩ Lưu chưa từng thực hiện phương pháp xxx sao?". Lăng Kỳ Huyền đặt một câu hỏi khiến mọi người hồ thẹn một phen. Không phản một mình Lưu Nhật Vi chưa từng thực hiện mà là hầu như mọi người đều chưa từng thực hiện. Nói chính xác thì họ không dám thực hiện. Phương pháp xxx được ví như phương pháp của kẻ điên tuy hiệu quả nhưng tỉ lệ thất bại đến 99%. Chẳng khác nào cá cược với tử thần. Nghe những lời đó của Lăng Kỳ Huyền ánh mắt Trình Thanh Thu chợt lóe hàn quang rồi biến mất. Hắn không ngờ Lăng Kỳ Huyền sẽ nói ra phương pháp như thế, tuy hắn đã từng thực hiện một lần và cũng xem như thành công cứu được một bệnh nhân nhưng bệnh nhân đó cũng không sống được lâu. Nếu bây giờ kêu hắn sử dụng phương pháp xxx thì hắn cũng không dám chắc sẽ thành công.

"Nếu đã không tán thành phương pháp bác sĩ Lăng đưa ra vậy cứ tiếng theo phương pháp thông thường đi bác sĩ. Chúng ta không còn nhiều thời gian để thảo luận nữa. Bác sĩ Will sẽ là bác sĩ phụ trách ca phẫu thuật của thiếu tướng Nam Cung.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15

Will bác sĩ cũng có danh tiếng ở bệnh viện hạnh phúc, lần này tiếp nhận ca phẫu thuật của Nam Cung Hạo Thần cậu ta hoàn toàn tự tin rằng mình có khả năng hoàn thành tốt ca phẫu thuật này. Nhìn vẻ mặt đắc ý nắm chắc mười phần thắng của Will Lăng Kỳ Huyền làm như không thấy. Cũng khó trách Will thấy đắc ý như vậy cậu ta được mệnh danh là thiên tài trong giới y học khi mới qua 20 tuổi mà đã thực hiện rất nhiều ca phẫu thuật lớn có nhỏ có hơn nửa đều thành công nên kiêu ngạo một chút cũng Không có gì quá đáng.

Đứng ở khu quan sát phía trên phòng phẫu thuật nhìn mọi người chuẩn bị cho ca phẫu thuật Lăng Kỳ Huyền cảm thấy thật không biết nói gì. Có cần khoa trương vậy không, phóng viên, truyền hình trực tiếp còn có cả một đội vệ sĩ đang vây quanh phòng bệnh, Lăng Kỳ Huyền đen mặt nhìn người đàn ông đứng bên cạnh mình.

"Có cần phải như vậy không truyền hình trực tiếp làm gì chứ?". Lăng Kỳ Huyền nói.

"Đương nhiên là cần, anh ta là thiếu tướng trẻ tuổi nhất nước Z là một người rất quan trọng lỡ trong lúc phẫu thuật, anh ta có chuyện gì thì cũng không trách bệnh viện chúng ta được. Vì dù sao tôi cũng đã đưa ra đội ngũ giỏi nhất chuyên nghiệp nhất rồi nếu xảy ra chuyện gì cũng không phải do chúng ta". Trình Thanh Thu mặt không đổi sắc nói.

Nói nghe hay quá nhĩ lễ như thực sự xảy ra chuyện gì thì không biết anh ta con mạnh miệng được như vậy không, Lăng Kỳ Huyền nghĩ thầm. Thấy Lăng Kỳ Huyền không có phản ứng với lời mình nói Trình Thanh Thu liền nghĩ là Lăng Kỳ Huyền đang lo lắng cho Nam Cung Hạo Thần.

"Anh ta không có việc gì đâu cô không cần lo lắng, rồi rầm". Nói thật thì Trình Thanh Thu không quá tin việc Lăng Kì Huyền mắc chứng đa nhân cách nhưng cho dù có bị đa nhân cách đi chăng nữa thì tính cách thay đổi chứ con tim sẽ không thay đổi. Nên hẳn nghĩ Lăng Kì Huyền lo lắng cho Nam Cung Hạo Thần.

"Con mắt nào anh thấy tôi đang lo lắng, tôi đang suy nghĩ về ca phẫu thuật đang diễn ra mà thôi hơn nữa người nên rồi rầm là anh mới đúng chứ nhỉ, dù sao thì Nam Cung Hạo Thần cũng là tình địch của anh mà. Lăng Kì Huyền nhủ mi con mắt của anh ta thấy mình lo lắng chứ thật là một người kỳ lạ.

Trình Thanh Thu tối sầm mặt không phải vì bị Lăng Kì Huyền châm chọc mà là vì cô đã nói đúng tâm tư hắn. Hắn rồi rầm một mặt muốn Nam Cung Hạo Thần chết đi để khỏi ai tranh giành Tuyệt nhi với hắn một mặt khác lại muốn vị thiếu tướng Nam Cung Hạo Thần sống. Tâm tư này của hắn lại bị một người như Lăng Kì Huyền nói trúng.

Trình Thanh Thu định nói gì đó thì thấy Lăng Kì Huyền nhìn về phía trước hai mày nhíu chặt như có thể ép chết một con ruồi. Trong phòng phẫu thuật lúc này đang rất căng thẳng Trình Thanh Thu lạnh mặt, mới này không phải còn rất tốt sao, sao bây giờ lại thành như vậy?.

Will không biết đã cắt trúng cái gì, mà máu bắn ra nhiều như vậy bắn lên cả mặt của cậu ta. Will bắt đầu hoang mang, đây là lần đầu tiên cậu ta phẫu thuật xảy ra sai sót.

"Nhanh, truyền máu đi, huyết áp là bao nhiêu?". Wil gấp gáp.

Lăng Kì Huyền nghe cậu ta nói thế nhíu mi càng chặt cậu ta không biết bây giờ Nam Cung Hạo Thần như một cái hồ không đáy sao, truyền bao nhiêu máu cho đủ trong khi đó huyết áp anh ta đang giảm sao? Lăng Kì Huyền quay qua hướng Trình Thanh Thu đưa ra yêu cầu.

"Chuyển ca phẫu thuật này cho tôi".

"Không được đến cả Will còn gặp sai sót cơ..."

"Tôi nói chuyển ca phẫu thuật này cho tôi. Nếu có hậu quả gì tôi tự gánh. Lăng Kì Huyền gất giọng cắt ngang lời Trình Thanh Thu.

"Được tôi tin cô một lần". Ma xui quỷ khiến thế nào Trình Thanh Thu lại đồng ý hẳn nghĩ hẳn cũng điên rồi cư nhiên lại đáp ứng chuyển ca phẫu thuật cho Lăng Kì Huyền, có lẽ nhìn thấy được sự quyết tâm không khoan nhượng nơi đáy mắt của cô chăng.

Lăng Kì Huyền đi thay quần áo, khử trùng bình tĩnh bước vào phòng phẫu thuật nhìn về phía Will nói.

"Ra ngoài đi, tôi sẽ lo việc còn lại".

Will muốn phản bác nhưng chưa kịp Trình Thanh Thu ở khu quan sát đã lên tiếng.

"Ra ngoài, cậu còn muốn cố chấp nữa sao, anh ta đã sắp không cảm cự được rồi. Để Lăng Kì Huyền thực hiện ca phẫu thuật này có chuyện gì cô ta sẽ là người chịu trách nhiệm".

Will nghe Trình Thanh Thu nói hừ lạnh một tiếng rồi ra ngoài lúc đi ngang qua Lăng Kì Huyền còn trừng cô, thấy cô không phản ứng gì cậu ta càng tức. Lăng Kì Huyền bước đến bàn phẫu thuật nhìn nhóm bác sĩ y tá cùng thực hiện ca phẫu thuật nói.

"Tôi sẽ thực hiện phương pháp xxx mọi người không cần lo lắng nếu có chuyện gì xảy ra tôi sẽ là người chịu trách nhiệm". Mọi người nghe Lăng Kì Huyền nói vậy cũng thoáng yên tâm. Lăng Kì Huyền bats tay vào làm ca phẫu thuật. Xem huyết áp, hút máu, nối lại nơi vừa bị Will cắt trúng, lấy ra viên đạn lúc này vừa bị dịch chuyển đến gần tim hơn một chút. Cả quá trình đối với cô không lâu lắm nhưng đối với mọi người gần hơn cả một thế kỷ. Lăng Kì Huyền sử dụng phương pháp xxx mà mọi người cho là khó khăn một cách nhuần nhuyễn thành thạo cứ như là đã làm rất nhiều lần, khiến cho mọi người phải trở mặt một phen. Nay mà là phế vật thì văn hóa là cái gì đồ ngốc hết sao.

"Tôi đã lấy viên đạn việc khâu lại vết thương giao cho mọi người". Lăng Kì Huyền mỉm cười với mọi người nói.

Trình Thanh Thu thờ phào một hơi, nói thật thì hắn cũng có một chút lo lắng, nếu Lăng Kì Huyền thất bại thì hậu quả sẽ vô cùng to lớn. Lăng Kì Huyền sau khi ra khỏi phòng phẫu thuật thì đi thay quần áo nhất điện thoại gọi cho Đoàn Mộc Hạo Thần.

"Này anh đã đi đâu vậy hôm nay ở bệnh viện có một ca phẫu thuật lớn đó vậy mà anh lại không có mặt nhân viên của anh không oán anh sao". Lăng Kì Huyền cười nói với Đoàn Mộc Hạo Thần.

"Em cũng là nhân viên của tôi, em sẽ oán tôi sao. Máy bữa tới tôi có việc bận nên sẽ không về nhà". Đoàn Mộc Hạo Thần ôn nhu nói với Lăng Kì Huyền.

"Đã biết". Lăng Kì Huyền bất giác nở một nụ cười, ôn nhu nơi đáy mắt chính cô lại không nhận ra.

Bên kia Đoàn Mộc Hạo Thần phân phó thủ hạ của mình chuẩn bị đi đến Mỹ. Ôn nhu nơi đáy mắt đã biến mất từ lúc cúp điện thoại. Thuộc hạ của hắn nhìn mà nổi cả da gà da vịt, phải là người như thế nào mới có thể làm cho lão đại lãnh huyết này của gã lộ ra vẻ mặt này a.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Lăng Kì Huyền nhìn đồng hồ trên tay nghĩ cũng sắp đến giờ Lăng Vân tan học nên quyết định chạy sang rước cô bé luôn. Dặn dò trợ lý về chế độ thuốc, truyền dịch cho Nam Cung Hạo Thần rồi lái xe đến rước Lăng Vân. Khi cô bé bước ra khỏi cổng trường liền thấy một cô gái xinh đẹp mặc trên mình bộ công sở trắng đen đôi hộp đang vẫy tay với mình liền nhận ra ngay đó là ai, ngoài chị gái của mình thì còn ai vào đây hơn hở chạy đến chỗ Lăng Kì Huyền đang đứng.

"Chúng ta đi siêu thị nhé, hôm nay chị sẽ nấu ăn cho hai người". Lăng Kì Huyền xoa xoa đầu cô bé trước mặt mỉm cười nói.

"Oa, chị biết nấu ăn nữa sao?". Lăng Vân ngạc nhiên mở to mắt nhìn Lăng Kì Huyền.

Hai chị em cùng nhau về nhà cùng nhau nấu ăn. À thật ra thì là một mình Lăng Kì Huyền nấu còn Lăng Vân chỉ là "hỗ trợ nhẹ" mà thôi. Hai người âm âm áp áp hạnh hạnh phúc phúc làm bữa tối gia đình mà không biết bên ngoài đang rất náo nhiệt (liệt) bàn luận chuyện đôi bác sĩ phẫu thuật lúc quan trọng, điều này là trái luật nhưng không phải không có, điều khiến mọi người xôn xao là người bị thay cư nhiên là Will, người được mệnh danh là thiên tài và người thay đổi lại là Lăng Kì Huyền phé vật trong phé vật hơn nữa cô ta còn làm vô cùng xuất sắc. Đương nhiên bây giờ bạn Lăng nào đó đang làm bữa cơm gia đình âm áp nào có thời gian rảnh để ý đến mấy chuyện nhỏ nhặt đó đâu cơ chứ cho nên vẫn là nên nói sau đi.

Khi Lăng Tuấn về đến nhà thấy hai đứa em gái đang dọn cơm trong lòng ấm áp, gia đình lại hòa thuận thật tốt. Lăng Kì Huyền và Lăng Vân thấy Lăng Tuấn thì cùng nở nụ cười với anh.

"Sao hai đứa không gọi mấy cô giúp việc dọn lại tự mình làm". Lăng Tuấn nói.

"Sao có thể như vậy được em muốn làm một bữa cơm gia đình nên phải tự mình làm hết tất cả chứ. Đây là em và chị cùng nhau làm đó nha". Lăng Vân điềm đạm khả ái nói. Lăng Kì Huyền cũng hết sức tán thành mỉm cười gật gật đầu. Nhìn hai đứa em gái mà mình thương yêu nhất tự tay chuẩn bị bữa cơm gia đình nói không cảm động là nói dối. Lăng Tuấn lên phòng đi tắm rồi cùng bọn họ ăn cơm, có thể nói đây là bữa cơm ngon nhất anh từng ăn từ trước đến giờ.

Trái với không khí ấm áp ở Lăng gia, ở tổng bộ Đoàn Mộc gia bây giờ đen bao phủ áp suất cực thấp. Đoàn Mộc Hạo Huyền ngồi ở vị trí dành cho gia chủ mặt không đổi sắc nhìn đám người đang cúi đầu đứng trước mặt. Người đứng đầu trong đám người là Hoắc Phàm kẻ đã cho Nam Cung Hạo Thần ăn một viên "kẹo đồng", bước đến trước mặt Đoàn Mộc Hạo Huyền cúi đầu nói.

"Lão đại chuyển vận chuyển vũ khí lần này gặp chút rắc rối. Không biết tại sao Nam Cung Hạo Thần lại biết được chỗ chúng ta giao dịch, nhưng không có tổn thất chỉ có một vài huynh đệ bị thương. Tôi nghĩ ngờ có nội gián trà trộn vào".

"Tôi không mong muốn chuyện như vậy sẽ có lần thứ hai, trong thời gian sớm nhất phải tìm ra kẻ đó cho tôi nếu không các người tự gánh hậu quả". Đoàn Mộc Hạo Huyền lạnh giọng nói áp suất bắt đầu tăng ra bốn phía.

Đúng vậy hấn chính là Diêm Hoàng người đứng đầu Hắc Long bang hội, ông trùm của giới hắc đạo và kẻ Nam Cung Hạo Thần muốn truy bắt. Lần này hãy quay về Mỹ thứ nhất là vì chuyện nội gián, thứ hai là diệt phản loạn. Chủ ba của hấn Đoàn Mộc Diệu không cam lòng để hấn ngồi lên ghế gia chủ nên muốn nổi dậy tranh giành muốn cướp vị trí gia chủ Đoàn Mộc thế gia cùng với Hắc Long bang hội nhưng hấn sẽ để ông ta được như ý muốn sao. Hắc Long bang hội là tâm huyết mấy mươi năm của cha hấn, khi vào tay hấn đã phát triển đến bang hội lớn nhất thế giới hấn sẽ dễ dàng để Đoàn Mộc Diệu cướp mất sao. Đáp án không cần hỏi cũng biết đương nhiên là không rồi. Ngồi một hồi lại suy nghĩ đến Lăng Kì Huyền cô gái hấn tối để ý, hấn quả thật có chút nhớ cô. Thâm quyết định phải mau chóng hoàng thành xong mấy chuyện này để về gặp cô a.

Hôm sau Lăng Kì Huyền như thường lệ đến bệnh viện làm, nhưng cô lại không biết bản thân mình là lên trang bìa của tạp chí trở thành nhân vật được quan tâm a. Hôm nay có sự kiện gì đặc biệt sao, hay tôi đã làm sai cái gì. Không hiểu sao mọi người cứ luôn nhìn cô như thể cô là người ngoài hành tinh mới rớt xuống trái đất Lăng Kì Huyền cũng chả thèm quan tâm nữa. Bỗng nhiên có một đoàn kí giả nhà báo gì đó chặn cô lại hỏi đông hỏi tây, Lăng Kì Huyền đen mặt này còn không phải chuyện tốt do cái tên Trình Thanh Thu gây ra.

"Xin hỏi Lăng tiểu thư không biết cô có ý kiến gì khi có ý kiến cho rằng cô xem thường mạng người đang trong lúc phẫu thuật lại thay đổi bác sĩ?". Một nữ phóng viên nói.

"Vậy cho tôi hỏi người đưa ra ý kiến đó là ai vậy? Tôi cho rằng người xem "chương trình" phẫu thuật ngày hôm đó đều có mắt đều thấy được tình hình khẩn cấp lúc đó. À còn nữa tôi nghĩ việc cản trở người khác đi làm kiếm bát cơm không phải làm điều người tốt nên làm". Lăng Kì Huyền lạnh nhạt nói rồi bước đi cũng chả thèm nhìn bọn phóng viên còn đứng ngơ ngác đó lấy một cái.

Đám phóng viên không ngờ Lăng Kì Huyền sẽ nói như vậy. Cps mắt đều nhìn thấy? Là nói bọn họ bị mù sao. Không phải người tốt nên làm? Ý nói bọn họ là người xấu sao. Đám phóng viên thật không biết nói gì hơn, đành bỏ cuộc.

Vài ngày sau dư âm của chuyện đó vẫn còn được kéo dài. Hàng loạt các bài báo như 'thiên tài có thật sự là thiên tài, phé vật có thật sự là phé vật' hoặc 'phé vật cũng có thể hóa thiên tài' và 'thiên tài cũng có lúc phạm sai lầm' trên đó còn có ảnh của Lăng Kì Huyền cùng Will trong ca phẫu thuật đó. Cũng có những ý kiến cho rằng bọn họ 'không xem trọng mạng người tùy tiện đổi bác sĩ phẫu thuật' trong lúc phẫu thuật. Nhưng cũng có những ý kiến cho rằng nếu không xem trọng mạng người thì đâu cần đổi người lúc phẫu thuật để cứu sống bệnh nhân. Có bài báo lại còn bôi mớ lịch sử đen tối của Lăng

Kì Huyền ra chỉ trỏ. Về điểm này Lăng Kì Huyền tỏ vẻ chẳng liên quan gì đến mình mấy người muốn làm gì mặt kệ mấy người, bởi vì sao? Bởi vì mấy người quá rảnh a còn tôi thì quá bận nên không có thời gian làm mấy chuyện tầm phào đó. Cứ như vậy bạn thiếu tướng nào đó còn đang hôn mê bị mọi người quăng qua một bên .

Lại qua vài ngày Nam Cung Hạo Thần đang hôn mê rốt cục cũng tỉnh lại làm mọi người phải chạy đôn chạy đáo một phen nữa.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17

Nam Cung Hạo Thần mở mắt ra rồi nhắm lại quá trình đó lặp lại nhiều. Hắn mơ màng có thể nhìn thấy xung quanh mình có rất nhiều người áo trắng đoán chắc đó là bác sĩ cùng y tá. Trước mặt hắn là một cô gái với mái tóc xoăn dài màu nâu đen xoa ngang lưng, khuôn mặt thanh thuần, trên tay cầm một trình ký đang ghi chép gì đó thỉnh thoảng xoay qua nói với những người bên cạnh cái gì đó. Đến khi hắn có thể nhìn rõ được cô gái đó là ai thì lập tức trọn tròng mắt. Ý nghĩ trong đầu hắn lúc này là tại sao cô ta lại ở đây, người hắn tối chán ghét Lăng Kì Huyền.

Lăng Kì Huyền đến một ánh mắt dư thừa cũng chẳng thêm quảng cho hắn nói chỉ thấy hắn trừng mình. Lăng Kì Huyền âm thầm cảm thán, quả đúng là nam chủ a bị thương nặng như vậy không tới mấy ngày liền tỉnh lại hơn nữa tinh thần còn rất tốt còn có thể trừng mình. Sau khi kiểm tra xong dặn dò y tá những điều cần lưu ý rồi quay đi cũng chẳng thêm đến Nam Cung Hạo Thần còn đang tròng mắt. Cô không rảnh đến nỗi đứng đó mà đòi co với anh ta.

Buổi chiều, Lâm Tịch Tuyết nghe tin Nam Cung Hạo Thần tỉnh lại thì đến thăm, hai mắt rung rung nhìn Nam Cung Hạo Thần bảo rằng anh tỉnh lại là tốt rồi em rất lo cho anh này nọ. Hắn từ miệng Lâm Tịch Tuyết biết được sự thay đổi của Lăng Kì Huyền, hắn nghĩ chắc chắn cô ta lại giờ trò. Nghĩ đến đây Nam Cung Hạo Thần cười lạnh hắn sẽ mở to mắt mà nhìn xem Lăng Kì Huyền còn muốn xuất ra chiêu gì nữa. Lần trước hắn bỏ qua không có nghĩ lần này hắn sẽ còn bỏ qua. Nếu Lăng Kì Huyền còn dám làm tổn thương Lâm Tịch Tuyết thì đừng trách hắn không nể tình.

Từ lúc Nam Cung Hạo Thần tỉnh lại cũng đã qua vài ngày Trình Thanh cũng có đến xem qua vài lần, cha mẹ của Nam Cung Hạo Thần cũng đến nhưng có vẻ họ không quá nhiệt tình với hắn. Điều làm hắn kinh ngạc ngoài ý muốn là Lăng Kì Huyền lại không có động tĩnh gì, cũng không nhiệt tình thấy hắn là mất đi lí trí, bảm riết không buồn như lúc trước. Cô bây giờ không trang điểm như bản tô màu mà rất nhẹ nhàng đôi khi lại để tự nhiên không trang điểm, nói chuyện lại rất sắc bén đôi khi cũng châm chọc hắn vài câu tỷ như hiện tại.

"Lăng Kì Huyền tôi không biết cô lại muốn giờ trò gì bất quá cô cũng đừng vọng tưởng sẽ có ngày tôi thích cô". Hắn lạnh lùng nhìn cô nói.

Đang ghi chép trên trình ký, Lăng Kì Huyền nghe hắn nói vậy ngẩng đầu nâng ngón trỏ đặt trên môi, lạnh nhạt nói.

"Lúc tôi làm việc không muốn bị người khác quấy rầy". Sau đó lại quay sang trợ lý của mình hỏi.

"Có mang gương không". Lăng Kì Huyền nhận chiếc gương từ trợ lý sau đó quăng đến trước mặt Nam Cung Hạo Thần, thấy anh ta bắt được thì nói.

"Không cần tôi nói cũng hiểu rồi chứ. Tôi hiểu vì sao lúc đó tôi lại điên cuồng như vậy. Anh đẩy à mặt mũi cũng bình thường thôi, tiền thì nhà tôi cũng không thiếu, năng lực thì anh tôi cũng không kém mà. Bây giờ nghĩ lại, cảm thấy hồi còn trẻ quả thật quá điên cuồng". Nói xong thì xoay đi bỏ lại Nam Cung Hạo Thần đen mặt trên tay còn cầm cái gương. Trợ lý An Phi Nhi cũng đồng dạng khốc mặt co giật liên hồi, trường khoa à bây giờ chị già làm sao.

Nam Cung Hạo Thần nhiều mày, đôi mắt âm trầm. Hắn thật sự không ngờ Lăng Kì Huyền sẽ nói như vậy. Bây giờ hắn cũng có chút tin tưởng Lăng Kì Huyền thay đổi. Là cô ta diễn quá đạt hay là một lí do khác.

Từ phòng bệnh Nam Cung Hạo Thần đi ra ngoài Lăng Kì đứng phải một đứa trẻ mặt áo bệnh nhân, cô đồ nhóc lên nhìn nó có vẻ rất gấp gáp lại thấy phía sau nó còn có mấy hộ lý y tá đuổi theo liền hiểu ra. Gần đây có một nhóc rất không ngoan trong bệnh viện. Ai cũng sợ phải bị phân công đến chăm sóc nó, khỏi phải nói tính tình tùy hứng lại hay bày ra nhiều trò quỷ quái, thường xuyên không chịu uống thuốc. Cô đoán hẳn là nhóc này đi, Lăng Kì Huyền túm nhóc lại.

"Này cậu bé, cháu lại không uống thuốc đúng giờ phải không, như vậy rất không ngoan nha". Lăng Kì Huyền mỉm cười nhìn cậu bé. Cậu nhóc nhìn Lăng Kì Huyền cảm thấy cô bác sĩ này cười lên thật dễ nhìn a, cha từng nói nữ nhi chính là dễ nói chuyện nhất cũng dễ mềm lòng nhất hay là xin cô này đi. Nhóc rất là không thích mùi vị của thuốc a thật đắng thật khó uống.

"Cô bác sĩ xinh đẹp ơi cháu bị người xấu bắt, họ ép cháu uống loại thuốc thật đắng thật khó uống. Cô xin đẹp như vậy nhất định là người tốt cô giúp cháu nha". Cậu nhóc hai mắt rung rung ngấn lệ mong chờ nhìn Lăng Kì Huyền. Bọn người phía sau đuổi tới nghe cậu nhóc nói vậy đồng loạt đen mặt.

Lăng Kì Huyền mỉm cười, hay nhi nhóc con miệng thật ngọt, thật biết giả trang nhưng mi tìm lắm người rồi nhóc à.

"Ồ thật xin lỗi nhóc nha cô không phải là người tốt cô chính là người xấu. Còn nữa nhóc không uống thuốc thì tôi cô sẽ gọi ông ba bị đến bắt nhóc đi. Nhóc không uống thuốc thì sẽ không hết bệnh a mà không hết bệnh thì nhóc sẽ không có sức khỏe để đánh lại ông ba bị và đám người xấu bắt nhóc uống thuốc thật đắng". Về mặt thần bí hệ hệ của Lăng Kì Huyền gần như thuyết phục được nhóc. Nó cuối đầu dường như đang suy nghĩ, một lúc sau lại ngẩng đầu lên nhìn Lăng Kì Huyền trong mắt trắng đầy quyết tâm.

"Cháu sẽ uống thuốc đúng giờ ạ". Nhóc con khẳng định nói. Lăng Kì Huyền mỉm cười với nhóc nói ngoan. Bọn người hộ lý chứng kiến toàn bộ quá trình dụ dỗ trẻ con của Lăng Kì Huyền đen mặt nhưng cũng thán phục Lăng Kì Huyền, bọn họ mất chín trâu hai hổ khô cả nước miếng cũng kho dụ được nó vậy mà Lăng Kì Huyền nói vài lời nó liền nghe theo.

Đúng lúc Trình Thanh Thu đi ngang qua thấy một mảng như vậy thật không biết làm sao, lại có người dụ trẻ con uống thuốc như vậy sao. Lúc hắn thấy đứa trẻ va phải Lăng Kì Huyền thì hắn cứ nghĩ là cô sẽ quát mắng thậm chí đáng đứa nhỏ nhưng lại không ngờ cô đỡ nó dậy còn dụ nó uống thuốc. Lúc này hắn thật sự tin Lăng Kì Huyền thay đổi thành một con người khác hay nói đúng hơn là bị đa nhân cách. Nhìn sang người đàn ông luôn mặt lạnh lùng đôi mắt luôn thâm trầm bây giờ lại đầy ý cười, ôn nhu nồng đậm nhìn về phía Lăng Kì Huyền đang vẫy tay phía xa với cậu nhóc đang theo hộ lý về phòng bệnh. Trình Thanh Thu tỏ vẻ tình yêu thật đúng là kì tích a có thể làm bản thân một người thanh đôi bao gồm bản thân hắn.

Có điều người Đoan Mộc Hạo Huyền thích Lăng Kì Huyền của hiện tại ừ sau này cô hồi phục lại hay mọc ra thêm một nhân cách khác thì sao. Aizz tới đâu hay tới đó đi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

"Á...a..., umh... chính là chỗ đó chị mạnh một chút, nhẹ như vậy có cảm giác được gì đâu".

"Umh...â...a. Oái, chị đừng có mạnh như vậy rách rồi thì sao".

"Bảo bối không phải em bảo phải mạnh mới có cảm giác mà".

"Aaaa, gãy lưng em mất chị nhẹ tay chút đi, mà em van chị đó".

"Cung à hẳn một là ổn rồi, đây là lần đầu của chúng ta chị muốn cho em một hồi ức đẹp".

Bên trong Lăng gia không ngừng truyền ra những âm thanh ái muội. Hai người đàn ông đứng trước cả đồng loạt đen mặt, cứng ngắt đứng yên một chỗ. Trình Thanh Thu hẳn nhớ không lầm thì giọng la hét rên rĩ ái muội đó là Lăng Vân, còn giọng nói trong trẻo nhưng lưu manh thiếu đánh đó hình như là Lăng Kì Huyền thì phải. Hắn lia mắt qua nhìn người đàn ông bên cạnh mình cả khuôn mặt đen như đáy nồi.

"Áaaaaaa". Bên trong lại truyền âm thanh ái muội.

"...". Đoan Mộc Hạo Huyền.

"...". Trình Thanh Thu.

Lăng Tuấn từ ngoài nơi đỗ xe bước vào thấy hai người kia đứng trước cửa bất động, nghi hoặc hỏi.

"Này, hai người đứng đây làm gì vậy, sao không vào trong".

"Thật thoải mái a, Huyền Huyền chị thật tuyệt". Bên trong lại truyền ra tiếng nói gần như rên rĩ của Lăng Vân.

"Ha ha em thích là tốt rồi". Lăng Kì Huyền lưu manh nói.

Lăng Tuấn khóe mắt co giật một chút, anh không có phản ứng quá lớn bởi vì sao? Vì hắn đã quen rồi đương nhiên anh cũng biết hai đứa kia bên trong đang làm cái việc gì. Nhìn hai người kia sắc mặt có chút không tốt lắm, anh chỉ có thể thờ dãi.

Lăng Kì Huyền ngồi trên sofa, Lăng Vân nằm ngang trên đùi Lăng Kì Huyền hít mát hương thụ đặc quyền matxa của chị gái cho mình, trông cô bé ngoan ngoan như một con mèo, miệng còn không ngừng phát ra tiếng than.

Trình Thanh Thu khóe mắt co giật, matxa thôi mà có cần la đến như vậy không sẽ làm người khác hiểu lầm đó. Hắn liếc qua nhìn Đoan Mộc Hạo Huyền, ai da người này mặt đã triệt để đen thành đáy nồi luôn rồi, hèn gì này giờ hắn cảm thấy lạnh lạnh thì ra là cái tên này đang phun khí lạnh, còn nữa cái người đang ngồi matxa miệng không ngừng nói ra những câu lưu manh như vậy thật là Lăng Kì Huyền, thật là thể sự khôn lường. Lăng Tuấn ở một bên chỉ thiếu điều muốn che mặt, hai đứa này là ai vậy? Anh tuyệt đối không quen hai đứa này đâu.

Bỗng nhiên Lăng Vân cảm thấy cả người lạnh lẽo ngồi bật dậy, sao lại lạnh như vậy, chắc tại mở máy lạnh.

"Khụ, hai đứa ý tứ một chút đây là phòng khách". Lăng Tuấn nói.

"Không sao, đều là người quen cả mà". Lăng Vân cười đáp.

Nhìn thấy Đoàn Mộc Hạo Huyền, Lăng Kì Huyền thật hào phóng nở một nụ cười với hắn, sắc mặt Đoàn Mộc Hạo Huyền mới dịu đi một chút. Hắn thực có chút ghen tị với Lăng Vân, vị trí đó đáng lẽ ra phải là của hắn mới đúng.

Đoàn Mộc Hạo Huyền xuất hiện ở đây là điều đương nhiên nhưng vì cái gì Trình Thanh Thu cũng xuất hiện ở đây. Tự như thấy được nghi hoặc của Lăng Kì Huyền, Trình Thanh Thu đáp.

"Bệnh viện sẽ tổ chức một chuyến từ thiện nên phải bàn bạc kĩ hơn với hai người bọn họ, tôi không thể tự ý quyết định được". Trình Thanh Thu chỉ chỉ hai người Lăng Tuấn nói.

Lăng Kì Huyền không hứng thú chỉ "Ừ" nhẹ một tiếng. Cô đi vào bếp chuẩn bị nấu một vài món ăn, gần đây khi Lăng Kì Huyền rảnh rỗi sẽ nấu bữa cơm gia đình, như vậy sẽ cảm ấm áp hơn. A đúng rồi không biết họ Đoàn đó thích ăn cái gì nhỉ bình thường cũng không thấy anh ta đặc biệt thích cái gì. Lăng Kì Huyền không biết quan tâm của cô dành cho Đoàn Mộc Hạo Huyền đã vượt qua quan tâm của cô dành cho những người mà cô xem là bạn bè.

Bữa cơm gia đình vốn chỉ có bốn người lúc này lại lòi ra thêm một Trình Thanh Thu đang trừng mắt nhìn mấy món ăn Lăng Kì Huyền làm. Chuyện gì xảy ra vậy Lăng Kì Huyền biết nấu cơm ư, có ăn được không vậy có độc tố gì không. Mặc dù hắn thực ngạc nhiên nhưng trên mặt lại không có biến hóa quá lớn nào, hắn nghĩ bữa cơm này là mọi người cùng ăn có gì thì sẽ chết chum cũng không phải một mình mình bị ngộ độc. Bất quá hắn rất là bất mãn với cái không khí này, gì đây bốn người đó gấp thức ăn cho nhau tương thân tương ái xem hắn là không khí à. Còn nữa Đoàn Mộc từ khi nào lại ôn nhu như vậy, hắn cảm thấy thế giới quan của hắn bị sụp đổ hoàn toàn. Bệnh viện trường nào đó có thiệt thiệt nhiều thiệt nhiều rồi rầm nhưng bạn ấy thật chẳng làm được cái gì.

"Anh hai, vài ngày nữa là sinh nhật của bạn em, em có thể đi được chứ". Mặc dù là tiểu thư nhà giàu nhưng Lăng Vân luôn giữ đúng mực không ngang tàn như "Lăng Kì Huyền", đi đâu cũng phải xin phép Lăng Tuấn.

"Được, nhưng đừng quá trễ". Lăng Tuấn ôn nhu đáp, trước ánh mắt long lanh đó của em gái Lăng Tuấn chưa bao giờ có thể cự tuyệt, hơn nữa Lăng Vân tự hồ rất ít khi ra ngoài, để con bé ra ngoài kết thêm nhiều bạn cũng tốt.

Người mời Lăng Vân sinh nhật cũng không phải bạn bè thân thiết gì là bạn học cùng cũng có nói chuyện vài lần, khá hợp nhau.

Bữa tiệc diễn ra tại một nhà hàng cỡ trung vì chủ yếu là bạn học nên cũng không làm quá lớn. Lăng Kì Huyền giúp Lăng Vân chọn quà sinh nhật cho người bạn kia, một chiếc đồng hồ nữ mặt trên của đồng hồ có đính mười hai viên kim cương lấp lánh trông rất bắt mắt.

Đã hơn mười một giờ không thấy Lăng Vân về Lăng Kì Huyền có chút sốt ruột định gọi cho cô bé thì điện thoại lại reo lên, là của Lăng Vân.

"Chỉ có chuyện rồi mau đến Đọa Lạc, giúp em...". Lăng Kì Huyền vừa bắt máy thì bên kia truyền đến giọng hét hoảng Lăng Vân. Lăng Kì Huyền nhủu mày cấp tốc thay quần áo, ra cửa gặp Đoàn Mộc Hạo Huyền nên kéo hắn đi cùng luôn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Thật trùng hợp là, trước đó một ngày Lăng Tuấn đã sang Nhật để kí hợp đồng với công ty đối tác cùng với thư kí Bạch Thanh Vân của mình nên hắn tạm thời sẽ không biết chuyện Lăng Vân đụng phải một băng nhóm xã hội đen ở Đọa Lạc.

Chuyện này nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ. Khi Lăng Kì Huyền cùng Đoàn Mộc Hạo Huyền chạy đến Đọa Lạc đập vào mắt họ là cảnh mười mấy thanh niên cả nam lẫn nữ bộ dạng nhếch nhếch đang ầu đã bôi hai mươi mấy người đàn ông cao to đen hời. Lăng Vân ẩn núp trong một góc thấy được bọn người Lăng Kì Huyền đến thì chẳng khác gì thấy cứu tinh. Lăng Vân hai mắt tỏa sáng nhào đến bên người Lăng Kì Huyền ôm chặt lấy cô như một đứa bé đi lạc gặp được mẹ của mình, bạn Đoàn Mộc nào đó thấy vậy chỉ có thể đen mặt, khụ một tiếng tách hai người đàn ông ôm nhau kia ra, bảo Lăng Vân kể lại sự tình.

"Thật... thật ra, bọn em lúc đầu là dự sinh nhật ở một nhà hàng nhưng có người lại đề nghị chơi ở đó không vui nên... nên bạn ấy dẫn bọn em đến đây. Em thật sự không biết nơi này sẽ như vậy, chị tin em đi mà nếu biết thì em đã không đến rồi". Lăng Vân cuối đầu không dám nhìn thẳng Lăng Kì Huyền như một đứa bé làm sai đang hối lỗi.

Lăng Kì Huyền không đáp lại lời Lăng Vân mà nhìn thứ trên bàn chỗ Lăng Vân cùng mấy đứa bạn mà mày nhíu lại càng chặt hầu như có thể ép ra nước, Lăng Kì Huyền cảm lấy thứ nhìn qua giống như những viên thuốc trong bệnh viện lên người người liền xanh mặt.

"Lăng Vân em dám cùng bọn họ chơi thuốc lắc sao".

Khuôn mặt Lăng Vân trắng bệch không còn một chút máu, trăm triệu lần không ngờ đến cái thứ đó là thuốc lắc. Thật may thật may mình lúc này không có ăn phải nếu không thì tiêu đời. Khuôn mặt than của Đoàn Mộc Hạo Huyền có chút dao động, hắn làm ông trùm hắc đạo nhiều năm như vậy làm sao không biết cái thứ giống thuốc đó là gì, nhìn Lăng Vân sinh long hoạt hổ như vậy chắc là chưa ăn phải rồi nên hắn cũng không quá để tâm.

"Em hoàn toàn không biết đó là thuốc lắc, em cũng không có ăn cái thứ đó. Lúc này em định ra về thì đụng phải một ông chú, ông ta không cho em đi bắt em phải bồi thường. Chị xem, chị xem đụng trúng ông ta nhưng người bị té là em mà, vậy mà ông ta còn bắt em bồi thường. Mấy bạn thấy em gặp rắc rối chạy lại giúp nhưng không biết sao lại loạn thành một đoàn như vậy". Lăng Vân ủy khuất hướng Lăng Kì Huyền cáo trạng, bây giờ còn không tỏ vẻ đáng thương còn đợi tới khi nào, về mặt chị như vậy chứng tỏ là đang tức giận. Chẳng lẽ cô là em gái lại không hiểu tính chị mình sao càng bình tĩnh chứng tỏ càng tức giận, nếu chị mà nói với anh hai một tiếng chẳng phải là mình toi rồi sao.

Lăng Kì Huyền khước mắt co giật, này là cái tình huống gì, người ta giúp nó giải quyết khó khăn còn nó trốn một góc. Cũng không quá nghĩa khí đi.

Bất ngờ một người đàn ông xông về phía Lăng Kì Huyền ý đồ muốn túm Lăng Vân, Đoàn Mộc Hạo Huyền nhất chân cho gã một cước văng vào tường bất tỉnh nhân sự. Đứa sao, có hấn ở đây còn ra về hùng hổ cho ai coi, mấy người này ngại mình sống quá lâu sao.

Lăng Kì Huyền có điệp mở rộng tầm mắt một phen. Không ngờ BOSS cũng có võ nha lại còn hung tàn như vậy.

"Tụi bây chán sống rồi sao, dám động vào người của Hấn lão đại. Khôn hồn thì tụi bây giao con nhỏ kia ra nếu không thì đừng mơ có mạng bước ra khỏi đây". Một tên hùng hổ nói.

Đoàn Mộc Hạo Huyền nghe gã nói vậy chỉ cười lạnh một tiếng, lâu lắm rồi hấn không còn nghe có người dám ở trước mặt hấn ngông cuồng tự đại, hầu như những người trước đó đều không còn trên thế gian này.

"Bốp". Lăng Kì Huyền nhất chân cho cái gã mới vừa nói một cước vào đầu. Cô ghét nhất những kẻ ngông cuồng như vậy.

"Tôi sợ mấy người chác, dám ở trước mặt lão nương đòi người mấy người muốn chết sao". Lăng Vân nghe Lăng Kì Huyền nói vậy thì tròn mắt không dám tin. Đây là chị sao, tuy rằng cũng có lúc động tay động chân với người khác nhưng chị luôn nói rất có tình có lý, hôm nay lần đầu Lăng Vân thấy được một mặt ngang tàn này của chị mình.

Đoàn Mộc Hạo Huyền hai mắt tối lại nâng lên khước miệng, không hổ là người hấn nhìn trúng, rất táo bạo.

Có thể nói phong cách ngôn ngữ của Lăng Kì Huyền rất đa dạng, gặp người nói tiếng người gặp quý nói tiếng quý, gặp kẻ biến thái thì nói theo cách biến thái. Bây giờ gặp kẻ giang hồ thì nói theo kiểu của giang hồ.

Mấy tên khác thấy đồng bọn bị đánh thì lập tức xông vào. Đoàn Mộc Hạo Huyền nhất chân đá một tên, tay lại đâm vào mặt tên khác không đến mười phút hai mươi mấy tên đàn ông cao to đen hôi bị hấn giải quyết xong một lượt.

Đôi mắt Lăng Vân lóe lên tia sáng lấp lánh, thật tuyệt đánh như vậy mà vẫn không làm mất phong thái. Cô bé triệt để xem Đoàn Mộc Hạo Huyền thành thần tượng.

Lăng Kì Huyền nhìn hấn đánh mà cô nóng người tự nhiên cảm thấy ngứa tay ngứa chân muốn động thủ.

Không biết từ khi nào quán bar chỉ còn lại có mấy người bạn Lăng Kì Huyền và hai mươi mấy người la liệt trên đất.

Lăng Kì Huyền túm Lăng ra ngoài định về nhà giáo dục tư tưởng, nhưng chưa kịp thì đã bị một đám người chặn lại. Dẫn đầu là một người đàn ông cao gầy trông có vẻ luộm thuộm, mặt mày nhìn là biết không phải người tốt chắc là lão đại của bọn hời này đi. Lăng Kì Huyền đang tính toán thời gian giải quyết đám này, Đoàn Mộc Hạo Huyền bên cạnh đã động thủ.

"Này chờ tôi một chút, lâu rồi không thư giãn gân cốt nay vừa vận có cơ hội". Lăng Kì Huyền tiến đến bên cạnh Đoàn Mộc Hạo Thần, nhìn qua hai người như đang sống vai chiến đấu, Lăng Vân núp một góc nhìn hai người ngoài kia đánh nhau với một đám người bỗng nhiên có cảm giác hai người này xứng đôi vô cùng như là trời đất tác hợp vậy rất hài hòa.

Lại nói đến bên này Lăng Kì Huyền cùng Đoàn Mộc Hạo Huyền đánh đến hăng say. Lâu rồi cô không có cảm giác hưng phấn như vậy a, hôm nay phải tận hứng mới được. Lăng Kì Huyền thượng cẳng chân hạ cẳng tay, tung liên hoàn cước vào hạ thân của một tên, người khác nhìn vào cũng không khỏi ớn lạnh theo bản năng che lại phía dưới. Đây cũng quá đáng sợ đi, khỏi cần nghĩ cũng biết tên kia khẳng định là đoạn tử tuyệt tôn luôn rồi.

Đoàn Mộc Hạo Huyền ở một bên nhìn mà đen mặt áp suất trên người bắt đầu lại tỏa ra, sao cô ấy có thể chạm đến người khác như vậy, được rồi hấn nhìn, sau này hấn nhất định đòi lại đủ. Bộ dáng Đoàn Mộc Hạo Huyền bây giờ có thể nói là còn thối hơn cả thối.

Về đến nhà Lăng Kì Huyền liền tóm Lăng Vân Vào phòng giáo dục tư tưởng một phen, bỏ lại Đoàn Mộc Hạo Huyền quanh thân đang tỏa ra áp suất âm u bước về phòng.

Đội Lăng Tuấn biết được việc này đã là chuyện của mấy ngày sau, anh còn có thể làm gì mà Lăng Kì Huyền cũng vắng rồi, giáo dục tư tưởng cũng làm rồi. Hơn nữa chuyện này cũng không phải Lăng Vân khởi xướng, Lăng Tuấn chỉ có thể thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Sau sự việc lần đó Lăng Vân cũng không tùy tiện nhận lời rủ đi chơi của đám bạn, Lăng Kì Huyền cũng dạy cô bé vài trò đấm đá tuy không có giá trị vũ lực cao nhưng cũng đủ

Bệnh viện Hạnh Phúc nhận một đoàn thực tập sinh từ các trường y học tiếng của thành phố về để bọn họ làm quen với công việc và môi trường làm việc sau khi bọn họ tốt nghiệp. Nếu có thực tập sinh xuất sắc sẽ được tuyển thẳng vào bệnh viện làm nhân viên chính thức.

Lăng Kì Huyền cũng không quá để ý đến việc này, nhưng cái tên Trình Thanh Thu kia lại quăng cho cô năm đũa với lí do là cô là một bác sĩ giỏi, lại còn du học nước ngoài nên chắc chắn có thể làm tốt việc này. Vốn Lăng Kì Huyền có ý định phản đối nhưng cái tên viện trưởng kia lại nói đó là ý của Đoàn Mộc BOSS, cô còn có thể làm gì, chỉ có thể chấp nhận.

Gần đây Đoàn Mộc Hạo Huyền có chút lạ, cứ đi sớm về muộn cũng không đi làm cùng cô nữa, lại hay ầm ầm hiện hiện, không phải là có bạn gái rồi đó chứ. Nghĩ đến Đoàn Mộc Hạo Huyền có bạn gái, không hiểu sao Lăng Kì Huyền cảm thấy có chút mất mát nhưng cô cũng không quá để ý đến cảm giác này chỉ nghĩ là mất mát khi bạn bè dành nhiều thời gian gian cho bạn gái mà bỏ quên bạn bè là mình.

Lăng Kì Huyền lạnh mặt nhìn hai nữ ba nam trước mặt. Đây là đám thực tập mà Trình Thanh Thu đẩy qua, nhìn cũng chả có gì ghê gớm chẳng qua mặt đẹp một chút, con nhà có gia thế một chút thôi vậy mà dám nhìn cô bằng cái ánh mắt khinh thường đó. Cô ghét ánh mắt người khác nhìn cô như vậy nhìn mà muốn chọc mũi mắt những kẻ đó luôn. Ra về cho ai coi chứ.

"Nhìn cái gì chưa thấy mĩ nữ bao giờ sao, tôi nói cho mấy cô mấy cậu biết tôi mặt kệ gia thế của các người thế nào địa vị ra sao. Bây giờ tôi là giáo sư hướng dẫn trực tiếp cho các người tôi cần có sự tôn trọng, còn nữa thu lại cái ánh mắt đó của các người đi tôi không thích bị người khác nhìn như vậy". Lăng Kì Huyền lạnh giọng nói.

Năm người sững sốt, không phải là họ chưa từng nghe nói danh tiếng của Lăng Kì Huyền nhưng họ lại không ngờ được Lăng Kì Huyền sẽ nói như vậy, vốn tưởng là sẽ có một màn ra oai phủ đầu chứ, ai dè... .

Lăng Kì Huyền dặn dò trợ lí của mình đưa đám người đi đi làm quen với bệnh viện rồi xoay người bước đi.

Chỉ là Lăng Kì Huyền không chú ý đến một ánh mắt từ đầu đến cuối luôn dừng cho người cô. Ánh mắt đó từ khinh bỉ lại chuyển thành hứng thú tìm hiểu. Đoàn Mộc Dao nhìn hướng Lăng Kì Huyền bước đi mà nâng lên khóe môi, Lăng Kì Huyền à. Đoàn Mộc Dao nghe nói anh mình có một vị hôn thê "rất cực phẩm" cho nên nhân đợt thực tập lần này anh trai mình vào Hạnh Phúc thực tập lại không ngờ lại bị đẩy vào tay "chị dâu" thật là kinh hi.

Lăng Kì Huyền nhìn hồ sơ của đám thực tập sinh, chú ý đến một cái tên.

"Đoàn Mộc Dao sao, không phải là chị em gì của hắn đó chứ".

"Cốc, Cốc". Đang suy nghĩ thì bị tiếng gõ cửa ngắt ngang Lăng Kì Huyền cũng chẳng thèm quay lại cái vấn đề không liên quan đến mình đi.

"Vào đi, có chuyện gì sao?".

"Trưởng khoa viện trưởng mời cô qua phòng họp ạ". Y tá mới bước vào nói.

"Đã biết".

Lăng Kì Huyền cùng vị y tá kia đi qua phòng hội chẩn, thật ra cũng không có chuyện gì lớn, là một bệnh nhi bị hở van tim 2 lá 4/4 hiện đang ở mức độ rất nguy hiểm cần phải phẫu thuật. Nhưng bệnh nhi kia lại không muốn phẫu thuật khóc nháo không ngừng nó nói muốn cô bác sĩ lúc trước bảo nó uống thuốc phẫu thuật nó mới chịu.

"Nhóc đó là nhóc lúc trước cô dụ uống thuốc lần trước đấy". Trình Thanh Thu nói.

"Cho nên".

"Cho nên cô sẽ là bác sĩ chính thực hiện ca phẫu thuật này sẵn tiện cho đám thực tập của cô mở rộng tầm mắt luôn".

"Mặt dù là khoa tổng hợp nhưng chuyên khoa của tôi không phải khoa tim mạch". Lăng Kì Huyền đen mặt nói cô mới không muốn làm bảo mẫu của trẻ nhỏ đâu.

"Trưởng khoa Lăng không phải lúc trước Nam Cung Hạo Thần cũng không phải là chuyên khoa của cô sao, cô cũng làm rất tốt mà". Trình Thanh Thu cười cười nhìn Lăng Kì Huyền nói.

"...". Là lỗi của, là tôi lúc đó nhiều chuyện xen vào cuộc phẫu thuật của Will.

"Cứ quyết định vậy đi cô sẽ là bác sĩ chính thực hiện ca phẫu thuật này. À phải rồi Nam Cung Hạo Thần ngày mai sẽ xuất viện đó cô không đi ôn chuyện với anh ta một chút sao?". Trình Thanh Thu cười như không cười nhìn Lăng Kì Huyền, bộ dáng đó trong mắt Lăng Kì Huyền thì như thể nào cũng là thiếu đánh.

"Anh thiếu đánh đúng không, sao lúc trước tôi không biết anh nói nhiều như vậy". Lăng Kì Huyền liếc hần một cái rồi "Rằm" một tiếng đóng cửa ra ngoài.

Trình Thanh Thu sờ sờ mũi, tôi có nói gì sai sao tôi là là tốt bụng nhắc nhở cô ta thôi mà, đúng là làm người tốt thiệt khó. Cái tên Đoan Mộc chết tiết đó mấy ngày nay lại chơi trò mất tích, mau về trấn áp vật nhỏ của anh đi.

Thật ra cũng oan cho Đoan Mộc Hạo Huyền hần nào có chơi trò mất tích. Hần là bị thái thượng hoàng triệu về chủ trạch. Ông nội hần nghe nói hần có một vị hôn thê đã suốt cả ruột triệu hần về hỏi cho ra lẽ, hần biết là ông nội hần muốn bông cháu thôi mà vị hôn thê của hần trước đó danh tiếng không được tốt cho lắm nên ông nội mới triệu hần về hỏi chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Chủ trạch Đoan Mộc gia

"Anh còn biết vất vả về sao?". Đoan Mộc lão gia ngồi ở ghế chủ tọa hậm hực nhìn Đoan Mộc Hạo Huyền.

"Là ông gọi cháu về". Đoan Mộc Hạo Huyền bình tĩnh nói.

"Giỏi, anh giỏi lắm nếu tôi không gọi thì anh cũng không thèm về chứ gì, gia môn bất hạnh sao tôi lại có đứa cháu như anh chớ". Đoan Mộc lão gia tức đến vênh râu.

"Cháu ra ngoài lâu như vậy còn không phải là tìm cháu dâu cho ông sao". Đoan Mộc Hạo Huyền thấy Đoan Mộc Tĩnh sắp phát hỏa liền trấn an, dù sao cũng là người lớn tuổi a tức giận hại thân.

Nghe đến hai từ cháu dâu hai mắt ông liền phát sáng. Câu nói của Đoan Mộc Hạo Huyền thành công trấn an Đoan Mộc Tĩnh, ông trừng mắt "hừ" một tiếng, xem như đứa cháu này còn có lương tâm.

"Cháu quyết định sẽ chọn cô gái đó sao". Đoan Mộc Tĩnh nghiêm túc.

"Vâng".

"Không sợ con bé đó già vờ sao". Dù sao thì Đoan Mộc Tĩnh nghi ngờ là phải, chuyện một người thay đổi tính tình sau khi dạo quý môn quan một lần không phải là không có, nhưng "Lăng Kì Huyền" lại thay đổi hoàn toàn thành con người khác đúng thật là hơi khó tin.

"Con tin vào mắt nhìn người của mình, cũng tin vào cô ấy". Đoan Mộc Hạo Huyền đáp.

"Vậy hai đứa định khi nào thì kết hôn". Nếu đứa cháu đã nói như vậy thì ông cũng không có ý kiến gì, con cháu tự có phúc của con cháu, hơn nữa ông cũng không tin sẽ có người qua mặt được đứa cháu này.

"...". Đoan Mộc Hạo Huyền.

"Đừng nói là cháu chưa đuổi được người ta tới tay?". Đoan Mộc Tĩnh nghi ngờ nhìn đứa cháu khóc suýt cuồng bá duệ của mình đầy vẻ khó tin.

"...".

Im lặng có nghĩa là ngầm đồng ý a. Hần có thể sử dụng thủ đoạn để xuống tay với Lăng Kì Huyền bất cứ lúc nào, nhưng hần lại không làm vậy. Người đó là người hần thích, lại còn là em của bạn hần, hơn nữa người ấy lại tốt đẹp như vậy hần không muốn phá hủy cô.

"Cháu trai à, cháu cũng đừng buồn. Phụ nữ ấy mà rất dễ xui lòng, cháu chỉ cần cho cô ấy chút ấm áp, chút quan tâm chăm sóc, còn sợ cô ấy không lao vào vòng tay của cháu sao". Thấy Đoan Mộc Hạo Huyền im lặng Đoan Mộc lão gia lại nghĩ hần là đang buồn, mặc dù chuyện đó hơi khó tin. Không phải là thanh niên nào không đeo đuổi được cô gái mình thích đều có tâm trạng như vậy sao.

Chỉ là Đoan Mộc lão gia à ông quên là cháu mình đã qua cái độ tuổi gọi là thanh niên rồi sao.

"...". Đoan Mộc Hạo Huyền hoàn toàn cam nín bộ hần giống như đàn buồn lắm sao.

"Nhớ năm đó ta theo đuổi bà nội của cháu cũng rất vất vả đó a, đó là cả một quá trình dài...". Đoan Mộc Tĩnh lại bắt đầu thao thao bất tuyệt về quá trình ông theo đuổi bà nội của Đoan Mộc Hạo Huyền.

"Ông nội à cháu đã đưa tiểu Dao đến Hạnh Phúc thực tập rồi, người hướng dẫn trực tiếp cho nó là cô ấy nên ông không cần lo đâu". Đoan Mộc Hạo Huyền lên tiếng ngắt ngang câu chuyện tình trường của Đoan Mộc Tĩnh, nếu hần không làm vậy thì chắc là tới tối cũng chưa kể hết.

"Cháu nên để mắt đến em cháu một chút, ta sẽ chẳng thể luôn luôn ở bên cạnh để giúp nó thu dọn rác rưởi cho nó. À mà ta nói đến đâu rồi...". Dù bị cắt ngang nhưng Đoàn Mộc lão gia vẫn chưa bỏ cuộc, vẫn rất hào hứng tiếp tục đề tài còn dang dở.

Đoàn Mộc Hạo Huyền lập tức nói "Cháu có việc cháu đi trước".

Đoàn Mộc Tĩnh còn gọi với theo: "Khi nào về thì mang cháu dâu về cho ta nhìn mặt nhá".

Lăng Kì Huyền nhìn thông tin của bệnh nhân kia mà nhủ mảy. Kiều Hân sao, cái tên này nghe thật quen. À nhớ rồi cha của nhóc là là Kiều Tĩnh nam chủ đã có một đời vợ của Lâm Tịch Tuyết. Cô nhớ là một lần con hân khóc nháo không chịu nằm viện đòi về nhà lúc đó Lâm Tịch Tuyết tình cờ đang định đi ăn trưa cùng với Trình Thanh Thu đã bắt gặp vậy là cô ta dùng vẻ thánh thiện lương, cùng với hào quang của nữ chủ mà thu phục hai cha con. Hiện tại Kiều Hân kia còn khóc nháo không muốn làm phẫu thuật như vậy rất có thể là vẫn chưa được hào quang nữ chủ chiếu rọi.

Lăng Kì Huyền sắp xếp ca phẫu thuật vào hai giờ chiều mai, cô không thực hiện ca phẫu thuật này với những y tá bác sĩ cùng khoa của mình mà thực hiện với nhóm thực tập của cô.

Bọn họ thực không nghĩ đến Lăng Kì Huyền sẽ cho mình cũng thực hiện ca phẫu thuật chung với cô sớm như vậy vốn học còn tưởng là phải vài tháng sau cơ hơn nữa còn không có bác sĩ hay y tá lão luyện nào chẳng khác nào bọn họ sẽ đảm nhiệm vai trò phụ tá của Lăng Kì Huyền luôn sao. Đây là lần đầu họ được trải nghiệm một ca phẫu thuật chân chính a, tuy không phải là người thực hiện chính của ca mổ nhưng cũng đâu có khác gì mấy đâu. Nhóm thực tập sinh phấn khích không thôi.

Trước khi phẫu thuật Lăng Kì Huyền dặn dò đám thực tập vài điều, rồi thay quần áo chuẩn bị phẫu thuật. Lăng Kì Huyền liếc nhìn qua điện thoại trên bàn, Đoàn Mộc Hạo Huyền này cũng không có trách nhiệm quá đi, thật tội cho Trình Thanh Thu khi có một ông chủ kiêm ông bạn như vậy, tới tận hôm qua cũng không chịu về nhà luôn, quả thật là có bạn gái rồi, hừ, có bạn gái liền quên bạn bè cô mới không thèm quan tâm anh ta.

Trước cửa phòng phẫu thuật, một người đàn ông cao lớn, thân hình hoàn mỹ khuôn mặt đẹp như điêu khắc đang đi quan đi lại, bên cạnh anh còn có hai người mặc vest trang nghiêm đứng thẳng tắp. Cô đoán chắc đây là Kiều Tĩnh cha của Kiều Hân.

Kiều Tĩnh thấy người thực hiện ca phẫu thuật là Lăng Kì Huyền cũng có chút bất ngờ. Hân thực không ngờ người đỡ con trai hân uống thuốc lúc trước lại là Lăng Kì Huyền. Hân có lẽ nên tin cô một lần.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

Lăng Kì Huyền chỉ nhìn thoáng qua Kiều Tĩnh rồi bước vào phòng phẫu thuật.

Kiều Hân hoang mang nhìn mấy ông áo trắng đưa nó vào phòng phẫu thuật. Nó vẫn có chút sợ với cái gọi là "phòng phẫu thuật". Lúc trước ở trường học nó nghe các bạn nói bước vào phòng phẫu thuật là sẽ bị người mổ cơ thể mình. Nó có chút sợ, nhưng khi nó nhìn thấy cô bác sĩ lúc trước dụ nó uống thuốc cười với nó, không hiểu sao nó lại cảm thấy an tâm hơn rất nhiều.

Lăng Kì Huyền vừa bước vào phòng phẫu thuật liền thấy đứa nhỏ đang nằm trên bàn phẫu thuật hoang mang hết nhìn đông lại nhìn tây khỏi khỏi cảm thấy buồn cười. Cô tẩy trùng đeo găng tay, bước đến mỉm cười trấn an Kiều Hân, ôn nhu nói.

"Được rồi bây giờ cô sẽ tìm cho cháu một mũi thuốc gây mê, cháu chỉ cần ngủ một giấc đến khi tỉnh lại thì không có gì viết gì nữa rồi. Tin cô nhé".

Lăng Kì Huyền bắt đầu gây mê cho nhóc. Kiều Hân cảm thấy hai mắt bắt đầu nặng nề, thật buồn ngủ quá. Nhóm thực tập kinh ngạc nhìn Lăng Kì Huyền ôn nhu từng chút trấn an rồi gây mê cho đứa nhỏ. Bộ dáng ôn nhu đó hoàn toàn trái ngược với bộ dáng lạnh nhạt khó gần lúc mới gặp.

"Đã gây mê xong, bây giờ tôi sẽ tiến hành phẫu thuật thay van tim cho Kiều Hân, các người cần tập trung nhìn cho kĩ và phối hợp với tôi". Lăng Kì Huyền lạnh nhạt nhìn bọn người thực tập giọng điệu nghiêm khắc nào còn bộ dáng ôn nhu nhẹ nhàng khi nãy. Đoàn Mộc Dao tại chỗ Lăng Kì Huyền không để ý đến câu lên khoe mẽ, công phu thay đổi sắc mặt của "chị dâu" thật giỏi a.

Ca phẫu thuật diễn ra khoảng một giờ quá trình phẫu thuật rất sẽ rất hoàn hảo nếu bỏ đi việc Lăng Kì Huyền khâu vết thương. Lăng Kì Huyền việc gì cũng được ngoại trừ việc không có năng khiếu hội họa và may vá vãn vãn. Cho nên vết thương của bạn nhỏ Kiều Hân có thể được Lăng Kì Huyền may cho khít lại đã là một việc may mắn lắm rồi chứ đừng nói đến đẹp xấu gì.

Nam Cung Hạo Thần xuất viện, Lăng Kì Huyền phải làm giấy xác nhận xuất viện vì cô là bác sĩ điều trị cho hân. Nam Cung Hạo Thần nhìn chằm chằm tờ giấy xác nhận của Lăng Kì Huyền đưa qua. Một người cho dù có thay đổi đến mấy cũng sẽ thay đổi chữ kí và thói quen sao? Khi Lăng Kì Huyền đến khám tổng thể cho hân, phát hiện hân luôn dùng đôi mắt thâm thúy nhìn mình không khỏi ớn lạnh một trận.

"Nhìn cái gì chưa từng thấy nữ nữ bao giờ sao". Lăng Kì Huyền bị hân nhìn đến phát cáu.

".....".

"Rốt cuộc thì anh có muốn xuất viện không vậy, thoát chết một lần liền đần luôn rồi hả".

"... cô là ai?". Thật lâu sau Nam Cung Hạo Thần mới lên tiếng, hần cũng để ý đến Lăng Kì Huyền nói ra lời vô lại như vậy dường như đã quen.

"Tôi là tôi". Lăng Kì Huyền có chút mờ mịch, vì sao anh ta lại hỏi như vậy, có phải anh ta phát hiện được gì không.

"Tôi biết cô không phải Lăng Kì Huyền". Nam Cung Hạo Thần ngữ điệu khẳng định nói.

"Tôi không phải Lăng Kì Huyền chẳng lẽ tôi là Nam Cung Hạo Thần sao?". Lăng Kì Huyền lạnh mặt nói, bây giờ cô xác định cái tên mặt than này nhất định là biết được cái gì rồi, nhưng như vậy thì đã sao, anh ta sẽ biết đây là một quyển sách sao, anh ta sẽ biết cô là xuyên qua sao, đương nhiên là không rồi. Cứ để cho anh ta nghĩ ngớ đi. Nghĩ ngớ lại không có bằng chứng thì làm được cái gì.

Nam Cung Hạo Huyền cau mày, hần thực không ngờ Lăng Kì Huyền sẽ nói như vậy. Nhưng mà không sao, người đó có thật sự là Lăng Kì Huyền hay không cũng đâu có ảnh hưởng tới hần, người đó là ai cũng được chỉ cần không ảnh hưởng tới hần cùng những người hần quan tâm là được rồi. Lúc Nam Cung Hạo Thần xuất viện Lâm Tịch Tuyết và Hải Tuấn Phong đến đón hần, không biết cái tên Trình Thanh Thu đó ăn trúng cái gì cứ nhiên kéo cô ra đưa tiễn hần, Lăng kì Huyền cứ hậm hực một buổi.

Thấy Lăng Kì Huyền và Trình Thanh Thu đến tiễn Nam Cung Hạo Thần, Hải Tuấn Phong Liền sa sầm mặt hừ một tiếng, vì cái gì lại hần lại phải đi cùng Tuyết nhi đi đón tên khó ưa này, vì cái gì khi hần đến đây luôn gặp phải đồ đáng ghét Lăng Kì Huyền cùng Trình Thanh Thu chớ.

"Trình Thanh Thu anh mang cô ta tới đây làm gì? Quan hệ rất thân sao? Cô ta là loại người gì chứ, ai biết cô ta lại dám giờ trò gì, không phải anh không biết". Hải Tuấn Phong trừng mắt nhìn hai người gắt giọng nói.

"Tôi tin tưởng em gái của bạn mình cũng tin mắt nhìn người của tôi không cần cậu nhắc nhở". Trình Thanh Thu ôn hòa cười nói nhưng ý cười lại không tới được khóe mắt.

Lăng Kì Huyền đang cực kì khó chịu nên cô sẽ không để mấy người thích châm chọc kia để chịu đâu, dám châm chọc tôi, tôi sẽ cho anh ném mùi bị châm chọc là thế nào.

"Tôi cũng chả muốn đến đây tạo náo, chỉ là xui xẻo bị một con heo kéo đi mà thôi... Ấy yo yo yo Hải thiết không mặc áo xanh nữa sao thật tiếc a tôi cảm thấy màu xanh lá hợp với anh cực kì".

"Cô....". Hải Tuấn Phong nghẹn họng trân chối. Trình Thanh Thu mặt đen như đáy nồi, 'con heo' là đang nói hần sao, người phục nữ này nói chuyện cũng không quá nặng nề đi.

Lăng Kì Huyền cảm giác luôn có một ánh mắt nhìn mình, quay qua nhìn về hướng đó liền rợn người một trận. Lâm Tịch Tuyết từ khi thấy Lăng Kì Huyền thì ánh mắt chưa từng rời khỏi cô cứ như nếu dời mắt đi một chút thì Lăng Kì Huyền sẽ biến mất vậy, khi Lăng Kì Huyền nhìn sang thì lại đỏ mặt cuối đầu, Lâm Tịch Tuyết cô thẹn thùng cái gì tôi cũng không phải nam nhân.

Bỗng nhiên điện thoại Lăng Kì Huyền nhiên reo lên, thấy được người gọi là ai Lăng Kì Huyền cau lên khóe môi.

"Yo YO YO, có thời gian mà gọi tôi luôn đó cơ đấy". Lăng Kì Huyền nói.

"Tôi nhớ em nên gọi cho em, vài ngày nữa tôi sẽ về, khi về sẽ mang em đến một nơi". Bên kia truyền đến giọng nói trầm thấp ôn nhu của Đoàn Mộc Hạo Huyền.

"Còn nhớ đến người bạn là tôi sao, tôi tưởng anh bị cô nào bắt luôn rồi. Khi về nhớ mang quà cho tôi nhá bù cho đợi trước luôn". Lăng Kì Huyền vui vẻ nói nhưng giọng điệu nghe sao lại có chút chua.

"Hào. tôi về sẽ mang quà cho em". Mặc dù có hơi thất vọng Lăng Kì Huyền xem mình là bạn nhưng không sao, bây giờ hần quyết định tấn công rồi không thể dùng chiêu nước chảy đá mòn được nữa. Nói xong liền cúp máy.

Hừ, xem như anh có lương tâm. Thật mong chờ nơi anh đưa tôi tới a.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23

Từ khi có nhóm thực tập sinh Lăng Kì Huyền liền trở nên rảnh rỗi. Bởi vì tất cả mọi việc đều có người làm thay cô chỉ ra mặt những chuyện quan trọng

hoặc những chuyện cần cô phải có mặt tỉ như họp hay có ca phẫu thuật cần cô thực hiện.

Nhóm thực tập sau hai tuần "ờ chung" thì cũng đại khái biết được 'bộ mặt thật' của vị giáo sư mình đang theo học hỏi. Cái gì mà nữ bác sĩ tài giỏi rõ ràng là một kẻ lười biếng, thích sai bảo người. Đã vậy còn không nói đi, vị Lãng giáo sư này còn bắt bọn học đi trực nhà xác khi bọn họ làm sai, thật sự là muốn đòi mạng người ta. Nhà xác là cái nơi tốt đẹp gì chứ hơn nữa còn đi trực có một mình, bọn tôi sợ ma a. Thực tập sinh đều là bọn cậu ấm cô chiêu có thể chịu đựng hoàn cảnh rợn người như vậy trong nhà xác sao, bọn họ còn dám không nghe lời sao. Cho nên mấy bạn trẻ non nớt mới bước chân vào nghề đã bị Lãng Kì Huyền huấn luyện ngày càng trở nên 'chuyên nghiệp'.

Nhưng cũng không thể phủ nhận sự tài giỏi của Lãng Kì Huyền quả thật đi theo Lãng Kì Huyền họ có thể học hỏi rất nhiều tỉ như học hỏi khả năng dự đoán thuốc, dự đoán điều trị từ già trẻ lớn bé của Lãng Kì Huyền, ở phương diện này cô làm tốt vô cùng bất kể là dùng biện pháp cứng đối cứng hay ôn nhu dụ dỗ.

Lãng Kì Huyền cảm thật sự tốt đẹp. Công việc vừa ý đúng chuyên môn, thực tập sinh nghe lời, bệnh nhân cũng không cứng đầu. Trên có anh trai yêu thương, dưới có em gái dễ yêu thương, ngang lại có bạn tốt kim ông chủ để trò chuyện đòi phúc lợi. Lãng Kì Huyền cảm khái, nhân sinh hảo hảo không còn gì bằng.

Chỉ có điều vì cái gì cái tên trưởng khoa đó lại nhiều chuyện như vậy, lại còn mặt dày thích cọ com miễn phí. Vì cái gì nhóc con Kiều Hân đó lại thích nháo như vậy, sức khỏe vừa tốt hơn lại nháo muốn cô làm mẹ nhóc không thấy cha nó mặt đã đen như đáy nồi rồi sao. Lãng Kì Huyền tỏ vẻ vô lực, liền gọi cho ông chủ kim bạn tốt nói mấy ngày sẽ về đến bây giờ cũng chẳng thấy mặt mũi đâu đòi phúc lợi.

Lãng Kì Huyền cho rằng đó là việc đương nhiên, là nhân viên cũng như bao người khác tại sao phải làm nhiều việc hơn người khác, tại sao phải nhận nhiều nhóc hơn người khác, còn nữa anh sao lại nhờ tôi trông em gái giúp anh, bạn tốt Trình Thanh Thu của anh đâu? Muốn tôi làm thì phải có phúc lợi. Nên Lãng Kì Huyền rất thẳng thắn mà đòi Đoàn Mộc Hạo Huyền phúc lợi đó là được nghỉ một tuần, Đoàn Mộc Hạo Huyền đương nhiên rất sáng khoái đáp ứng.

Lãng Kì Huyền đến phòng bệnh khám cho Kiều Hân gặp Kiều Tịnh liền gật đầu chào hỏi, cũng nói sơ sơ về tình trạng của Kiều Hân, chừng khoảng một tháng là có thể xuất viện. Nhóc Kiều Hân nghe đến xuất viện liền kêu oai oái.

"Con không muốn xuất viện, con muốn ở đây cơ".

"Vậy cháu nói cho cô biết lí do sao không muốn xuất viện đi, biết đâu cô sẽ suy xét". Lãng Kì Huyền liền xuất ra bản lĩnh dụ dỗ trẻ con.

Kiều Hân rụt rè nhìn thoáng qua cha Kiều Tịnh thấy hần nhường mắt chờ nghe mình nói lí do liền ập a ập ứng nói.

"Ở đây có thiệt nhiều thiệt nhiều cô xin đẹp chơi với cháu ở nhà buồn lắm không ai chơi với cháu". Nhóc vẫn thấp thỏm nhìn Kiều Tịnh, nhóc vẫn tương đối sợ cha Kiều Tịnh.

Gương mặt ôn có dấu hiệu vỡ nát, nhóc này cũng quá thành thật đi mới nhỏ như vậy lại thích nữ rồi, không biết lớn lên sẽ phong lưu thể nào a.

"Hay cô làm mẹ cháu đi, cô gả cho cha cháu liền thành mẹ cháu khi đó cô có thể chơi với cháu rồi". Kiều Hân hai mắt lóe sáng đảo vòng nói.

Lần này không chỉ có Lãng Kì Huyền đen mặt mà Kiều Tịnh kẻ bên cũng mây đen đầu. Nhóc con này thật không có lương tâm uống công mình thương nó như vậy lại vì muốn có nữ chơi cùng mà không chút do dự bán cha nó cho người phụ nữ khác.

"Này..."

"Không được, cô ấy đã có vị hôn phu sớm muộn gì cũng gả cho người đó làm sao có thể gả cho cha cháu".

Lãng Kì Huyền chưa bị cắt ngang quay lại nhìn người nói lại kinh ngạc, người nói là người Lãng Kì Huyền 'mong chờ' đã lâu, Đoàn Mộc Hạo Huyền. Mà trọng tâm là cô có vị hôn phu lúc nào chứ, sao cô không biết trong nguyên tác cũng không có nhắc qua là 'Lãng Kì Huyền' có vị hôn phu, không phải là anh ta lười con nít chứ.

"Sao có thể như vậy chứ, cháu rất lâu mới kiếm được cho cha một người vợ ưng ý mà. Mà chú là ai vậy". Kiều Hân nghi vấn nhìn Đoàn Mộc Hạo Huyền. Kiều Tịnh đen mặt lần hai hần lúc nào thì muốn tìm vợ, dám tự quyết định đưa nhỏ này... thiếu đánh sao.

"Chú là vị hôn phu của cô ấy". Đoàn Mộc Hạo Huyền lạnh giọng cũng nhìn lại nhóc, sau lại đi qua kéo Lãng Kì Huyền còn ngây ngốc phân tích tính xác thực tin tức hần vừa mang đến ra ngoài.

"Tôi mang em đến một nơi".

Lãng Kì Huyền còn chưa suy nghĩ xong vẫn còn ngây ngốc bị Đoàn Mộc Hạo Huyền kéo ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24

Lăng Kì Huyền vẫn còn ngốc ngốc ngay ngay bị Đoan Mộc Hạo Huyền kéo lên xe rồi ngay ngốc ngốc bị hấn chờ tới một nơi nào đó.

Đến khi bị kéo đến đứng trước hai ngôi mộ Lăng Kì Huyền mới hoàn hồn lại. Hai ngôi mộ là của một người đàn ông và một người phụ nữ, trông họ rất đẹp rất hài hòa, nhìn ngày mất của hai người giống nhau duy chỉ khác năm sinh, vừa vặn là hôm nay. Khuôn mặt của Đoan Mộc Hạo Huyền có vài nét rất giống hai người kia, cô nghĩ chắc họ là người thân của Đoan Mộc Hạo Huyền, cô không biết vì sao hấn lại đưa cô tới đây, cô cũng không hỏi chỉ lặng lẽ nhìn hấn, im lặng chờ hấn với cô.

Bất được ánh của Lăng Kì Huyền, Đoan Mộc Hạo Huyền mỉm cười với cô ôn nhu nói.

"Đó là ba mẹ của tôi, khi còn trẻ họ rất yêu nhau, ba tôi từng nói suốt cả cuộc đời ông người đi sâu vào trái tim ông nhất là mẹ tôi, người ông yêu nhất cũng chỉ có mẹ tôi. Em biết không khi mất họ mất cùng một ngày nhưng lại khác năm. Ba tôi bị người khác sát hại, mẹ tôi rất yêu ba tôi cũng muốn đi theo ông ấy nhưng khi đó tôi và em gái mình vẫn chưa trưởng thành nên bà không yên tâm mà ra đi. Đến năm tôi mười tám tuổi bà đã qua đời vì bệnh vào đúng cái ngày ba tôi mất, khi ra đi trên môi bà còn mang theo nụ cười thỏa mãn".

Lăng Kì Huyền nhìn hấn nói như không có gì, nhưng kì thật nếu để ý kĩ sẽ thấy đôi tay của hấn nắm lại thật chặt.

Một đứa trẻ khi còn bé đã mất đi cha, vào năm trưởng thành mẹ lại qua đời trong hạnh phúc sẽ có cảm nhận như thế nào. Cô biết hấn đau lòng biết hấn cô đơn bất lực nhưng lại không biết an ủi hấn thế nào.

Lần đầu tiên cô hận bản thân mình vụng về giao tiếp đến thế.

"Tôi nghĩ, cho dù người thân có rời xa thế giới này, rời xa chúng ta mãi mãi đi chẳng nữa nhưng chỉ cần trong tim chúng ta có họ thì ở một thế giới khác họ vẫn sẽ luôn dõi theo ta". Lăng Kì Huyền nắm lấy bàn tay đang nắm chặt lại của hấn gỡ ra từng ngón ôn nhu nói.

"Khi ba mẹ của tôi mất, tôi còn không có cơ hội nhìn thấy họ, nhưng tôi luôn tin rằng ở một thế giới khác họ sẽ luôn dõi theo tôi, dõi theo anh trai em gái của tôi. Điều tôi tiếc nuối là họ không thể thấy được ngày tôi kết hôn, người đàn ông sẽ đem lại hạnh phúc cho tôi". Nói tới đó Lăng Kì Huyền không khỏi cảm thấy chua xót, kiếp trước cô còn không thể có cơ hội được gọi cha, gọi mẹ, càng không có cơ hội cảm nhận cái gọi là ấm áp gia đình.

Đoan Mộc Hạo Huyền nhìn cô gái trước mặt, rõ ràng là nơi khóe mắt đã đọng nước nhưng lại quật cường không để nước mắt rơi xuống, liền ôm cô vào lòng vuốt ve đầu cô.

"Tuy rằng họ không thấy em kết hôn nhưng họ đã thấy được chồng tương lai của em người đàn ông sẽ mang lại hạnh phúc cho em sau này".

Lại nghe hấn nói đến vấn đề vị hôn phu này, Lăng Kì Huyền ngẩn đầu lên nhìn hấn.

"Vị hôn phu của tôi thật sự là....." là anh sao.

Đoan Mộc Hạo Huyền cuối đầu nhẹ nhàng đặt một nụ hôn như chuồn chuồn lướt qua lên đôi môi anh đào nhỏ nhắn của cô, mỉm cười ôn nhu "à" một tiếng. Nặng chiều ấm áp chiu lên khuôn mặt ôn nhu suốt khí của hấn làm tim Lăng Kì Huyền đập liên hồi.

Ngay từ lúc ở bệnh viện nghe hấn nói hấn là vị hôn phu của cô không hiểu sao trong lòng cô cảm thấy rất vui lúc đó tim như chậm hấn một nhịp, nhưng lại nghĩ hấn nói vậy chỉ để dỗ trẻ con thôi cô lại thấy có chút mất mát thất vọng.

Này là thích sao.

"Ban đầu khi tôi về nước Z là vì chuyện của công ty thôi nhưng lại không ngờ gặp được hôn thê của mình liền nhận định rằng em là của tôi là người phụ nữ duy nhất trong cuộc đời này của tôi, giống như mẹ tôi là người phụ nữ duy nhất của ba tôi".

"Lần đầu... là ở sân thượng của bệnh viện sao". Lăng Kì Huyền có chút lắp bắp nghe Đoan Mộc Hạo Huyền nói ra lời thâm tình, tim cô đập nhanh quá.

"Không phải. Là ở trung tâm mua sắm lúc đó cô gái nào đó đang trêu ghẹo một cô gái khác".

"Tôi... tôi tôi". Lăng Kì Huyền nói không nên lời hai kiếp người rồi cho đến bây giờ đây là lần đầu tiên cô thích một người lại còn được người đó thâm tình tỏ tình, có thể không gấp sao, có thể không vội hạp sao.

Đoan Mộc Hạo Huyền nhìn thấy vẻ mặt lúng túng tôi tôi mãi của Lăng Kì Huyền không khỏi bật cười, thật đáng yêu. Hấn lại cảm lòng không được mà hôn cô.

Lăng Kì Huyền tròn mắt nhìn người đàn ông trước mặt sau đó bình tĩnh lại, cô trước giờ luôn sống thật với cảm xúc sẽ không trốn tránh hơn nữa người đàn ông này lại còn yêu cô như vậy.

"A Huyền, có lẽ cảm xúc của em với anh vẫn chưa sâu sắc đến nỗi yêu đến chết đi sống lại nhưng em có thể khẳng định rằng trong tim mình có anh, trong tim em anh là độc nhất". Lăng Kì Huyền đỏ mặt đáp lại lời nói thâm tình của Đoan Mộc Hạo Huyền cô không giỏi ăn nói cho lắm, mặc dù lời biểu đạt của cô có hơi kì nhưng cô đã nói ra được những lời thật lòng mình.

Đoan Mộc Hạo Huyền siết chặt cổ vào lòng, cô nói cô đối hấn vẫn chưa phải là yêu đến chết đi sống lại nhưng hấn trong tim cô là độc nhất vậy là được rồi, tình cảm của hấn được đáp lại.

Lăng Kỳ Huyền vòng tay ôm lại hấn, cuộc đời như vậy là quá đủ, có gia đình có một người đàn ông yêu mình như vậy đối với cô là quá đủ. Cho dù là thế giới của một cuốn sách thì sao chứ, cho dù là một nhân vật hư ảo thì sao chứ chỉ cần tình cảm là thật thì được rồi, mấy vấn đề khác quang trọng sao.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bắc Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25

Bọn họ ở nghĩa trang một lúc rồi về, có điều Đoan Mộc Hạo Huyền vẫn luôn nắm lấy tay Lăng Kỳ Huyền, tay của người con gái hấn yêu. Hấn mong muốn nắm lấy đôi bàn tay này, cùng người này đi hết quãng đời còn lại.

Trên đường về, hai người không nói với nhau lời nào nhưng cũng không hề buông tay nhau ra, vẫn cứ nắm chặt tay nhau ai cũng không nguyên ý buông tay đối phương ra trước.

Khi về đến nhà Lăng Kỳ Huyền lại phát hiện nhà mình lại có thêm một thành viên, cũng không phải ai xa lạ, là Đoan Mộc Dao em gái của Đoan Mộc Hạo Huyền. Từ khi Đoan Mộc Hạo Huyền nhờ cô để mắt đến em gái giúp hấn cô cứ cảm thấy dường như cô gái này không thích mình lắm thì phải. Lúc đó cô cũng không quá quan tâm đến việc người khác có thích mình hay không miễn không hại đến lợi ích của cô thì sao cũng được. Nhưng bây giờ cô đã chính thức xác định quan hệ với Đoan Mộc Hạo Huyền cũng nên hảo hảo quan tâm đến cô gái này một chút a, để tránh cho sau này Đoan Mộc Hạo Huyền khó xử.

“Hai người sao giờ mới về, vào đây ăn tối luôn đi”. Lăng Tuấn thấy hai người về liền gọi họ vào ăn tối. Nói xong còn lia mắt nhìn chăm chăm vào hai bàn tay đang quấn lấy nhau của họ.

Mặt dù Lăng Kỳ Huyền cũng thuộc dạng da mặt dày như cứ bị anh trai dùng ánh mắt vừa tìm tòi rồi vừa như hiểu ra cái gì nhìn đến mắt tự nhiên muốn rút tay lại, Đoan Mộc Hạo Huyền nhận ra ý định này của cô không những không buồn lại còn nắm chặt hơn nâng mắt lên nhìn Lăng Tuấn. Lần này đến lượt Lăng Tuấn mất tự nhiên, chột dạ ho tiếng rồi kêu quản gia cho dọn thức ăn lên.

Lăng Tuấn đi rồi lại có một lần mắt từ đầu đến cuối luôn hướng về bọn họ, khi nhìn về hướng ánh mắt đó, là một cô gái thanh tú mỹ lệ, nếu nhìn kĩ sẽ phát hiện cô gái này có năm phần giống Đoan Mộc Hạo Huyền, cô mặc một chiếc váy ngủ hello kitty màu hồng rất đang yêu, cô gái này không phải Đoan Mộc Dao thì là ai.

Đoan Mộc Dao từ trên lầu chạy xuống ôm lấy cánh tay của Đoan Mộc Hạo Huyền nũng nịu nói.

“Anh trai à từ hôm nay em sẽ đến đây ở chung với anh nha, ông nội bảo em phải chăm sóc cho anh đó nên em dọn đến đây ở luôn, anh cũng thật kì lạ sao cứ phải ở nhờ nhà của người khác chứ, cũng không phải anh không có nhà, lại còn là nhà của giáo sư Lăng. Giáo sư à chị sẽ không phiền chứ”. Ý nói là sợ làm phiền nhưng ngữ điệu lại chẳng có chút nào là khách khí.

Lăng Kỳ Huyền cười cười: “không phiền”. Tôi có thể nói là phiền sao.

Ba người đi vào nhà bếp, không thấy Lăng Vân đâu Lăng Kỳ Huyền hiếu kì hỏi Lăng Tuấn mới biết là cô bé đăng kí học võ tại trường. Đối với việc Lăng Vân học võ Lăng Kỳ Huyền cảm thấy rất tốt, học võ có thể phòng thân tự bảo vệ bản thân mình, cô cũng không thể lúc nào cũng ở bên cạnh Lăng Vân tùy thời đều bảo vệ em ấy.

Đoan Mộc Hạo Huyền quyết định chuyển trụ sở chính của Đoan Mộc thế gia – Tập đoàn Thịnh Thế và và Hắc Long bang về nước Z, để dễ quản lí hơn. Thời gian qua hấn cũng đã quá lơ nên mới có chuyện có gian tể trong bang và chú hấn ‘nổi cờ khởi nghĩa’.

Buổi đầu giá được tổ chức tại Hoàng Gia. Đó là nhà hàng, khách sạn và cũng là nơi thường diễn ra tổ chức sự kiện lớn nhất thành phố Bạch Kỳ, nơi Lăng Kỳ Huyền đang sống.

Hội trường Hoàng Gia rộng lớn, trang trí theo phong cách Âu cổ, thảm đỏ trải dài từ bên ngoài vào tận bên trong đại sảnh, những chùm đèn, những bình hoa hay những bức tranh, vật trưng bày đề đầu giá tạo nên sự mỹ lệ, sa hoa rực rỡ cho sảnh chính. Từ khi bước vào sảnh chính Lăng Kỳ Huyền cảm thấy như mình đang tham dự một buổi dạ hội của giới thượng lưu chứ không phải là một buổi đầu giá từ thiện.

Một đôi nam nữ bước vào đại sảnh ngay lập tức thu hút tầm mắt của nhiều người. Người đàn ông mặc bộ âu phục được cắt may tỉ mỉ tôn lên dáng người cao lớn của hấn, khuôn mặt nam tính góc cạnh, đôi mắt sâu thẳm như có thể nhìn thấu bất cứ người nào. Người đàn ông đó như một liều thuốc mê như bẻ gãy bất kì người nào mê muội phục tùng hấn nhưng quanh thân hấn lại tỏa mát ra hơi thở lạnh lẽo khiến người khác không dám đến gần. Nhưng khi hấn nhìn qua cô gái đang khoát tay sóng vai đi bên cạnh mình lại tự giác nhu hòa đi.

Cô gái đi bên cạnh hấn cũng không thua kém hấn chút nào, khuôn mặt nhỏ nhắn tỉn tể, mắt phượng ôn nhu mang ý cười nhìn người đàn ông bên cạnh mình. Chiếc váy ren màu trắng càng làm tôn lên dáng người thước tha của cô ấy.

Nam tuấn mỹ lạnh lùng, nữ mỹ lệ thanh cao quanh thân hai người tản mát ra một loại khí chất hài hòa như được trời đất tạo thành. Có người ghen ghét người đàn ông đó có được người cô gái đó, có người lại đổ kị cô gái đó được người đàn ông kia cưng chiều.

Lăng Kỳ Huyền và Đoàn Mộc Hạo Huyền nói chuyện đên vui về lại không biết bản thân trở thành đối tượng bị đổ kị ghen ghét của người khác.

Buổi đầu giá bắt đầu, với tư cách là người đứng đầu bệnh viện Hạnh Phúc và gia chủ Đoàn Mộc thể gia, Đoàn Mộc Hạo Huyền phải bước lên mở đầu bằng một bài phát biểu và thông báo việc hân chuyển trụ sở chính của tập đoàn Thịnh Thế về nước Z.

“Vây Đoàn Mộc gia chủ có thể cho biết giai nhân hôm nay đi bên cạnh ngài là ai hay không”. Bỗng nhiên có một người hỏi khi Đoàn Mộc Hạo Huyền khi hân chuẩn bị bước xuống.

“Cô ấy là vị hôn thê của tôi”. Đoàn Mộc Hạo Huyền ôn nhu nhìn về phía Lăng Kỳ Huyền được cô đáp lại bằng một cái nháy mắt kèm nụ cười.

Cả đại sảnh ‘ồ’ lên cùng một lúc vì Đoàn mộc hạo huyền ở trong giới thượng lưu hầu như chưa bao giờ có tình đồn bắt kể tốt hay xấu gì nay tự nhiên nhẩy ra một vị hôn thê, tin lớn nha.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26

Vật phẩm đầu giá đầu tiên là một chiến binh cổ xưa khoảng 500 năm trước hoa văn đơn giản nhưng lại không mất đi vẻ thanh cao vốn có. Giá khởi điểm là 100 triệu và nó thuộc về một quý ngài nào đó với giá 450 triệu. Lăng Kỳ Huyền cảm thấy vô vị, chỉ một số tiền lớn cho những món đồ đắt đỏ chỉ để trang trí, khoe mẽ ta đây giàu với người khác. Nhưng nếu không có những người như vậy thì làm sao buổi đầu giá thành công được.

Lăng Kỳ Huyền nhằm xem những vật đầu giá tiếp theo. Có một vật là cho cô chú ý là một chiếc trâm phượng hoàng cổ bằng vàng, đầu trâm được điêu khắc thành một con phượng hoàng rất tinh xảo sống động, mắt phượng đính bằng đá thạch anh óng ánh sắc đỏ như máu, miêng phượng ngậm một viên ngọc gắn liền với những chuỗi thạch anh nhỏ trải dài xuống. Điều đặc biệt là quanh thân trâm được bao bọc bởi hoa văn hình rồng, con rồng dường như rất hung hãn bao vây lấy phượng hoàng như không muốn cho phượng hoàng trốn chạy.

Đoàn Mộc Hạo Huyền nhìn cô gái bên cạnh mang ánh mắt nghi hoặc cùng tìm tòi liền giơ bảng số lên.

"400 triệu".

"Vị tiên sinh số 20, ra giá 400 triệu còn ai ra giá cao hơn không". Người chủ trì buổi đầu giá lên tiếng

"500 triệu".

"700 triệu".

...

"1 tỉ ". Tránh lằng nhằng Đoàn Mộc Hạo Huyền dứt khoát đưa ra một cái giá.

Lăng Kỳ Huyền tròn tròn mắt, này này anh không biết số tiền đó có thể mua được một căn nhà sao, mà anh mua chi vậy. Như là hiểu được Lăng Kỳ Huyền nghĩ gì, Đoàn Mộc Hạo Huyền quay qua ôn nhu vuốt đầu cô.

"Tặng em".

Lăng Kỳ Huyền ngây ngốc tặng cô làm gì chứ, cô cũng đâu có dùng tới cái đó.

"1 tỉ lần thứ nhất... 1 tỉ lần thứ hai... 1 tỉ lần thứ ba. Không có ai đưa giá cao hơn vậy Phượng trâm sẽ thuộc về vị tiên sinh số hai mươi. Xin chúc mừng". Đại sảnh âm thanh vỗ tay, Lăng Kỳ Huyền cũng vỗ tay đến thất thần, thật ra là cô đang đau lòng vì mất tiền mặc dù đó khôn phải là tiền của cô.

“Cây trâm đó gắn liền với một truyền thuyết tình yêu rất đẹp a”. Lăng Kỳ Huyền giật mình, nghe sau lưng mình có người đàn nói liền quay lại, hóa ra là Đoàn Mộc Dao và Lăng Vân .

“Truyền thuyết?”. Lăng Kỳ Huyền nghi hoặc, một cây trâm cổ mà cũng có truyền thuyết tình yêu nữa sao.

“Chị không biết sao?”. Lăng Vân nhìn cô chăm chăm, ánh mắt đó như đang nói ‘chị từ đâu đến vậy, truyền thuyết đó không có cô gái thành niên nào ở nước Z mà không biết’.

“Này, ánh mắt gì đây. Chị thật sự không biết”. Cô thật sự không biết có được không, dù gì trong nguyên tác cũng không có nói đến cái truyện thuyết tình yêu gì đó.

“Đó là một câu chuyện tình ngược luyến tàn tâm giữa hoàng đế thứ mười bảy của Đại Yên quốc (nước Z ngày xưa) , Hiền Vũ đế - Hiền Viên Mặc và hoàng hậu của mình là Yên Vũ hậu - Sở Tịch”. Đoan Mộc Dao bắt đầu kể.

“Hoàng hậu Yên Vũ hết lòng si tình với Hiền Vũ đế nhưng không được đáp lại, tuy bị Hiền Vũ đế ghe lạnh nhưng nàng lại chẳng bao giờ oán than. Hiền Vũ đế khi đó yêu sâu nặng hoàng phi Lâm Thanh, nhưng lại không ngờ ả là gian tế của địch quốc phái tới để lấy trộm binh phù và ngọc ti. Yên Vũ hậu biết được đi khuyên ngăn Hiền Vũ đế nhưng không được còn bị bắt tội là vu khống hoàng phi bị cảm túc”. Đoan Mộc Dao kể đến đây dừng lại nhìn về phía Lăng Kì Huyền đang rất háng hái hóng chuyện.

“Sau đó thì sao, như thế nào?”. Chuyện hay đang hóng bị ngắt giữa chừng, Lăng Kì Huyền có chút sốt ruột.

“Sau đó địch quốc bắt Yên Vũ hậu để uy hiếp Hiền Vũ đế, Yên Vũ hậu vì không muốn làm gánh nặng cho Hiền Vũ đế nên nàng nhảy xuống vực, Hiền Vũ đế phái người xuống vực tìm thi thể của Yên Vũ hậu nhưng không thấy chỉ tìm được Phượng trăm mà nàng luôn mang theo bên người”. Lăng Vân ở một bên thấy Lăng Kì Huyền rất có tinh thần hóng chuyện không muốn chị yêu mất hứng liền kể đoạn còn lại.

Lăng Kì Huyền ở một bên nghe hứng phấn đến độ siết chặt cánh tay của Đoan Mộc Hạo Huyền, cô cực kì thích cái chuyện tình bi đát như vậy nga.

“Chuyện đến đó vẫn chưa hết. Yên Vũ hậu nhảy xuống vực không chết, nhưng lại chết tâm với Hiền Vũ đế nàng quyết định không yêu hán nữa. Hiền Vũ đế sau khi Yên Vũ hậu nhảy vực mới nhận ra đã yêu nàng, nên hán tìm đủ mọi cách để挽回 chuyện tình của mình, sau đó là một hồi truy thê có ngọt có đắng của Hiền Vũ đế”. Kể đoạn này là là một người khác chẳng phải Đoan Mộc Dao cũng chẳng phải Lăng Vân mà là một người đàn ông và người đàn ông đó là Trình nhiều chuyện – Trình Thanh Thu.

Lăng Kì Huyền đen mặt nhìn người nào đó tự nhiên nhảy ra xen vào cuộc kể chuyện của những cô gái.

“Cậu không đi xã giao sao?”. Đoan Mộc Hạo Huyền hỏi.

“Chuyện đó có Tuấn lo rồi nên tôi rất rảnh”. Nhìn qua liền thấy Lăng Tuấn đang trò chuyện với một người đàn ông rất tuấn mĩ, thoát nhìn qua hình như là con lai, trên người anh ta toát lên một loại khí thế giống như Đoan Mộc Hạo Huyền, khí thế đế vương. Trực giác nói cho Lăng Kì Huyền biết người đàn ông này không đơn giản, cảm giác anh ta rất nguy hiểm.

“Thế anh không ở bên bạn gái nhỏ sao?”. Lăng Kì Huyền mở miệng ra liền châm chọc, thành công thấy mặt Trình Thanh Thu ảm đạm đi.

Trình Thanh Thu cảm thấy gần đây cô gái này gần đây dường như rất chướng mắt hán hay sao ý, cứ gặp mặt hán liền châm chọc mới được.

Trò chuyện một hồi, thời gian liền trôi qua rất mau, đến vật đầu giá cuối cùng rồi. Là một bức tranh và một bản nhạc có cùng tên của cùng một tác giả, ‘Lụy tình’.

Trên đài, một cô gái mĩ lệ đang dùng những ngón tay nhỏ nhắn đàn lên điệu ‘Lụy tình’. Cô thật mĩ lệ nhưng sau trong ánh mắt của cô gái đó có thể thấy được một tình cảm nóng bỏng như đang chờ được lan tỏa, ánh mắt củ cô gái đó thỉnh thoảng lại liếc nhìn về người đàn ông khi nãy nói chuyện cùng Lăng Tuấn.

“Oa đó là Nhạc An Thần, nhạc sĩ kiêm họa sĩ tài hoa của giới nghệ thuật. Nữ thần đó sao cô ấy xuất hiện ở đây vậy”. Lăng Vân ngạc nhiên nhìn cô gái trên đài.

Thì ra Nhạc An Thần đến đây để đấu giá tác phẩm của mình bức tranh cùng điệu nhạc ‘Lụy tình’. Rất nhanh hai tác phẩm đó được một nghệ sĩ nổi tiếng mua được với giá trên trời.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27

Buổi đấu giá rất thành công, bệnh viện lấy số tiền đó để làm từ thiện cho cô nhi viện hoặc một viện dưỡng lão nào đó. Đó là hoạt động thường niên của bệnh viện. Lăng Kì Huyền khá háo hức được đi làm từ thiện, có lẽ vì đây là lần đầu cô tham gia hoạt động từ thiện.

Nói là háo hức thật ra là mới lạ thì đúng hơn vì tính cả đời trước đến bây giờ cô mới thật sự tham gia hoạt động từ thiện.

Có nhiều người nói Lăng Kì Huyền là một 'luong y', có người còn nói cô là 'từ mẫu' vì cô là một bác sĩ rất tận tâm tận lực với nghề, là một bác sĩ có trách nhiệm luôn tận lực cứu chữa bệnh nhân của mình bất kể giàu nghèo hay sang hèn.

Quả thật là như vậy, nhưng thật ra Lăng Kì Huyền chỉ làm vậy vì đó là chức trách của một bác sĩ, cô vốn cũng không phải là một người tốt lành gì. Khi

Lăng Kì Huyền khoát lên mình chiếc áo blouse trắng hay còn gọi là chiếc áo của thiên sứ thì cô đích thị là một thiên thần nhưng khi cởi bỏ lớp vỏ một người lương y thì Lăng Kì Huyền sẽ hóa về bản chất thật sự của mình.

Tuyệt tình, dửng dưng, không tim không phổi.

Các người bị làm sao thì liên quan gì đến tôi, các người nghèo khó không có tiền đóng viện phí, không được chữa bệnh thì liên quan gì đến tôi.

Khi cởi bỏ chiếc áo blouse trắng, thì cô sẽ ích kỉ sế, vô tâm, không quan tâm đến ai khác ngoại trừ những người thân yêu của mình.

Có bệnh nhân nguy kịch được Lăng Kì Huyền cứu sống rất cảm kích cô, không ngừng cảm ơn tạ lễ với cô nói cô là một lương y nhưng Lăng Kì Huyền chỉ nhàn nhạt đáp

"Tôi chỉ làm theo chức trách của một bác sĩ, cố gắng để cứu chữa chỗ bệnh nhân của tôi thôi. Còn lương y thì tôi không dám nhận, bác chữa bệnh cũng lấy tiền mà". Thậm chí có nhiều bệnh viện bệnh nhân không có tiền đóng thì đuổi, ngừng chữa trị.

Xã hội luôn bất công như vậy, có thể oán trách than vãn với ai chứ.

Điều này Lăng Kì Huyền không nói ra bởi vì cũng có những người thật sự là lương y nhưng đáng tiếc Lăng Kì Huyền không nằm trong số đó.

Dần thân thiết hơn với Lăng Kì Huyền Đoàn Mộc Hạo Huyền liền nhận ra bản chất này của cô. Bình thường cươi nói hoạt bát, ôn nhu thân thiện nhưng bản chất lại rất lạnh lùng, tuyệt tình.

Bên ngoài ấm áp nhiệt, bên trong lại lạnh lẽo đến cùng cực.

Nhưng Lăng Kì Huyền lại chấp nhận phô bày tất cả tâm tư của bản thân, mở lòng cho những người thân yêu.

Biết được bản chất thật của Lăng Kì Huyền như thế, tình cảm của Đoàn Mộc Hạo Huyền dành cho cô cũng không chút nào suy giảm thậm chí là ngày một nhiều hơn. Phải biết rằng hần vốn cũng không phải người tốt lành gì. Để làm được nữ chủ nhân chân chính của Đoàn Mộc gia chỉ cần hần yêu cô, chấp nhận cô thôi là đủ. Nữ chủ Đoàn Mộc gia phải có bản lĩnh, có trách nhiệm. Dù tuyệt tình, dù ngoan tâm. Hần càng bị mê hoặc bởi sự lạnh tình đó của cô, sau này nếu Lăng Kì Huyền biết được hần làm 'nghề' gì cũng không sợ cô không chấp nhận được.

Đối với sự tuyệt tình của Lăng Kì Huyền, Lăng Tuấn cùng Lăng Vân tỏ vẻ thay đổi này rất tốt, cô bây giờ có trách nhiệm với công, với gia đình, lại không ngoan bọ họ sẽ không lo cô bị người ta bắt nạt.

Lăng Kì Huyền hôm nay phá lệ lười biếng một lần, cô hiện tại đang có mặt tại trường của Lăng Vân, nguyên nhân rất đơn giản là Lăng Vân bị mời phụ huynh Lăng Tuấn có cuộc họp quan trọng không thể vắng mặt nên cô đành tự mình ra trận.

Nguyên nhân nhân Lăng Vân bị mời phụ huynh cũng không có gì là lạ, thanh niên ấy mà có chút xích mích mâu thuẫn không giải quyết được liền dùng tay chân để đàm đạo lí lẽ luận anh hùng. Điều khiến cô bất ngờ là Lăng Vân cùng với một nữ sinh khác vì một nam sinh.

Không thể tin được em gái của cô đánh nhau với người khác vì một nam sinh.

Hiện tại Lăng Kì Huyền có mặt trong phòng hiệu trưởng cùng ông ấy đàm đạo, nói là đàm đạo thật ra là cô bị phàn nàn, Lăng Vân thì bị phê bình mà đối tượng phải chịu đựng cùng cô thật bất ngờ lại là Nam Cung Hạo Thần bởi vì em gái anh ta là đối tượng đánh nhau với em gái cô.

Thiệt là bất ngờ hơn nữa Nam Cung Hạo Thần cư nhiên im re cho thầy hiệu trưởng phàn nàn mà không phản bác, anh ta từ khi nào mà lại ngoan như vậy.

Nguyên nhân đánh nhau của hai bạn trẻ nữ sinh là cùng tranh đoạt một nam sinh. Sự thật là vậy, Lăng Vân có một nam sinh theo đuổi mà nam sinh ấy lại là người em gái của Nam Cung Hạo Thần Nam Cung Tĩnh thầm thương.

Lăng Kì Huyền đành phải cam kết với hiệu trưởng Lăng Vân mới được thả về. Cô không hề chú ý đến ánh mắt phức tạp của Nam Cung Hạo Thần khi hần nhìn về phía mình.

Từ khi xuất viện về, Nam Cung Hạo Thần luôn để ý tới biểu hiện kì lạ của Lâm Tịch Tuyết, điều đó phần nào có liên quan đến Lăng Kì Huyền. Có một lần Lâm Tịch Tuyết ngồi bên cạnh hần mà lại gọi tên Lăng Kì Huyền. Hần cứ nghĩ là cô vì ám ảnh chuyện Lăng Kì Huyền từng làm với mình lúc trước nên bị ám ảnh nhưng khi cô gọi tên Lăng Kì Huyền thì gương mặt sẽ mang một mặc ôn nhu và cái ánh mắt chăm chú của Lâm Tịch Tuyết nhìn về Lăng Kì Huyền khi hần xuất viện. Nếu Lăng Kì Huyền là một người đàn ông thì hần sẽ nghĩ là...

Lâm Tịch Tuyết yêu Lăng Kì Huyền.

Nhưng hôm nay hần lại thấy đáng về đầy bảo vệ, ôn nhu săn sóc đó của Lăng Kì Huyền dành cho Lăng Vân, hần nghĩ lại trên đời này không phải là không có chuyện hai người phụ nữ yêu nhau.

Về đến nhà, Lăng Kì Huyền liền thể hiện bản lĩnh chị gái, bắt đầu cảm rằm giáo huấn Lăng Vân. Mặc dù bị giáo huấn nhưng Lăng Vân rất vui, chị đang là quan tâm mình nha.

Nếu Lăng Kì Huyền biết được suy nghĩ này của Lăng Vân nhất định sẽ cho rằng cô bé thích bị ngược.

“Em cũng không phải là muốn đánh nhau với cậu ấy, ai bảo cậu ấy mắ em là hồ ly tinh còn mắ chị là người phụ nữ lắ lơ, nên em vì quá kích động nên mới đánh cậu ấy chứ bộ”. Lăng Vân ừ ừ khuất khuất, cô bé là chính nghĩa chị gái mà đánh hau với người ta mà, chứ có phải tùy tiện đánh nhau.

“Em khẳng định là em đánh Nam Cung Tinh sao?”. Nhìn về chặ vật của em gái mình mà Nam Cung Tinh chỉ trắ xước chút xú là biết ai đánh ai, không biết con bé thắ trước học võ rắ cuộc học được bao nhiêu bản lĩnh.

Lăng Vân chặ vật là lẽ đương nhiên dù sao thì Nam Cung thế gia cũng là gia đình có truyền thống là quân nhân nên đời nào cũng phải có võ còn Lăng Vân dù sao cũng mới học mấy chiêu mèo cào đó có thể làm xây xước Nam Cung Tinh đã là rắ giỏi.

Dù sao thì chuyện này cũng phần nào làm tổn thương đến tâm hồn bé nhỏ đáng thương của em gái khá ái nên Lăng Kì Hyên quyết định khai ân đặc xá đưa Lăng Vân đi chơi một ngày.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Lăng Kì Hyên bị Lăng Vân kéo đến trước cổng disneyland liền đen mặt. Vốn định cùng Lăng Vân đi giải trí một ngày cho khuấy khóa, nhưng vì cái gì lại là disneyland.

Lăng Kì Hyên chỉ có thể thôi dài, một hồi lại lóe lên tia gian xảo, cười 'âm hiểm' nhìn Lăng Vân. He he có trò vui rồi.

Lăng Vân bỗng cảm thấy lạnh cả người, rõ ràng hôm nay là một ngày đẹp trời sao lại cảm thấy ớn lạnh thế nì.

Lăng Vân cũng không nghĩ nhiều liền kéo chị yêu bắt đầu cuộc hành trình disneyland của mình.

Một lúc sau.

"Oe... nôn...". Lăng Vân xanh mặt khi chơi tàu lượng siêu tốc, Lăng Vân u oán nhìn về phía Lăng Kì Hyên đang hứng khí bùng bùng tham khảo bản đồ của disneyland, bây giờ cô bé mới sâu sâu sắc sắc cảm nhận được nụ cười đầy ma quái của chị yêu.

Lăng Kì Hyên một bên nhìn Lăng Vân xanh mặt u oán nhìn mình liền mỉm cười ôn nhu vuốt lưng cho cô bé.

“Em cảm thấy tốt hơn rồi chứ, nếu không hay chúng ta về nhé?”.

“Khỏe, em rất khỏe, ha ha em không sao chúng ta đến nơi tiếp theo đi”. Mặt dù là rất bất an sợ Lăng Kì Hyên sẽ chọn cái trò ma quái gì nữa, nhưng mà kêu cô bé về sớm thì không chịu đâu, dù sao rất lâu rất lâu mới có cơ hội đi chơi cùng chị một lần đâu có lí nào chơi chưa đủ đã về nhà chứ.

Lăng Kì Hyên nghe Lăng Vân nói thế thì cười càng ôn nhu hơn, tay chỉ vào một vị trí trên bản đồ của disneyland làm Lăng Vân đỏ mồ hôi lạnh run cầm cập.

“Vậy chúng ta đi thôi, tiếp theo đến nơi này nào?”

“Chị à, chúng ... chúng ta không đến nơi đó có được không?”. Quả nhiên những điều chúng ta không mong muốn nó xảy ra thì nó vẫn cứ xảy ra như một định luật vậy.

“Không được a, không phải trước khi đi tiểu Vân nói sẽ nghe theo chị sao. Hôn nữa tiểu Vân chắc chưa bao giờ trải nghiệm qua nơi này đâu nì, chị bảo đảm rất vui rất thú vị đó. Đi thôi nào bé cưng”. Lăng Kì Hyên hướng Lăng Vân cười đến rực rờ, cười đến ‘phong hoa tuyết nguyệt’.

Nơi Lăng Kì Hyên gọi là trải nghiệm thú vị là nhà ma. Lăng đồ mồ hôi lạnh lê bước theo chị gái bắt đầu cuộc thám hiểm nhà ma đầy ‘thú vị’.

Không gian tối đen giờ tay không thấy năm ngón, khí lạnh bao trùm từ phía kết hợp với âm thanh gào thét, tiếng khóc, tiếng cười lúc có lúc không, bắt chợt có một bàn tay chụp lên vai Lăng Vân làm cô bé nhảy dựng hét toán lên điên cuồng quơ quào.

“Á. Em làm cái gì thế hả. Đừng có đi lung tung, lạc mất thì sao hả?”. Lăng Kì Hyên bị Lăng Vân vô ý cào trúng quắt nhẹ một tiếng, đứa nhò này đã sợ ma như vậy còn đi lung tung.

Lăng Kì Hyên không hề nghĩ đến chính cô là người dụ dỗ, uy hiếp cô bé vào chốn đen tối này.

“Xin lỗi, em không cố ý mà, em sẽ chú ý ... aaaa ToT thật đáng sợ chúng ta đi nhanh thôi”. Lăng Vân mếu máo.

Gần đến lối ra không biết ai mà ác ý và phải Lăng Vân làm cô giật mình túm chặt Lăng Kì Hyên, Lăng Kì Hyên bị bắm như thế cũng có chút loạn choạng đứng không vững và phải một cô gái cả ba cũng té ngã.

“Chết tiệt”. Lăng Kì Huyền rửa thầm một tiếng lấy điện thoại ra bật đèn pin lên xem Lăng Vân cùng người bị va phải có bị gì không. Đèn pin đột nhiên sáng lên, chiếu vào mặt Lăng Kì Huyền ở góc độ từ cảm xuống, nhìn khuôn mặt tái xanh do đèn pin chiếu sáng tại không gian tối thui thế này lại vô cùng dọa người. Lăng Vân và người kia nhìn thấy liền đồng thanh hét lên một tiếng.

“Là chị, em là cái gì chứ? Cô có sao không?”. Nghe thấy giọng nữ hét lên cùng với Lăng Vân không biết tại sao Lăng Kì Huyền lại cảm thấy rất quen, hình như là nghe ở đâu rồi.

Lăng Kì Huyền chưa kịp nghĩ ra giọng nói xuất hiện ở đâu thì người nọ đã lên tiếng.

“Chị Huệ Huyền, là chị sao? Em là Lâm Tịch Tuyết”. Lâm Tịch Tuyết mừng rỡ thấp giọng nói.

“Thì ra là Lâm tiểu thư thật trung hợp. Vừa nay va phải cô, thật xin lỗi, cô không sao chứ?”. Lăng Kì Huyền rất là lịch sự đỡ Lâm Tịch Tuyết từ dưới đất lên, nếu như nơi này sáng một chút Lăng Kì Huyền có thể thấy được hai răng máy đỏ trên má của Lâm Tịch Tuyết.

Gặp quý, ở cái nơi như thế này mà cũng gặp được Lâm Tịch tuyết, không biết là may mắn hay xui xẻo.

“Em không sao, em hôm nay đi quay MV ở đây, nên sẵn tiện đi chơi luôn”.

Lăng Vân không kiên nhẫn nghe Lăng Kì Huyền nhàm chán nói chuyện cùng Lâm Tịch Tuyết nữa liền trực tiếp kéo người đi luôn. Trong bóng tối Lăng Vân cùng Lăng Kì Huyền không thể thấy được ánh mắt oán độc, cùng si mê của Lâm Tịch Tuyết.

Hai chị em đi chơi đến gần hết cả ngày, đến khi về tới nhà Lăng Kì Huyền chợt nhận được điện thoại của Trình Thanh Thu bảo là có ca phẫu thuật cần thực hiện gấp, nên phải quay lại bệnh viện ngay.

Lăng Kì Huyền chỉ còn có thể cảm thán, ngày nghỉ cũng không được yên bệnh viện đó hết bác sĩ phẫu thuật rồi sao, bản thân anh ta cũng là một bác sĩ.

Lăng Kì Huyền chạy gấp đến bệnh viện gặp Trình Thanh Thu để lấy thông tin về tình trạng bệnh nhân.

Trình Thanh Thu nhìn Lăng Kì Huyền chăm chăm, người phụ nữ trước mắt thoát nhìn như sinh viên đại học nói là mới mười chín hai mươi tuổi cũng không ngoa một chút nào.

Khó trách Trình Thanh Thu ngạc nhiên như vậy, hôm nay cô đi chơi với em gái cũng không thể mặt đồ quá chỉnh chảnh được phải trẻ trung một chút chứ. Người ta nói người đẹp vì lụa cũng không sai tí nào. Áo thun trắng trơn đóng thùng, quần jean lưng cao, áo khoát bóng chày, giày sneaker, nón snapback, trên vai còn đeo thêm chiếc ba lô. Cô trông như một thiếu nữ mới lớn đầy năng động, hẳn thật không ngờ Lăng Kì Huyền cũng có một mặt như thế này.

Lăng Kì Huyền thấy Trình Thanh Thu bất động nhìn mình liền đen mặt, kêu cô tới gấp chỉ để nhìn sao anh ta cũng rảnh quá nhỉ.

Cửa phòng viện trưởng đột nhiên mở ra, có thể tùy tiện đi vào phòng viện trưởng mà không gõ cửa ngoài Đoan Mộc lão đại thì còn là ai.

“Sao anh lại đến đây?”. Thấy người đến là Đoan Mộc Hạo Huyền Lăng Kì Huyền vô cùng kinh ngạc, lúc trước phẫu thuật cho thiếu tướng trẻ tuổi của nước Z cũng không thấy hắn đến chẳng lẽ vì va mồ lần này.

“Anh đến xem em, hôm nay đi chơi vui không?”. Đoan Mộc Hạo Huyền in lên trán Lăng Kì Huyền một nụ hôn, ôn nhu nói. Lăng Kì Huyền ôm cổ hắn đáp lại hắn một nụ hôn nhẹ nhàng trên môi.

Trình Thanh Thu một bên bị chói mù mắt chói, này này có show ân ái cũng đừng có show trước mặt người khác chứ như vậy rất là thất đức đó.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29

Ca phẫu thuật lần này vết thương do đạn bắn, hơn nữa không phải là một người mà là hai người. Họa nhạc sĩ Nhạc An Thần và em gái là ca sĩ của mình.

Nhạc Phi Phi bị trúng đạn ở bụng cũng không nguy hiểm lắm chỉ là mất máu quá nhiều nên có chút nguy hiểm. Còn Nhạc An Thần khá nguy kịch, vết thương của cô tương tự như Nam Cung Hạo Thần lúc trước nhưng có phần nguy hiểm hơn.

Lần này đích thân Trình Thanh Thu ra trận phẫu thuật cho Nhạc Phi Phi còn Lăng Kì Huyền sẽ phụ trách Nhạc An Thần. Nghe nói là chồng của Nhạc An Thần chỉ đích danh Trình Thanh Thu phẫu thuật.

Này cũng thật lạ, ai mà không biết tài năng của Trình Thanh Thu như mà ai lại đi nhờ bác sĩ giỏi phẫu thuật cho em vợ mà để một kẻ vô danh tiểu tốt như

Lăng Kì Huyền phẫu thuật cho vợ mình.

Lăng Kì Huyền đồng tình nhìn khuôn mặt tái nhợt của cô gái tái nằm trên bàn phẫu thuật, lại nhìn về phía đối diện Trình Thanh Thu đã bắt đầu phẫu thuật.

Lăng Kì Huyền nghĩ thầm, là ai mà có thể mời Trình Thanh Thu đích thân phẫu thuật đây.

Không nghĩ lang mang nữa, Lăng kì Huyền bắt đầu tập trung lao vào phẫu thuật cho Nhạc An Thần.

Được một lúc thì nhũ mảy, cô gái này không phải là máu loãng chứ. Lăng Kì Huyền cầm máu lại rồi bắt đầu phẫu thuật nhanh để lấy viên đạn ra sớm nếu không chỉ sợ cô gái này sẽ mất máu mà chết.

Sau khi may lại vết thương của Nhạc An Thần, không biết vì sao tim của Nhạc An Thần lại không ổn định có dấu hiệu ngừng đập.

"Bác sĩ Lăng tình trạng bệnh nhân không tốt, tim đập không ổn định có dấu hiệu ngừng đập".

"Bác sĩ Lăng, tim bệnh nhân ngừng đã ngừng đập rồi".

Trong phòng phẫu thuật của Lăng Kì Huyền rối loạn thành một đoàn.

"Bình tĩnh hết cho tôi". Lăng Kì Huyền khẽ quát.

Cô không cho phép trên bàn phẫu thuật của mình có người chết lại càng tuyệt đối không có chuyện vừa mới phẫu thuật thành công xong tim bệnh nhân lại ngừng đập.

Loay hoay một lúc, tim Nhạc An Thần cuối cùng cũng ổn định lại nhưng hơi thở lại rất mong manh. Khi Lăng Kì Huyền vừa chấm dứt ca phẫu thuật thì đối diện Trình Thanh Thu cũng vừa xong.

Lúc này hẳn thấy bên Lăng Kì Huyền có chuyện muốn xem thế nào nhưng không được. Bên này Nhạc Phi Phi lại không ngờ lại có té bào ung thư hẳn lại phải xử lý luôn phần đó nếu không sau này bị ung thư thì khó xử.

Hoàn thành ca phẫu thuật cũng là lúc tối.

Ra khỏi phòng phẫu thuật Lăng Kì Huyền liền thấy Đoàn Mộc Hạo Huyền đang nói gì đó với một người đàn ông. Thoạt nhìn người đàn ông này khí thế cùng dung mạo chẳng hề thua kém thua kém Đoàn Mộc Hạo Huyền chút nào hai người họ đều là long phượng trong long phượng.

Lăng Kì Huyền nhất thời cảm thấy người này rất quen nhưng cô lại không nhớ là đã từng gặp anh ta ở đâu. Hẳn không phải là một người quen vì thế Lăng Kì Huyền cũng chẳng thêm suy nghĩ nữa.

Thấy Lăng Kì Huyền cùng Trình Thanh Thu ra khỏi phòng phẫu thuật, người đàn ông liền đi về phía hai người họ cước bộ có vẻ vội vàng.

"Viện trưởng Trình, Phi Phi và vợ tôi không có việc gì chứ?".

"Không có việc gì, Nhạc tiểu thư và Vũ Văn phu nhân đã ổn định tầm vài ngày là có thể tỉnh lại". Trình Thanh Thu nhanh chóng nói tình trạng của bệnh nhân cho người đàn ông biết.

Lăng Kì Huyền thoáng nhíu mi nhưng tức khắc liền giãn ra như thường. Người này cũng thật lạ, em vợ và vợ cùng vào bệnh viện hẳn lại hỏi em vợ trước lại còn kêu thân mật như vậy. Haizzz chuyện gia đình người ta cô lại để ý làm gì, đúng là rảnh rồi sinh nông nổi mà.

"Mệt không vất vả cho em rồi". Đoàn Mộc Hạo Huyền đến gần ôn nhu hôn lên trán cô. Ca phẫu thuật lần này lâu hơn lúc trước rất nhiều, hẳn lo cô sẽ mệt mỏi.

"Không mệt, đó là công việc của em mà".

Tối đến, khi cô và Đoàn Mộc Hạo Huyền về đến nhà liền thấy Lăng Vân và Đoàn Mộc Dao chụm đầu lại ngồi trên sofa thì thầm gì đó. Lăng Kì Huyền hiểu kì bước lại gần nghe hai người loáng thoáng nói gì đó mà có 'sinh nhật'. Cô đoán chắc là hai đứa này muốn đi sinh nhật của ai nên cũng chẳng tò mò nữa.

Gió tay lên chụp mạnh vào vai hai đứa làm họ giật mình quay lại.

Lăng Vân cùng Đoàn Mộc Dao tròn trừng mắt quay lại nhìn Lăng Kì Huyền không biết là cô nghe được bao nhiêu.

"Nói gì mà thần bí thế cho chị tham gia với được không?". Nghe Lăng Kì Huyền nói thế hai người thờ phào.

"Bí mật". Hai người đồng thanh.

"Này này, tiết lộ một chút cũng không được sao".

"Không được".

"Có nói không hả". Lăng Kì Huyền thấy hai người không nói liền cù nách họ. Hai kẻ kia sẽ ngồi yên sao đương nhiên là phải phản công rồi.

Đoan Mộc Hạo Huyền thấy ba người cù nách thành một đoàn liền đen mặt. Hắn tiến tới nhắc bổng Lăng Kì Huyền lên lầu cùng mình

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30

Như mọi ngày trước khi tan tằm Lăng Kì Huyền sẽ xem qua một lần các bệnh nhân của mình rồi mới ra về.

Khi đến phòng bệnh của Nhạc An Thần lại nhú chặt mày. Bệnh nhân này đã một tuần rồi cũng chưa tỉnh lại. Em gái Nhạc Phi Phi của cô ấy cũng đã tỉnh lại rồi nhưng người này lại lâm hôn mê sâu mặc dù cơ thể không có gì thất thường cả.

"Nhạc An Thần hy vọng cô nhanh chóng tỉnh lại".

Thật lòng Lăng Kì Huyền rất hy vọng Nhạc An Thần sớm tỉnh lại, nào có bác sĩ nào lại mong bệnh nhân của mình cứ hôn mê mãi chớ hơn nữa đây là lần đầu tiên có trường hợp như Nhạc An Thần.

Nhìn sơ qua đồng hồ, Lăng Kì Huyền bước ra khỏi phòng bệnh mà không thấy đôi mắt của người bệnh trên giường thoáng giật nhẹ nơi khoe mắt chảy xuống hai hân lệ.

Khi về đến nhà, Lăng Kì Huyền không thấy ai cả. Nhà cũng không mở đèn người giúp việc cũng chẳng thấy đâu.

Ngay cả Lăng Vân giới này cũng chạy thấy đâu, Đoan Mộc Hạo Huyền hôm nay dường như cũng chưa gọi cho cô lần nào cả.

Ngay lúc Lăng Kì Huyền lần mò tìm công tắc đèn thì nghe một tiếng pháo nhỏ, xoay lại Lăng Kì Huyền kinh ngạc đứng yên bất động trừng to mắt nhìn năm người đang đi về phía cô.

Trên tay Đoan Mộc Hạo Huyền còn bung một chiếc bánh kem thâm tình nhìn cô.

“Tiểu Huyền sinh nhật vui vẻ”.

“Huyền Huyền chúc em/chị sinh nhật vui vẻ”. Bốn người còn lại đồng thanh nói.

“Mọi người....”. phải rồi hôm nay là sinh nhật của cô mà, ngay cả chính bản thân cô cũng không nhớ vậy mà họ lại nhớ con tổ chức cho cô nữa.

Lần đầu tiên có người tổ chức sinh nhật cho cô, bảo cô sao có thể không ngạc nhiên, sao có thể không hân hoan cảm động chứ.

Hóa ra việc tổ chức sinh nhật cũng có thể ấm áp đến thế.

Hóa ra việc có gia đình, có người quan tâm lại tốt đến thế.

Lúc trước cô luôn ao ước được như những đứa trẻ có gia đình có người yêu thương, nhưng dần dần khi lớn lên ước mơ đó cũng nhạt dần đi.

Nhưng bây giờ cô có tất cả những thứ đó không cần hâm mộ những người khác, bây giờ cô có gia đình, có người thân và có cả người đàn ông của riêng mình.

Thật hạnh phúc, chỉ cần như vậy thôi là đủ rồi.

Đoan Mộc Hạo Huyền mãi không thấy Lăng Kì Huyền động liền đặt bánh kem xuống bàn, bước đến ôm cô vào lòng. Cảm nhận được trước ngực trơn ước một mảng, Đoan Mộc Hạo Huyền ngạc nhiên nhìn cô gái nhỏ đang vùi đầu vào lồng ngực mình thầm khóc. Hắn vươn tay xoa xoa đầu cô an ủi.

“Cô gái ngốc, đừng khóc anh sẽ đau lòng”.

“Hic. Ái khóc chứ, em chỉ là nhất thời yếu lòng thôi”. Giọng Lăng Kì Huyền có chút nứt nẻ.

Có một gia đình ấm áp đến thế, nhưng ‘Lăng Kì Huyền’ kia lại không biết trân trọng vậy thì hãy để cô trân trọng thay đi.

Một lúc sau khi Lăng Kì Huyền đã bình tĩnh lại liền bắt đầu chia tay đôi quà từng người. Mọi người tặng cho cô những hộp quà lớn có nhỏ có chất chứa trong đó không chỉ có vật chất mà còn mang tình cảm ấm áp mà bọn họ giành cho cô. Nhận được quà Lăng Kì Huyền vô cùng vui sướng, nhưng mà vốn dĩ đây là một bữa tiệc sinh nhật người thân vì cái gì Trình Thanh Thu lại có mặt ở đây. Cứ cho hắn cũng là một người thân thuộc vì cái gì đến sinh nhật lại

không tặng quà hơn nữa còn cười đáng khinh như vậy đòi cô tặng quà ngược lại với lí do cô là nhân vật chính của bữa tiệc hôm nay. Đây là cái logic gì.

Hôm nay là một ngày đặc biệt với Lăng Kì Huyền nên cô quyết định buông thả một bữa tối bên luôn. Lăng Vân vì phải còn đi học nên phải về phòng sớm, Đoàn Mộc Dao, Trình Thanh Thu và Lăng Tuấn rất hiểu ý để lại không gian riêng cho hai người. Đoàn Mộc Hạo Huyền yêu thương nhìn cô gái đang say ngất cần câu đang cười ngây ngốc bên cạnh, cô gái của hắn a, sao có thể đáng yêu như thế chứ.

“Ha Ha. A Huyền hôm nay em rất vui đó, phòng chừng là ngày vui nhất của em từ ngày sống lại đến giờ, a không phải là ngày vui thứ hai”. Lăng Kì Huyền nhỏ giọng thì thầm với Đoàn Mộc Hạo Huyền trong hơi thở còn phả ra hơi rượu nồng nặc.

A Huyền? Cách gọi thân mật này hắn thích.

“Vậy ngày vui thứ nhất là lúc nào?”. Đoàn Mộc Hạo Huyền ôn nhu dỗ dành, hắn không quan tâm đến việc cô nói sống lại là ý gì, bởi vì hắn luôn cho rằng Lăng Kì Huyền là đa nhân cách và hắn yêu con người cô hiện tại.

“Hừ, anh con không biết sao. Đương nhiên là ngày anh tỏ tình em rồi, lần đầu có người tỏ tình em đó”.

Đoàn Mộc Hạo Huyền cười cười, ôn cô lên đi về phía phòng ngủ.

Sáng sớm, khi mở mắt ra Lăng Kì Huyền cảm thấy đầu đau nhức vô cùng, cố mở mắt ra đẩy vào mắt là khuôn mặt mang ý cười nồng nặc của Đoàn Mộc Huyền. Cô giật mình muốn nhảy dựng lên, nhìn ánh mắt mang ý cười đó của hắn cô cảm thấy ngứa tay vô cùng. Nhìn lại quần áo trên cơ thể mình cô thấy đôi mắt liền nhắm mắt.

Xoay người ngồi lên người Đoàn Mộc Hạo Huyền nắm cổ áo hắn híp mắt nguy hiểm.

“Nói, có phải anh thừa dịp em say rượu chiếm tiện nghi của em không hả?”

Bỗng nhiên Lăng Kì Huyền cứng đờ cả người lại. Này này cái vật gì gì đấy cứng cứng nóng nóng đang cộm lên vậy, sẽ không phải là tiểu Huyền Huyền đi. Đoàn Mộc Hạo Huyền siết chặt eo cô kéo cô xuống gần mình hơn, ra hiệu cho cô ngồi yên.

“Vốn dĩ không làm gì nhưng nếu em nhiệt tình như vậy thì anh cũng có thể làm chút gì đó. Nhưng mà em nói anh chiếm tiện nghi của em rồi không bằng gả cho anh đi”.

Lăng Kì Huyền tròn trĩnh mắt trong mắt lại có chút ánh nước nhưng rất nhanh lại xụ mặt xuống.

“Xí không nên, không hoa, không nhẫn còn muốn em gả cho anh?”. Lăng Kì Huyền u oán nhìn Đoàn Mộc Hạo Huyền.

“Vậy thôi vậy”.

Lăng Kì Huyền nghe hắn nói thế triệt để câm lặng, vậy là xong rồi, hắn chỉ cần nói một vài lời dụ dỗ nữa cô chắc sẽ đồng ý mà.

HAPPY NEW YEAR

ta đang đứng 0h k bk có vị nào đọc không nhĩ.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31

Sau lần đó, Lăng thì thoảng sẽ nhào vào lòng ngực Đoàn Mộc Hạo Huyền làm ổ trong đó. Về điểm này Đoàn Mộc Hạo Huyền vô cùng hài lòng, hắn thỉnh thoảng lúc nửa đêm cũng sẽ lên vào phòng Lăng Kì Huyền ôm cô ngủ, lâu lâu lại ăn chút đậu hủ của cô, đêm sáng lại lặng lẽ về phòng mình, về điểm này Lăng Kì Huyền tỏ ra vui vẻ a. Vì vậy mối quan hệ giữa hai người như lại càng thêm thân mật, xung quanh hai người lúc nào cũng bắn ra tia hồng phấn phôi.

Rõ ràng như vậy, trắng trợn như thế người xung quanh có thể không nhận thấy được sao, show ân ái trước mặt những kẻ thiếu tình yêu là thiếu đạo đức lắm đó biết không sẽ bị lừa đảo đó.

Về điểm này cả hai người đều tỏ vẻ ta mặc kệ, chúng ta có tình yêu chúng ta cứ show ân ái đấy thì thế nào các người quản được sao.

Thời điểm gần cuối năm, Lăng Kì Huyền dường như càng thêm bận rộn ngay cả thời gian ăn cơm cũng không có, Đoàn Mộc Hạo Huyền nhìn mà đau xót không thôi. Hắn nói cô không cần làm gì hắn sẽ nuôi cô nhưng cô lại nói rằng cô không muốn như mấy tiểu tình nhân được người khác bao dưỡng, cô có bằng cấp, ngành nghề cô sẽ tự kiếm tiền bằng sức của mình.

Gần đây bệnh viện đông đúc hơn trước rất nhiều, bệnh nhân đa số là bị tai nạn giao thông hơn nữa còn rất trẻ, một số còn lại thì đánh nhau đến người sống ta chết. Lăng Kì Huyền không hiểu mấy thanh niên này nghĩ gì, vui chơi đến quên đi bản thân, chơi đến nguy hiểm đến tính mệnh của mình luôn chứ.

Sau thời gian hôn mê dài, Nhạc An Thần cuối cùng cũng tỉnh lại. Vào những ngày cuối năm, Lăng Kì Huyền cũng không định đến bệnh viện, nhưng trợ lý của cô lại gọi điện thoại báo là An Tuyết Thần có dấu hiệu tim ngừng đập, Lăng Kì Huyền kinh ngạc một trận liền chạy đến xem tình hình thế nào.

Từ lúc Lăng Kì Huyền mới vào nghề đến giờ, chưa từng gặp trường hợp lạ như vậy. Vì cái gì rõ ràng phẫu thuật rất thành công tim lại ngừng đập, vì cái gì cơ thể hồi phục rất tốt lại hôn mê nhiều tháng liền không tỉnh lại, bây giờ tim lại có dấu hiệu ngừng đập.

Vì cái gì chứ?

Lăng Kì Huyền cho dù có nghĩ nát óc có lẽ cũng sẽ không bao giờ tìm được lời giải đáp cho câu hỏi đó.

Lăng Kì Huyền chạy đến phòng bệnh của Nhạc An Thần cùng với một nhóm y tá bác sĩ khác ổn định tim lại cho Nhạc An Thần, gây sức ép cả một buổi cuối cùng cũng có kết quả, hơn nữa còn là kinh hi ngoài ý muốn.

Lăng Kì Huyền mang theo chút vui mừng, chút nghi hoặc nhìn cô gái nằm trên giường bệnh, khuôn mặt tái nhợt, đôi mắt rung rẩy nhẹ nhàng mở ra.

"Nhạc tiểu thư, Nhạc tiểu thư cô nghe chúng tôi nói chứ, Nhạc tiểu thư". Lăng Kì Huyền tiến đến cạnh giường bệnh khẽ nói với Nhạc An Thần.

Khoảng nửa tiếng sau đó Nhạc An Thần có vẻ đã hoàn toàn tỉnh lại, ngơ ngác nhìn mọi người như đang tìm kiếm gì đó, rồi sau đó nhắm mắt lại dằng dặc như đang chịu đựng một điều gì đó.

"Thông báo cho người nhà bệnh nhân đi, tỉnh lại thì tốt rồi lát nữa tôi sẽ kiểm tra lại toàn diện cho cô ấy". Lăng Kì Huyền xoa người nói với y tá bên cạnh.

Sau khi kiểm tra tổng quát cho Nhạc An Thần cũng gần tới, Lăng Kì Huyền định bắt một chiếc taxi về vì lúc cô đi quá gấp không kịp lấy xe, nhưng vừa ra đến cổng lại bắt gặp một thân ảnh quen thuộc. Người đó đang mỉm cười đi về phía cô, biểu tình trên mặt Lăng Kì Huyền bất giác ôn nhu xuống.

"Mệt không". Đoàn Mộc Hạo Huyền ôn nhu kéo Lăng Kì Huyền vào lòng.

"Mệt, em rất mệt nha. Anh đợi em từ lúc nào thế". Lăng Kì Huyền gần đây rất thích òa trong lòng Đoàn Mộc Hạo Huyền làm nũng này nọ, lúc đó hần sẽ ôm cô, hôn nhẹ đầu cô, Lăng Kì Huyền cảm thấy được bảo vệ được yêu thương, được trân trọng.

"Không lâu lắm, anh chỉ mới đến thôi". Đoàn Mộc Hạo Huyền nghe cô nói mệt liền đau lòng xoa người kéo cô lên lưng, công cô đi.

Lăng Kì Huyền được Đoàn Mộc Hạo Huyền trên lưng liền ngạc nhiên một trận sau đó lòng lại ngọt như được bôi mật, từ đó đến giờ cô chưa từng được ai công đi như thế. Lăng Kì Huyền vui mặt vào hõm vai Đoàn Mộc Hạo Huyền, ngửi mùi hương thoang thoảng quen thuộc trên người hần tay không tự giác lại ôm chặt một chút lại sợ Đoàn Mộc Hạo Huyền khó thở nên thả lỏng ra.

"Anh để xe ở đâu thế? Thả em xuống đi, anh sẽ rất mệt đó". Mặc dù cô rất thích dựa vào người yêu thế này nhưng cô lại luyến tiếc, cô sợ hần sẽ mệt.

"Không mệt. Anh không có mang xe đi". Hần đương nhiên biết là Lăng Kì Huyền xót hần. Nhưng hần làm sao mới công cô có chút xịu mà có thể mệt được chứ. Không nói đến việc hần còn sống sót trong hoàn cảnh huấn luyện khắc nghiệt, càng không nói đến thân thủ của hần đã luyện hơn hai mươi năm, chỉ là thân thể của Lăng Kì Huyền quá nhẹ. Sao cô có thể nhẹ như thế chứ, chẳng lẽ từ lúc cô tỉnh lại đến giờ cũng đã gần hơn nửa năm rồi mà không bồi bổ được đủ?

Lăng Kì Huyền cảm thấy ấm áp một trận, đây là người đàn ông của cô a, cô sẽ nắm chặt không buông.

"Thế anh đến bằng gì? Tàu điện hay taxi? Hay là xe buýt?". Người này sẽ đi loại chỗ đồng người chen chúc như tàu điện sao?

Im lặng một lúc, Đoàn Mộc Hạo Huyền mới nhẹ nhàng ân một tiếng.

Không phải chứ người này thật sự đi xe buýt đến đây, hật không thể tin được, còn khó tin hơn việc Trình Thanh Thu sẽ bị người đánh rụng răng. Trình Thanh Thu nằm cũng trúng đạn.

Hai người đi một đoạn đường khá dài, vì sợ Đoàn Mộc Hạo Huyền vất vả nên Lăng Kì Huyền đòi xuống. Hai người bắt taxi đến một quán ăn bình dân. Đúng vậy chính là quán ăn bình dân hơn nữa còn là Đoàn Mộc Hạo Huyền đề nghị.

Đoàn Mộc Hạo Huyền cũng thực không ngờ một tiểu thư sống trong nhung lụa giàu sang mà lớn lên NHƯ Lăng Kì Huyền cũng chịu ngồi ở những quán ăn lề đường như vậy hơn cô lại còn ăn đến vui vẻ liên tục khen ngon.

Cô gái của hần a, sao có thể đáng yêu đến thế chứ.

"Thật ngon, sao anh tìm được chỗ này thế?". Lăng Kì Huyền ăn đến sung sướng cả người. Nơi đây nhìn thì sập xệ thật nhưng món ăn lại rất ngon.

"Là lúc trước tình cờ nên biết được thôi".

Sau khi ăn xong hai người liền nắm chặt tay nhau, chậm rãi đi về nhà gần phút thời gian không gian như chậm lại chờ đợi tình nhân ấy.

Một lát sau liền về đến nhà, Lăng Kỳ Huyền lần đầu tiên oán hận sao con đường ấy không dài một chút, Đoàn Mộc Hạo Huyền thấy cô như thể liền yêu thương xoa đầu cô. Đúng vậy con đường ấy không dài nhưng thời gian của bọn họ còn rất dài hẳn sẽ bồi cô đi thật nhiều thật nhiều con đường khác.

Lăng Kỳ Huyền bước từ phòng tắm ra nghỉ hoặc nhìn về phía Đoàn Mộc Hạo Huyền đang dựa lưng vào đầu giường đọc sách.

Đoàn Mộc Hạo Huyền thấy miệng lưỡi khô nóng một trận. Lăng Kỳ Huyền vừa mới tắm ra mái tóc ướt sũng, đáng lên chiếc cổ thon gọn tròn nhẵn. Nước dọc theo chiếc cổ trắng nõn chảy xuống biến mất ở nơi nào đó. Hắn liền nhìn không được nuốt nước miếng một cái.

“Này anh không về phòng sao?”

“Không, anh muốn ngủ ở đây... cùng em”.

“Nhưng mà Nhưng mà....”. Lăng Kỳ Huyền cuối đầu áp ứng nói.

“Em then thùng?”. Ngủ cũng đã ngủ cùng rồi, cái không nên thấy cũng đã thấy cái nên thấy cũng đã thấy còn then thùng gì nữa chứ, hẳn còn không biết da mặt cô cũng có lúc lại mỏng như thế.

“Anh mới then thùng, cả nhà anh mới then thùng, em mới không có then thùng đâu”. Lăng Kỳ Huyền then quá hóa giận.

“Được rồi, là anh then thùng. Mau đến đây anh sấy tóc giúp em buổi tối để tóc ước không tốt”. Thấy cô sắp xù lông hắn liền thuận mao giúp cô.

Lăng Kỳ Huyền cũng không quá để tâm, có một cái âm lộ như Đoàn Mộc Hạo Huyền tối ngủ cô không sợ bị lạnh, lại còn ôm rất thoải mái a, tính ra cô lời rồi.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bác Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

Trước ngày cuối cùng của năm anh em Đoàn Mộc Hạo Huyền phải về Đoàn Mộc gia đón năm mới. Lăng Kỳ Huyền lưu luyến không rời tiễn người yêu về nhà. Mặc dù rất không muốn nhưng Lăng Kỳ Huyền biết những ngày tết là những ngày quây quần bên gia đình những người thân. Đời trước Lăng Kỳ Huyền đón năm mới cùng mọi người ở cô nhi viện cũng xem như là đại gia đình đi, đời này gia đình của Lăng Kỳ Huyền không nhiều lắm nhưng lại ấm áp hơn hẳn.

Đêm giao thừa Lăng Kỳ Huyền cùng Lăng Tuấn Lăng Vân ra sân ăn điểm tâm uống trà xem bắn pháo hoa có bao nhiêu là ấm áp.

Kì nghỉ này kéo dài đến nửa tháng Lăng Kỳ Huyền phải quay trở lại làm việc. Đoàn Mộc Hạo Huyền cũng quay về, người lại quăn lấy nhau một hồi làm mấy kẻ độc thân không người bầu bạn thốn thức một hồi.

Sau kì nghỉ tết dài hạn Lăng Kỳ Huyền trở lại cương vị trưởng khoa tổng hợp. Công việc chất chồng như núi, Lăng Kỳ Huyền lại phải sắp xếp lại một lượt, xem sơ lượt lại tình trạng của các bệnh nhân một lần.

Khi Lăng Kỳ Huyền đi đến phòng bệnh của An Tuyết Thần, nghe thấy bên trong truyền ra tiếng cười trong trẻo của phụ nữ, thỉnh thoảng lại có giọng trẻ em non nớt truyền ra. Nhìn qua khe cửa lại thayas được khung cảnh ấm áp, An Tuyết Thần ngồi dựa vào tường vòng tay qua ôm lấy đứa trẻ vào lòng đọc cho cậu bé nghe từ câu từng trên quyển sách, một lớn một nhỏ như thế lại hài hòa vô cùng.

Từ miệng những hộ lý, Lăng Kỳ Huyền biết được trong những ngày tĩnh lại An Tuyết Thần không có bao nhiêu người đến thăm đa số là cậu con trai của cô ấy đến thăm, người chồng tổng tài quyền thế kia chưa từng xuất hiện lấy một lần không khỏi làm lòng người lạnh giá.

Nhìn sơ qua đồng hồ thấy cũng sắp đến giờ cơm trưa, Lăng Kỳ Huyền liền chạy về nhà làm hai phần cơm đưa đến cho Lăng Tuấn và Đoàn Mộc Hạo Huyền.

Đến Lăng, Lăng Kỳ Huyền đi thẳng lên văn phòng của Chủ tịch. Bây giờ nào còn ai dám dị nghị, chỉ trò cô.

“Anh hai, em mang cơm đến cho anh này, hôm nay có món...”. Lăng Kỳ Huyền cứng đờ nhìn hai người ‘ôm nhau lãng lộn’ trên mặt đất ‘hôn nồng nhiệt’. Ấc, cô không hề nghĩ tới anh của cô sau khi thoát khỏi thân phận nam chủ của bạch liên hoa liền có triển vọng đi làm gay, mà đối tượng kia của anh ấy không phải ai khác chính là người thứ kí ngày ngày ‘thân cận gần gũi’ nhất, Bạch Thanh Vân.

Lăng Kỳ Huyền ngây người một lúc, phát hiện tầm mắt ‘sắc như dao’ của anh trai bắn về phía mình thì ngay lập tức hoảng hồn.

“Khụ, làm phiền rồi, hai người cứ tiếp tục đi, đừng quan tâm tới tôi. Ha ha”. Lăng Kỳ Huyền thật nhanh đóng cửa cái “Rầm” chừa chỗ lại cho hai người

kia.

Bạch Thanh Phong mặt đỏ như trái cà chua, bước ra khỏi phòng bất gặp ánh mắt tà tứ của Lăng Kì Huyền quét qua quét lại tới lui lui trên người mình liền không được tự nhiên sờ sờ mũi, mời Lăng Kì Huyền vào phòng.

“Tiểu Bạch a, cậu vất vả rồi”. Lăng Kì Huyền hai mắt híp lại bnghe răng cười với Bạch Thanh Phong, dùng ánh mắt ‘tôi biết tất’ mà nhìn cậu, rồi mới bước vào trong.

Tiểu Bạch? Đây là cái xưng hô kiểu gì chứ, nghe sao cũng kì kì. Khoang đã, ánh mắt đó của Lăng Kì Huyền là ý gì chứ, cậu với Chủ tịch không có hết, thật đó. Lăng tiểu thư làm ơn nghe tôi giải thích.

Nhưng Lăng Kì Huyền nào có nghe cậu giải thích đâu, còn về vấn đề đó có phải là một hiểu lầm hay không phải để sau mới biết được, bây giờ không thể tiết lộ a.

Lăng Kì Huyền lại dùng ánh mắt tà tứ nhìn Lăng Tuấn, nhưng da mặt anh dày như vậy nào có chuyện sẽ đỏ mặt xấu hổ cơ chứ.

“Anh à, có phải hay không em sắp có anh dâu?”. Lăng Kì Huyền tinh quái hỏi Lăng Tuấn.

Anh dâu? Đây là cái xưng hô kì cục gì?

“E, lại suy nghĩ cái gì rồi. Anh cũng đâu quyết định được, còn phải xem cậu ấy có đồng ý hay không”. Lăng Tuấn cười khỏ, anh mới ban đầu biết mình có cảm tình với Bạch Thanh Phong cũng hoang mang một hồi, suy nghĩ thật kĩ mới quyết định xuống tay với Bạch Thanh Phong làm người ta khó tránh khỏi có chút sợ hãi.

Nguyên bản anh còn sợ em gái anh sẽ bài xích chuyện tình này, nhưng khi nhìn thái độ của Lăng Kì Huyền không những không có bài xích hơn hơn còn thích thú, là anh cũng yên lòng không ít.

“Vậy là anh vẫn chưa bắt được người tới tay? Có cần em giúp một tay không?”

“Được rồi, anh lo được. Em lo mà trông chừng A huyền của nhà em đi, gần đây có rất nhiều người dòm ngó cậu ta đó”.

Nhắc đến đây Lăng Kì Huyền mới nhớ, cô còn phải mang com đến cho Đoàn Mộc Hạo Huyền, nhưng mà nam nhân của cô có người dòm ngó, chuyện này thật không thể bỏ qua được.

Lăng Kì Huyền đương nhiên sẽ tuyệt đối tin người đàn ông của mình, cô chỉ là không tin tưởng những kẻ khác mà thôi, mình thương dễ tránh ám tiền khó phòng, ai biết lỡ như sơ sẩy một chút sẽ có chuyện gì xảy. Tốt nhất là nên trông chừng thật kĩ càng.

Phải nói về phương diện này Lăng Kì Huyền thật sự nghĩ nhiều. Đoàn Mộc Hạo Huyền là ai cơ chứ, hần không tính kể người ta thì thôi chứ ai dám tính kể hần trừ khi là ngại mạng quá dài.

Lăng Kì Huyền nói chuyện này với Đoàn Mộc Hạo Huyền, hần không những không nói cô đa nghi quá mức mà còn rất tán thành. Lăng Kì Huyền luôn nghĩ quan tâm hần, hần rất vui. Chỉ có điều cô luôn nghĩ hần chỉ là một người làm ăn bình thường, nếu cô biết được thế lực của hần trong hắc đạo làm bao nhiêu việc xấu thì sẽ cảm thấy như thế nào. Sẽ không vì vậy mà xa lánh hần chứ.

Không! Tuyệt đối không Đoàn Mộc Hạo Huyền hần tuyệt đối sẽ không để chuyện đó xảy ra.

Lúc trước nếu cô không yêu hần, hần sẽ thả cô đi, bây giờ nghĩ cũng không muốn nghĩ. Càng ở gần Lăng Kì Huyền hần càng cảm thấy không thể nào tách ra được.

Nếu như có một ngày Lăng Kì Huyền rời đi, hần nghĩ mình sẽ phát điên lên mất, thậm chí không từ thủ đoạn trời cô về.

Hy vọng điều đó sẽ không xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Thời điểm điểm Lăng Kì Huyền làm thủ tục xuất viện cho Nhạc An Thần đã là một tuần sau. Lăng Kì Huyền cảm thấy vô cùng khổ bức vì bệnh nhân này của cô.

Cái vị mỹ nữ kia không biết lúc trước có ân oán gì với 'Lăng Kì Huyền' hay không mà luôn luôn nhìn cô với ánh mắt thâm thúy, chính là dùng cái loại ánh mắt như muốn nói 'tôi biết tất cả' mà nhìn làm Lăng Kì Huyền sồn gai óc, có xúc động muốn chụp lấy cổ áo Nhạc An Thần mà hỏi cho rõ ràng.

Là ai đồn Nhạc An Thần là nghệ thuật gia hoàn hảo thánh thiện chứ, nếu để Lăng Kì Huyền biết được cô nhất định cho kẻ đó một trận. Ôn nhu thiện lương cái 'beep', ác ma thì có, một ngày vị này không chọc người khác sinh khí liền ăn cơm không ngon.

"Bác sĩ Lăng à, cô thật sự không suy xét lại đề nghị của tôi ư?". Nhạc An Thần lại thâm thúy nhìn Lăng Kì Huyền.

"An tiểu thư, tôi thật sự không muốn". Lăng Kì Huyền nghiêng răng.

"Tại sao a, cô nha mặt đẹp, ngực lớn, eo thon, mông cong rõ là ba vòng chuẩn như thế nếu không làm chút gì thì thật uổng phí". Lại tiếp tục dụ dỗ.

"An tiểu thư phiền cô nhất tay ra khỏi mông của tôi đi. Với lại tôi không rất không muốn lột sạch để người khác dòm ngó". Mơ đi, cho dù có để người khác dòm ngó thì người đó cũng phải là người đàn ông của mình.

"Ừay thật keo kiệt sờ một chút cũng không cho, có mất miếng thịt nào đâu. Còn nữa không phải là lột sạch cho người khác nhìn mà là vẽ tranh lỏa thể cũng đâu có bắt cô còi hết đâu".

"CMN, Nhạc An Thần bỏ móng vuốt của cô ra khỏi người của tôi ngay". Lăng Kì Huyền tự nhận mình là người mặt dày, hôm nay cô liền biết cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Nếu so trình độ mặt dày cô hoàn toàn thua xa Nhạc An Thần, người phụ nữ căn bản không biết xấu hổ là gì.

Sao cô lại không biết Nhạc An Thần còn có cái sở thích biến thái này chứ, cô ta không phải là đã có chồng và con trai rồi ư, chắc chắn là không thể thích phụ nữ được.

Lăng Kì Huyền liền động thủ muốn xuất chiêu không chế tay Nhạc An Thần lại không ngờ Nhạc An Thần tránh được, người bị không chế ngược lại là cô, là cô quá khinh địch thôi, không Nhạc An Thần vậy mà lại là người trong 'nghề'.

"Ây da, nữ tử tặc mao rồi a". Nhạc An Thần thấy Lăng Kì Huyền nổi đoán cũng không dám đùa giỡn nữa, liền đồ đạc đã thu dọn xong chuồn nhanh. Trước khi đi còn hướng Lăng Kì Huyền thả một nụ hôn gió nói ngày khác sẽ gặp lại.

Lăng Kì Huyền mới không muốn gặp lại người phụ nữ này đâu, cô cảm thấy bất an a nên đi đến chỗ người đàn ông của mình cầu an ủi a.

Đoan Mộc Hạo Huyền lạnh mặt không ngừng tỏa ra tử khí nhìn về phía thiếu nữ thân hình cực kì nóng bỏng nhưng mặt lại như đầu heo trước mặt. Hắn trước khi quen biết Lăng Kì Huyền cũng không phải là dạng người đoan chính gì, có chút thác loạn nhưng không để người khác biết a, ở ngoài sáng hắn chính là người đàn ông hoàn kim nhưng trong tối thì chưa chắc.

Đương nhiên cũng sẽ có không ít tình nhân, hắn không muốn Lăng Kì Huyền biết việc xấu hắn làm, hắn muốn trong mắt cô hắn phải là hoàn hảo nhất.

Sau khi quen biết Lăng Kì Huyền hắn liền không còn qua lại này nọ với những tình nhân đó nữa, cũng có cho bọn họ tiền tài ăn cả đời. Nhưng cái nữ nhân đáng chết này lại không biết tốt xấu dám kiếm chuyện với bá chủ nhà hắn, hủy đi hình tượng tốt đẹp củ hắn trong lòng cô đúng là muốn chết.

Người này đất tội với Đoan Mộc Hạo Huyền ở đâu, trước tiên hãy nói đến lúc Lăng Kì Huyền sau khi tiến bước Nhạc An Thần, muốn đến tìm Đoan Mộc Hạo Huyền để an ủi trái tim thì có chút va chạm với cái nữ nhân này.

Lăng Kì Huyền đến tập đoàn của Thịnh Thế của Đoan Mộc gia, ở đây ai lại không biết cái bao cò ngày ấy mà mọi người hay chế giễu, căm ghét bây giờ lại trở nên có tiền đồ hơn đã là một bác sĩ có danh tiếng hơn nữa không lâu nữa sẽ trở thành vợ phu nhân chủ tịch, gia chủ Đoan Mộc gia chứ, lại có một số người không biết thức thời điển hình là nữ nhân này đây, Chu Thanh.

Chu Thanh là tình nhân bên cạnh Đoan Mộc Hạo Huyền lâu nhất vì cô ta hiểu chuyện, nghe lời. Khi kết thúc quan hệ bao dưỡng hắn cũng sẽ cho cô ta nhiều một chút. Nhưng Chu Thanh làm sao có thể cam tâm tình nguyện nhả ra con cá lớn là Đoan Mộc Hạo Huyền chứ.

Chu Thanh thấy Lăng Kì Huyền bước vào Thịnh Thế liền kinh ngạc một trận, sao cái phế vật này lại có thể xuất hiện ở đây.

"Này". Chu Thanh ở phía sau Lăng Kì Huyền lớn tiếng gọi.

Lăng Kì Huyền theo bản năng xoay người lại, nghĩ chắc không phải gọi mình nên cô cũng không quan tâm.

"Này, đang gọi cô đó, điếc sao hả?". Chu Thanh thấy Lăng Kì Huyền vậy mà dám lơ mình liền lớn tiếng quát.

Lúc này Lăng Kì Huyền đã xác định được người này là muốn gọi mình, nhìn cái kiểu quát tháo này là biết không có ý tốt rồi quan tâm làm gì.

Chu Thanh thấy Lăng Kì Huyền nghe nhưng cố tình không đáp thẹn quá hóa giận mà nhào lên muốn xô Lăng Kì Huyền nhưng nào có thực hiện được chứ, không những thế mà còn tự làm bản thân mình té ngã.

"Tiện nhân Lăng Kì Huyền dám chơi tôi". Chu Thanh tức đến muốn điên.

"Này tôi có tên có họ cô kêu 'này' ai biết là kêu ai chứ, tôi với cô đều là nữ muốn 'chơi' cũng được nhưng mà tôi không có cái sở thích đó thôi". Lăng Kì Huyền nói xong còn nở nụ cười cợt nhả bộ dáng rất chi là lưu manh.

"Cô..."

"Tôi tôi làm sao, mèo ăn mất lưỡi rồi hả". Lăng Kỳ Huyền nhận ra đối với những kẻ miệng thôi thì không cần phải từ tế.

"Tiện nhân, cô ra về cái gì chứ. Cả thành phố này ai không biết cô ti tiện bao nhiêu, theo đuổi đàn ông đến không cần tôn nghiêm, không phải là còi sạch để quyến rũ đàn ông mà người ta không thèm đó sao". Chu Thanh nói đến cho tất cả mọi người đều nghe, như thể làm như vậy là trả thù được Lăng Kỳ Huyền vậy, làm xấu mặt Lăng Kỳ Huyền làm cô ta cảm thấy vô cùng hả hê.

Mặt Lăng Kỳ Huyền tối sầm, cả người đều tỏa ra hắc khí, trong đầu liền xuất hiện hai chữ, thiếu đánh.

"Này người phụ nữ không biết xấu hổ, cô mở miệng một câu tiện nhân hai câu tiện nhân cô thêm khác làm tiện nhân lắm sao. Tôi cời sạch để dụ dỗ đàn ông cô thấy được sao. Xem cô có vẻ hiểu biết như vậy còn không phải là đã từng dụ dỗ rất nhiều đàn ông bằng cách đó đi, so mức độ ti tiện tôi kém xa cô. Không biết cô đã được bao nhiêu người đàn ông thượng qua rồi vậy".

"Lăng Kỳ Huyền tôi nói cho cô biết Đoàn Mộc Hạo Huyền gia chủ Đoàn Mộc gia là người đàn ông của tôi, cô dám sỉ nhục tôi như vậy tôi nhất định nói anh ấy cho cô thân bại danh liệt". Chu Thanh rất đắc ý, không chừng một ngày nào đó cô ta sẽ trở thành gia chủ phu nhân Đoàn Mộc gia cũng nên

Mặt Lăng Kỳ Huyền lúc này so với đất nổi còn đen hơn. Nhân viên trong thịnh thế hích vào một ngụ khí lạnh, người phụ nữ thật bản lĩnh, cô ta đang đùa với lửa đó không sợ bị bỏng sao.

Thật không ngờ trước kia Đoàn Mộc Hạo Huyền cũng sẽ có tình nhân, vậy mà cô còn làm tưởng hấn là xử nam cơ.

"Sao, sợ rồi. Mau đến mà quỳ xuống xin lỗi biết đâu tôi sẽ tha cho cô".

"Được rồi muốn tôi xin lỗi chứ gì được thôi". Lăng Kỳ Huyền tức đến rung người người không dạy dỗ một chút liền không hết ngu xuẩn. Sao A Huyền lại chọn tình nhân như thứ này chứ. Thật không có mắt nhìn, cũng may sau này hấn đã tìm được một người tốt tính là cô đây.

Lăng Kỳ Huyền âm trầm bước đến gần Chu Thanh, thấy bộ dáng đó của cô Chu Thanh đề phòng mà lui lại một bước nhưng chưa kịp đã bị Lăng Kỳ Huyền túm đầu và vào mặt đến khi sưng thành đầu heo mới ngừng.

"Xin lỗi nha tôi lỡ tay" Lăng Kỳ Huyền u ám cười nói xin lỗi với Chu Thanh.

Lại xoay qua đám nhân viên đang xem kịch vui : "Nhìn cái gì chưa thấy nữ đánh người bao giờ à".

Nhân viên xung quanh rất thức thời quay mặt đi chăm chú vào công việc của mình.

Rất nhanh sau đó Đoàn Mộc Hạo Huyền biết được chuyện này. Khi hấn xuất hiện thì Lăng Kỳ Huyền đã rời khỏi đó rồi.

Trở lại với hiện tại.

Chu đầu heo còn không biết mình làm sai ở đâu, đang cáo trạng với Đoàn Mộc Hạo Huyền.

"Chủ tịch Đoàn Mộc, anh nhất định phải xử lý tiện nhân đó làm chủ cho người ta".

"Có vẻ như cô rất không thỏa mãn với hiện tại"

"Em không có". Chu Thanh hoảng sợ nhìn sắc mặt âm u của hấn,

"Cô có tư cách gì mà chỉ trích bảo bối của tôi chứ, cô có tư cách động đến bảo bối của tôi sao". Đoàn Mộc Hạo Huyền nói rất nhẹ nhàng nhưng nghe vào tai Chu Thanh là đôi mạng, bây giờ cô ta như đã nhận ra điều gì đó.

"Hoắc Phàm, xử lý đi". Đoàn Mộc Hạo Huyền đưa ra mệnh lệnh cho thư kí bên cạnh.

Hoắc Phàm là thư kí của Đoàn Mộc Hạo Huyền đồng thời cũng là đường chủ Hắc Long bang.

Hoắc Phàm nhận lệnh, anh ta gọi một cuộc điện thoại không lâu sau có một đám người mặc vest đen bước vào đưa Chu Thanh ra ngoài.

Chu Thanh không có câu xin tha thứ bởi vì cô ta biết, một khi Đoàn Mộc Hạo Huyền đưa ra mệnh lệnh thì không ai có thể thay đổi được có cầu xin cũng vô ích, chỉ là cô ta hối hận đã kiếm chuyện với Lăng kỳ Huyền.

Ta đã trở lại

<3

Bạn đang đọc truyện *Nữ Bá Sĩ Thiên Tài Xuyên Qua Thành Nữ Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

